

ČTVRTEK, 7. KVĚTNA 2009

PŘEDSEDAJÍCÍ: ALEJO VIDAL-QUADRAS

Místopředseda

1. Zahájení zasedání

(Zasedání bylo zahájeno v 9:05)

2. Předložení dokumentů: viz zápis

3. Převody prostředků: viz zápis

4. Písemná prohlášení, která nejsou brána v potaz: viz zápis

5. Situace v Moldavské republice (předložené návrhy usnesení): viz zápis

6. Program spolupráce s profesionály ze třetích zemí v audiovizuální oblasti MEDIA Mundus (rozprava)

Předsedající. – Prvním bodem je zpráva (A6-0260/2009) od paní Hieronymiové předložená jménem Výboru pro kulturu a vzdělávání k návrhu rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady o vytvoření programu spolupráce s profesionály ze třetích zemí v audiovizuální oblasti MEDIA Mundus (KOM(2006)0892 – C6-0011/2009 – 2008/0258(COD)).

Ruth Hieronymi, zpravodajka. – (DE) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, jsem velmi potěšena, že se nám podařilo vypracovat a přijmout nový podpůrný program pro evropské filmy v zájmu kultury a hospodářství v Evropské unii i po celém světě v tak krátkém časovém horizontu – za pouhých šest měsíců – tedy ještě před koncem tohoto volebního období.

Tohoto úspěchu se podařilo dosáhnout pouze díky výjimečně dobré spolupráci, za kterou bych ráda vyslovila svůj velký vděk. Velice vám děkuji, paní komisařko. Návrh Komise na vytvoření programu MEDIA Mundus byl výborný. Spolupráce s českým předsednictvím byla vynikající a spolupráce ve Výboru pro kulturu a vzdělávání byla ze všeho nejlepší. Jen díky tomu bylo možné dosáhnout tohoto cíle za tak krátkou dobu.

Podpora evropských filmů prostřednictvím programu MEDIA je v Evropské unii velmi úspěšně realizována již přibližně 15 let. Devadesát procent všech evropských filmů promítaných mimo zemi jejich vzniku je podporováno programem MEDIA. Dosud však tento program podporoval pouze projekty v rámci Evropy a tento podpůrný program již v době globalizace trhů a nových technologií není postačující.

Jsou zde nové příležitosti, ale také nové výzvy. Program MEDIA Mundus, o kterém dnes jednáme, je fantastickou reakcí. Je reakcí na příležitosti, které evropskému filmovému průmyslu nabízejí nové mimoevropské trhy. Je také reakcí na potřebu a na možnosti používat podporu filmů a filmy samotné k posílení a povzbuzení dialogu mezi různými kulturami.

Proto bych ráda vyslovila své poděkování za to, že byly spuštěny pilotní projekty MEDIA Mundus. K dispozici bylo poskytnuto 7 milionů EUR. Jasně se ukázalo, že zde existuje obrovská poptávka. Školení, marketing a distribuce v globálních sítích – to vše bylo pilotními projekty podporováno a zejména vznikající audiovizuální světové trhy – Indie, Brazílie, Jižní Korea, Kanada – předložily vynikající projekty.

V tomto směru v rámci hlasování Výboru pro kulturu a vzdělávání rádi hlasujeme pro tento návrh. Ráda bych požádala celý Parlament, aby hlasoval ve prospěch tohoto programu, a podpořil jej tak pro následující roky příslušnou částkou finančních prostředků, aby bylo dosaženo cíle v podobě posílení podpory evropských filmů jako globálních velvyslanců šířících naše kulturní hodnoty.

Toto je můj poslední projev v Evropském parlamentu. Cítím se být velmi obdařena přízní štěstěny, že se mi podařilo tento program s vaší podporou dokončit, a ráda bych předala své osobní poselství. Pokud jde o

budoucí práci, prosím, pamatujte na to, že kulturní zboží v Evropě by nemělo být pouze ekonomickým zbožím, avšak že musí zůstat kulturním i ekonomickým zbožím.

Obzvláště ráda bych poděkovala všem svým kolegům ve Výboru pro kulturu a vzdělávání, v sekretariátech a vám, paní komisařko, a Gregorymu Paulgerovi, vašemu generálnímu řediteli u kormidla, za deset let výborné spolupráce v audiovizuální oblasti. Mnohokrát děkuji.

Viviane Reding, *členka Komise*. – Pane předsedající, musím plně souhlasit s tím, co paní Hieronymiová řekla, a oněch 10 let spolupráce s ní a s dalšími členy Výboru pro kulturu a vzdělávání bylo velmi plodných a z osobního hlediska velmi obohacujících. Takže děkuji vám všem, ať už jste z jakékoli strany, kteří jste se skutečně snažili, aby se kultura stala důležitou a aby mohla promlouvat k lidem.

Jsem velmi ráda, že Parlament k této zprávě předložil určité objasňující a zjednodušující návrhy, které tento návrh, jenž jsem předložila, vylepšily.

Jak víte, přípravná akce MEDIA International je základem pro rozvíjení programu MEDIA Mundus a v této souvislosti jsem také vděčná Parlamentu za to, že mi na financování této přípravné akce poskytl 2 miliony EUR v roce 2008 a 5 milionů EUR v roce 2009.

Realizace programu MEDIA Mundus bude zahájena v roce 2011 a bude navazovat na akci MEDIA International. Snaží se posílit kulturní a obchodní vztahy mezi profesionály evropského filmového průmyslu a profesionály v tomto oboru z celého světa. Koncepce programu MEDIA Mundus je nová, ambiciózní a inovativní, protože podporuje spolupráci mezi odborníky, což evropské programy obvykle nedělají, a na rozdíl od stávajících programů je také založena na oboustranném přínosu v různých oblastech, a to nikoli pouze pro naše filmové tvůrce, avšak také pro filmové tvůrce ze třetích zemí. Prvním přínosem je vzdělávání, které zahrnuje frekventanty a školitele z evropských i třetích zemí. Zlepší přístup na trhy třetích zemí a vybuduje důvěru a dlouhodobé obchodní vztahy: to je normální. Když spolu sedíte ve škole, studujete filmový obor s někým z Asie, s někým z Afriky nebo z Jižní či Severní Ameriky, je jasné, že později ve svém profesionálním životě máte podnět k tomu, abyste navázali spolupráci.

Proto také podporujeme pořádání fór pro mezinárodní koprodukce. Vzděláváme je společně a následně očekáváme, že tito odborníci začnou společně pracovat. Proto tato fóra pro mezinárodní koprodukce potřebujeme.

Musíme pak také zlepšit distribuci, šíření a zviditelňování evropských audiovizuálních uměleckých děl ve třetích zemích. To je pro lidi ze třetích zemí v rámci Evropy vždy oboustranně výhodné. Zde je velmi dobrý příklad Evropy, která není Evropou-pevností, nýbrž otevřenou Evropou, Evropou, která dává, která bere, která sdílí.

Musíme zvýšit poptávku veřejnosti po kulturně rozmanitém audiovizuálním obsahu, který bude velmi důležitý, takže musíme přimět mládež, mladou veřejnost především, aby sledovala evropské filmy.

Velmi pevně věřím, že program MEDIA Mundus zvýší nabídku pro spotřebitele, díky čemuž budou lidé mít možnost sledovat evropské filmy. Přinese na evropské trhy kulturní rozmanitost tím, že bude dostávat více kvalitních filmů z malých mimoevropských trhů do Evropy a že bude dávat šanci evropským filmům na mezinárodním trhu. Tak vytvoří nové obchodní příležitosti pro profesionály z Evropy i celého světa. To je samozřejmě velmi významný ekonomický přínos. Jde o konkurenceschopnost, avšak především jde o kulturní rozmanitost – naši kulturní rozmanitost – která je naším nejcenějším zbožím, a o kulturní rozmanitost lidí, kteří žijí na jiných kontinentech, jež je zase jejich nejhodnotnějším zbožím. Sdílení této kulturní rozmanitosti je úžasnou příležitostí, kterou vytvoří právě program MEDIA Mundus.

Doris Pack, *jménem skupiny PPE-DE*. – (DE) Pane předsedající, paní komisařko, paní Hieronymiová, program MEDIA Mundus je projekt založený na nápadu, který vznikl v našem výboru, tedy ve Výboru pro kulturu a vzdělávání. Tam takřkajíc spatřil světlo světa. Především jsme jej výrazně podporovali a samozřejmě nese punc nejen paní komisařky, ale také paní Hieronymiové, kterou jsme všichni ve Výboru pro kulturu a vzdělávání s radostí podporovali.

Mnoho jsme se naučili z projektu Erasmus Mundus, jenž otevřel dveře našim studentům, kteří si přejí cestovat do třetích zemí, a naopak také studentům ze třetích zemí, kteří si přejí vycestovat k nám. V souvislosti s globalizací je toto vlastně nezbytné a program MEDIA Mundus jde stejným směrem i co se týče filmařů. Je to skvělý příklad toho, jak lze v této oblasti zorganizovat mezikulturní dialog, který má samozřejmě také svou obchodní stránku, ale který je také, a to především, dialogem kulturním.

Program MEDIA Mundus bude též podporovat a naplňovat úmluvu UNESCO napomáhající kulturní rozmanitosti v Evropě a na celém světě, vytvářející podmínky pro dialog a usilující o vyváženost mezi hospodářskými a ekonomickými zájmy.

Programem MEDIA Mundus samozřejmě posilujeme mobilitu našich filmů, filmařů a studentů a v konečném důsledku se děje to, co nám stále připomíná Wim Wenders – dáváme především Evropě novou tvář, měníme evropský sen ve skutečnost. Americký sen nám byl prostřednictvím filmů sdělován po celá desetiletí a děje se tak dodnes. Pokud se nakonec dostaneme tak daleko, že přineseme světu evropský sen prostřednictvím filmů ve spolupráci s třetími zeměmi, napomůžeme stabilizaci Evropské unie mnohem více, než bychom mohli učinit mnoha jinými způsoby.

Pokud budeme spolupracovat v dnešním globalizovaném světě, podaří se nám do určité míry oslabit pozici Američanů na světovém trhu a o něco lépe vykreslit náš sen. Jsem si jista, že nás budou podporovat třetí země, třeba Jižní Korea nebo jihoamerické země, kterým chceme ve skutečnosti pomoci tím, že jejich nepříliš velké produkce více zviditelníme na evropském trhu.

Celkově vzato jde o projekt, který pomáhá všem stranám. Pomáhá třetím zemím a evropskému filmovému průmyslu. Byl už nejvyšší čas, aby k tomu došlo. Program MEDIA Mundus je podle mého názoru patřičnou odpovědí na globální technické a společensko-ekonomické výzvy. Ráda bych zakončila svůj projev těmito slovy: „Co pomáhá naší rozmanitosti, to posílí naši identitu“.

Christa Prets, jménem skupiny PSE. – (DE) Pane předsedající, paní komisařko, paní Hieronymiová, ráda bych vám k této zprávě upřímně pogratulovala. My všichni z Výboru pro kulturu a vzdělávání můžeme být potěšeni a hrdí na to, čeho jsme za tak krátkou dobu dosáhli. Ukázali jsme, že dokážeme pracovat pružně a že nejsme svázáni procedurami a že naopak patřičně nasloucháme těm, kteří působí ve filmovém průmyslu a kteří netrpělivě čekají na úspěšné zavedení této politiky. Urychlili jsme svoji práci a budeme nadále pracovat i poté, co bude tato politika přijata a usnesení schváleno. Netrvali jsme na čtení. Ti, kteří neustále kritizují naši práci a pomlouvají pozitivní věci, které jsme uskutečnili, by toto měli mít na paměti.

Jsem potěšena tím, že v roce tvořivosti a inovace, pomáháme tvořivým lidem, aby byli ještě inovativnější, a umožňujeme jim prohloubit své vzdělání a lépe se zapojit do globalizace. V digitálním světě se vše mění ze dne na den, technika je odlišná a objevují se nové zdroje a nové výzvy. Je proto nezbytné vytvořit další síť. To vyžaduje finanční podporu, kterou poskytujeme. Pokud chceme podporovat růst našeho evropského filmového průmyslu a propagovat myšlenku Evropy, nejenže potřebujeme vyšší kvalitu, která je již nyní velmi vysoká, avšak mohla by být ještě vyšší, ale musíme také poskytovat našim tvořivým umělcům finanční pomoc.

Všichni hovoří o ekonomické krizi; vytvářením nových pracovních příležitostí ve filmovém průmyslu, umožňováním inovace, zlepšováním způsobu sdílení informací, výzkumu a průzkumu trhu přispíváme k vytváření pracovních míst. Existuje zde obrovský potenciál pro obohacení trhu práce.

Pokud jde o přeshraniční spolupráci a šíření ve třetích zemích, ráda bych zmínila jeden příklad. Příkladem úspěchu je pro mne *Milionář z chatrče*. Tento film, který obletěl svět, byl podpořen v rámci programu MEDIA Mundus částkou ve výši přibližně 830 000 EUR a dosáhl celosvětového úspěchu; zvýšil naši informovanost o krizové situaci v jedné konkrétní zemi. Ukázal však také, co to znamená, když spolupracujeme v mezinárodním měřítku. Proto si myslím, že se jedná o vynikající program, a jsem potěšena, že jsme jej dokončili bez problémů za tak krátkou dobu.

Především bych ráda poděkovala paní Hieronymiové a popřála jí jen to nejlepší. Je a byla výbornou kolegyní a odbornicí na masmédiu. Děkuji vám, paní Hieronymiová, a přeji vám mnoho úspěchů.

Zdzisław Zbigniew Podkański, jménem skupiny UEN. – (PL) Pane předsedající, cílem programu MEDIA 2007 bylo zachovat evropskou identitu, rozmanitost a evropské kulturní dědictví, zlepšit šíření evropských audiovizuálních děl a zvýšit konkurenceschopnost evropského audiovizuálního sektoru. Program MEDIA Mundus jde ještě dále a doufá, že z podpory a otevření audiovizuálních trhů v Evropské unii a ve třetích zemích vzejde oboustranný prospěch. To je samozřejmě dobrá koncepce.

Toto téma nás však vede k zamyšlení nad něčím jiným. Mám na mysli evropský kulturní vliv ve světě – zdá se, že tento vliv slabne, a to mne velmi znepokojuje. Také si všímám toho, že se náš kontinent neúčastní mezikulturního dialogu jako rovnocenný partner. Křesťanské tradice, které utvářely Evropu, jsou dnes všeobecně zpochybňovány, a zdá se, že Evropa nemá jinou koncepci své vlastní identity. Proto není

překvapující, že prohrává. Malý podíl Evropy na celosvětovém šíření audiovizuálních děl je významným příkladem tohoto jevu.

Můžeme bédovat nad tím, že společně s jejím slábnoucím ekonomickým významem bude Evropa hrát čím dál menší roli. Nemusíme si však rvát vlasy. Iniciativy jako tento program, o kterém zde jednáme, představují malý, avšak nezbytný krok. Kromě toho je před námi dalších pět let působení Evropského parlamentu a doufáme, že poslanci, kteří zde budou působit v dalším funkčním období, zajistí, aby byl hlas Evropy více slyšet.

Pro mne je toto poslední zasedání, poslední projev – rád bych vyslovil své upřímné poděkování všem svým kolegům poslancům za jejich spolupráci, především členům Výboru pro kulturu a vzdělávání, se kterými jsem každý den spolupracoval. Gratuluji paní Hieronymiové k její zprávě. Děkuji vám všem.

Helga Trüpel, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, naši kultuře a mediální politice jde skutečně o to, abychom Evropě vdechli duši.

Pan předseda Komise Barroso mezi jinými zcela správně uvedl, že lidé se nezamílují do vnitřního trhu – jakkoli je důležitý – ale chtějí vidět a užívat si kulturní rozmanitost, evropské kulturní dědictví. Také chtějí, aby kulturní rozmanitost byla evropským vyslancem ve světě.

Paní Packová měla pravdu, když slovy Wima Wenderse řekla, že potřebujeme, aby evropské filmy vyprávěly evropské příběhy, za účelem vyjádření rozmanitosti evropské historie a evropské citlivosti. Co bylo tragédií evropské historie a co představuje velké naděje na pokojnou a lepší budoucnost? To je ono základní vzájemné kulturní porozumění, které existuje v Evropské unii a které chceme pěstovat uvnitř, avšak musíme je také sdělovat okolnímu světu. Proto je evropská kulturní politika, a to zejména politika filmová, poslem evropské identity. Proto jsem potěšena, že se nám podařilo s tímto programem hnout dopředu.

Ráda bych na počátku uvedla, že v příštím funkčním období tohoto Parlamentu musí být tento program rozšířen, posílen a podpořen většími finančními prostředky tak, aby program MEDIA Mundus mohl skutečně plnit svoji úlohu, která spočívá v tom, aby bylo v rámci mezinárodní spolupráce jasné najevo, co jsou evropské hodnoty a co je evropská kulturní rozmanitost. Také zde musí existovat koprodukce, spolupráce, vzdělávání v tom nejlepším slova smyslu, tedy oboustranně přínosná situace obohacující obě strany. V tomto věku globalizace a digitalizace to bude charakteristickým rysem evropské kulturní politiky.

Dnes bych také ráda využila této příležitosti k tomu, abych paní Hieronymiové poděkovala za její velmi dobrou spolupráci a za to, že se jí podařilo dát v této sněmovně jasné najevo, že přestože kultura má také ekonomickou stránku, je to vždy více než jen obchodní zboží. Ve skutečnosti jde o identitu, rozmanitost, kulturní konfrontaci – v tom nejlepším slova smyslu. Právě ona má totiž na lidi klíčový vliv. Do budoucna musí být naší povinností vkládat do Evropy více důvěry. Z tohoto důvodu vám, paní Hieronymiová, upřímně děkuji za vaši dobrou spolupráci a přeji vám do budoucna mnoho úspěchů.

(Potlesk)

Věra Flasarová, jménem skupiny GUE/NGL. – (CS) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, děkuji paní Hieronymiové za skvělou práci a přeji jí mnoho dalších úspěšných let. Rozvoj mezinárodního audiovizuálního prostředí si zaslouží naši pozornost proto, že se jedná o zajímavou oblast činnosti a o velký prostor pro spolupráci uvnitř Evropské unie i s jinými státy světa. Další prohloubení této spolupráce včetně rozpočtu na projekt MEDIA pro léta 2011–2013 ve výši 15 milionů EUR rozšíří nabídku pro spotřebitele a přinese kulturně rozmanitější produkty na evropský i mezinárodní trh. To zároveň napomůže vzájemnému porozumění lidí s odlišnými kulturními tradicemi. Velice cennou součástí těchto projektů Evropské unie jsou také průběžné vzdělávací kurzy pro profesionály v audiovizuální oblasti, různá propagační činnost směřující do sféry kinematografie a možnost zvýšeného oběhu těchto děl. Zároveň je zřejmé, že audiovizuální oblast je doménou především mladé generace, která televizi a tyto prostředky fungující prostřednictvím internetových protokolů a vícekanálových digitálních televizí využívá jako jeden ze základních informačních zdrojů spolu s dalšími internetovými technologiemi. Proto podpora těchto systémů prostřednictvím projektu Evropské unie může pomoci zkvalitnit nabídku pro tyto spotřebitele.

Chtěla bych ale v této souvislosti zdůraznit ještě jednu věc, kterou považuji za klíčovou. Všechna internetová média představují svobodnou alternativu vůči klasickým sdělovacím prostředkům. Ty i v demokratických společnostech bohužel často selhávají díky komerčním zájmům nebo proto, že jejich management náleží k určitému politickému prostředí a nepřímo nutí své zaměstnance k autocenzuře. Díky tomu se mnoho informací dostává k adresátovi ve zkreslené nebo selektivní podobě. Naproti tomu obrovský rozvoj internetu

a jeho prostřednictvím šíření kinematografie a informace nabízejí opravdu svobodné pluralitní mediální prostředí bez monopolů a kartelů. Je proto třeba podporovat všechny projekty, které tuto alternativu vůči mainstreamovému mediálnímu světu posílí, a jsem ráda, že k úspěšnému završení projektu MEDIA Mundus přispělo i české předsednictví.

Ljudmila Novak (PPE-DE). – (SL) S programem MEDIA Mundus jsme na dobré cestě k tomu, abychom evropský film a evropské znalosti účinněji podporovali. Film je médium, které nám umožňuje zaznamenat, zachovat, vykreslit a prodat evropskou kulturní rozmanitost. Vzhledem k rychlému tempu rozvoje moderních technologií však také potřebujeme průběžné vzdělávání a školení. Byla by škoda, kdyby některé třetí země nebo méně rozvinuté kontinenty měly zastavit výrobu filmů zobrazujících životy jejich obyvatel, zajímavé příběhy o nich a samozřejmě jejich vlastní přírodní a kulturní dědictví a historii jen proto, že zaostávají ve vývoji a chybí jim určité poznatky.

Kvůli dominantnímu postavení filmů z USA, které ovládají obrovský trh, je pro evropský film obtížnější na světovém trhu konkurovat, přestože je mnohem kvalitnější než mnohý „dojác“ nebo kasovní trhák z USA. Proto je program MEDIA Mundus dobrou platformou pro navazování kontaktů s filmaři a distributory ve třetích zemích a pro výměnu znalostí a informací týkajících se filmu. Stejně tak v této oblasti Evropská unie plní funkci subjektu, který dává dohromady různé kontinenty a také spojuje filmové diváky z různých zemí.

Získáme nový, úspěšný program, ale ztratíme naši zpravodajku a odborníci na tuto oblast. Ráda bych vám, paní Hieronymiová, vyjádřila své osobní uznání za všechnu práci, kterou jste vykonala, za šíření vašeho rozhledu a za vaši spolupráci. Když jsem vstoupila před pěti lety do Parlamentu jako nová poslankyně, paní Hieronymiová byla první osobou, na kterou jsem se obrátila s prosbou o radu a informace, a ona byla vždy připravena nabídnout pomoc a pochopení. Takže ještě jednou mi dovoluťe vyslovit vám své vřelé poděkování a přání štěstí ve vašem osobním životě i ve vašem životě profesním, protože jsem si jistá, že v budoucnu jistě nebudete sedět s rukama v klíně.

Někteří z vás vědí, že se znovu vrátí. Ráda bych se také vrátila, ale nevím, zda k tomu dojde. Dovolte mi proto prosím vyslovit zde a nyní své poděkování všem členům výboru, pracovníkům úřadu a poslancům Parlamentu za to, že mi poskytli možnost pracovat ve Výboru pro kulturu a vzdělávání. Pracovat pro vás bylo potěšující a příjemné. Bez ohledu na naši politickou příslušnost jsme se snažili být ku prospěchu kultuře, vzdělávání, mladým lidem, sportovcům a sportovkyním. Dále bych chtěla říci, že přestože pocházím z malé země, výbor přijímal mé nápady, které byly později také potvrzeny Parlamentem. Děkuji vám za spolupráci.

Mikel Irujo Amezaga (Verts/ALE). – (ES) Pane předsedající, všeobecná deklarace UNESCO o kulturní rozmanitosti doporučuje, abychom mimo jiné podporovali výrobu kvalitních audiovizuálních děl a abychom zejména podporovali vytváření kooperačních mechanismů, které nám umožňují tato díla šířit; Evropská komise na toto prohlášení zjevně pamatovala, když vytvářela tuto iniciativu.

Je samozřejmé, že program MEDIA Mundus využije rostoucího zájmu a příležitostí vytvářených celosvětovou spoluprací v audiovizuálním průmyslu a rozšíří škálu možností pro spotřebitele, přinese díla, která jsou kulturně rozmanitější, na evropské i mezinárodní trhy a vytvoří nové obchodní příležitosti pro audiovizuální profesionály v Evropě a ve světě.

Jsem přesvědčen – a neměli bychom nijak pochybovat o tom, že Komise je schopna spravovat rozpočet tak, aby měl ten největší možný dopad a nerozplynul se v jednotlivých samostatných projektech. Jak uvedl jeden významný profesor, program MEDIA Mundus pro spolupráci se třetími zeměmi v audiovizuální oblasti je důkazem toho, že se mezinárodní audiovizuální scéna výrazně mění, zejména z hlediska techniky. Tato iniciativa usiluje o vytvoření podmínek pro spolupráci na audiovizuálním trhu, o posílení výzkumu a vzdělávání a také o financování koprodukčních projektů s cílem posílit spolupráci mezi audiovizuálními profesionály.

I já bych svůj projev rád zakončil vyjádřením vděčnosti. Bylo mi potěšením během uplynulých dvou let spolupracovat se všemi mými kolegy ve Výboru pro kulturu a vzdělávání. Děkuji vám, brzy na viděnou.

Elisabeth Morin (PPE-DE). – (FR) Pane předsedající, ze všeho nejdříve bych ráda vyslovila svůj upřímný dík paní Hieronymiové a Výboru pro kulturu a vzdělávání. Tento nový program MEDIA Mundus umožňuje celosvětový rozvoj evropského filmového průmyslu.

Tento program je ve skutečnosti zakotven v příslušné politice. Byl vytvořen v rámci akce MEDIA International, která se od roku 2007 zaměřuje na rozvoj vztahů Evropské unie s audiovizuálními trhy třetích zemí. Cílem této akce bylo uspokojit bezprostřední potřeby třetích zemí a zlepšit celkovou účinnost programu MEDIA

2007. Bylo důležité řešit nové problémy a výzvy vyplývající z globalizace trhů, jež ovlivňuje evropský audiovizuální sektor.

Tato přípravná akce tak připravila půdu pro program Evropské unie zaměřený na rozšířenou pomoc podporující mezinárodní spolupráci v audiovizuálním průmyslu. Pak Evropská komise velice rychle – k čemuž jí gratuluji – přijala návrh na vytvoření programu MEDIA Mundus. S rozpočtem ve výši 15 milionů EUR na období 2011-2013 tento program nabídne nové možnosti mezinárodní spolupráce a navazování kontaktů – a tato koncepce vytváření kontaktů je nesmírně důležitá – mezi audiovizuálními profesionály z Evropské unie i ze třetích zemí. Audiovizuální média jsou mezi mladými lidmi velmi oblíbená. Obrovskou měrou přispívají k posilování kulturního dialogu a je zde také úkol vytvořit novou globální rovnováhu v tomto sektoru mezi Spojenými státy a ostatními kontinenty, které jsou významnými výrobci, a Evropou, která má své zasloužené místo.

Tento program je otevřený projektům, které jsou založeny na partnerství a kterých se budou účastnit minimálně tři partneři, přičemž každé partnerství je koordinováno odborníkem z Evropské unie. Rozvoj sdílení informací, vzdělávání a solidní znalost trhů, zlepšování konkurenceschopnosti a nadnárodní distribuce audiovizuálních děl po celém světě, zlepšení způsobu šíření a informování o audiovizuálních dílech po celém světě a zvýšení poptávky veřejnosti po kulturní rozmanitosti – tím vším se tento program zabývá.

Podporujeme návrh Evropské komise, neboť to znamená, že tento konsensuální program, ke kterému jsme dospěli, může být realizován. Tento text mne naplňuje nadějí; schvaluji jej, protože je v souladu s mými pevnými názory na respekt, na mezikulturní dialog a na poskytování podpory tvořivé práci, na vzdělávání a na audiovizuální průmysl, a ráda bych vyjádřila své upřímné poděkování paní Hieronymiové. Víím, že v příštím funkčním období tohoto Parlamentu jí budeme vděční za to, že můžeme nadále pracovat v tomto duchu.

Manolis Mavrommatis (PPE-DE). – (EL) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, návrh Komise týkající se programu MEDIA Mundus vítá každý, kdo chce, aby evropský audiovizuální sektor rostl, sílil a aby se jeho konkurenceschopnost zvyšovala a aby vyvážel svá díla do zbytku světa. Evropský audiovizuální průmysl se v posledních letech značně rozvinul a zlepšil a jeho mezinárodní profil se za posledních 20 let změnil, zejména v důsledku technického pokroku. To vede k intenzivnímu ekonomickému rozvoji a vysokým investicím a v důsledku toho ke zvýšené poptávce po audiovizuálních materiálech na určitých trzích. Naneštěstí jsou zde překážky, které ovlivňují uplatnění evropských děl v zahraničí, včetně nedostatečného financování evropských audiovizuálních společností.

Podpora, kterou Společenství poskytuje audiovizuálnímu sektoru, zohledňuje skutečnost, že Evropská unie a její členské státy podporují spolupráci s třetími zeměmi a příslušnými mezinárodními organizacemi v kulturní oblasti, protože to podtrhuje význam respektování odlišných kulturních rozměrů, a to za účelem podporování rozmanitosti a také z toho důvodu, že oblast distribuce určuje rozmanitost audiovizuálních děl a možnosti výběru z hlediska spotřebitele. Na mezinárodním trhu je stále k dostání příliš málo evropských audiovizuálních děl, přičemž audiovizuální díla z třetích zemí, kromě děl z USA, se potýkají s podobnými problémy s omezenou dostupností na evropských trzích. Evropská distributoři jsou v zásadě malé společnosti, které mají jen omezené možnosti získání přístupu na mezinárodní trhy. Proto tento nový program poskytuje finanční prostředky, aby mohla být přijata opatření vedoucí ke zlepšení distribuce, prodeje a propagace evropských audiovizuálních děl ve třetích zemích a také stejná opatření pro díla třetích zemí v Evropě.

Závěrem bych chtěl pogratulovat paní Hieronymiové k dalšímu výjimečnému výsledku její práce a chtěl bych jí popřát vše dobré v jejím osobním životě i v její budoucí práci po jejím výjimečném působení v Evropském parlamentu. Rád bych také využil této příležitosti k tomu, abych poděkoval paní komisařce Redingové a všem členům Výboru pro kulturu a vzdělávání za výbornou spolupráci, která mezi námi fungovala během tohoto pětiletého funkčního období.

Iosif Matula (PPE-DE). – (RO) Oblast kultury rozhodně přispívá k dosahování hospodářských cílů vzhledem k tomu, že je v ní zaměstnáno přibližně 5,8 milionů osob. Přispívá však také k dosahování cílů společenských prosazováním hodnot Evropské unie po celém světě, nemluvě o rozšiřování nabídky, ze které si mohou spotřebitelé vybírat, a posilování konkurenceschopnosti audiovizuálního průmyslu v EU.

Dotyčný program je významný také proto, že zohledňuje dopad technického rozvoje v této oblasti, a to tím spíše, že zde vlastně vzniká stále rostoucí poptávka po audiovizuálním obsahu. Vítám ucelený program pro prosazování evropských audiovizuálních děl po celém světě, vzhledem k fragmentaci trhu na evropské úrovni, oproti audiovizuálnímu průmyslu například ve Spojených státech.

V neposlední řadě pevně věřím, že bude lépe využita přidaná hodnota vytvářená filmovým průmyslem v členských státech. Jako příklad mohu uvést filmový průmysl v mé zemi, v Rumunsku, který dosud prokázal svou kvalitu tím, že získal významné ceny na evropské i celosvětové úrovni.

Gratuluji zpravodajce a přeji jí mnoho životních úspěchů po jejím působení v Evropském parlamentu.

Margarita Starkevičiūtė (ALDE). – (LT) Dámy a pánové, pět let jsem pracovala v Hospodářském a měnovém výboru. Na základě zkušeností z mé země, z Litvy, však musím zdůraznit význam programů, o kterých jednáte, pro hospodářství země, nemluvě o kultuře malé země.

Před několika málo lety náš filmový průmysl stagnoval. A právě spolupráce s třetími zeměmi mu pomohla opět se postavit na nohy. Od té doby litevský filmový průmysl zesílil, vytvořil si ekonomickou základnu a nyní významně přispívá k vytváření pracovních míst. Současně tak bylo vytvořeno to správné prostředí pro nástup talentovaných režisérů a dnešní litevští filmoví režiséři dostávají mezinárodní ceny a jsou známí po celé Evropě i po celém světě.

Proto bych ráda zdůraznila, že by Evropská unie měla věnovat více pozornosti realizaci takovýchto programů, neboť pomáhají zemím a kulturám prosperovat.

Erna Hennicot-Schoepges (PPE-DE). – (FR) Pane předsedající, nejprve bych chtěla vzdát hold zpravodajce paní Hieronymiové, která vedla Výbor pro kulturu a vzdělávání s veškerou svou odborností v této specifické oblasti. Děkuji vám, paní Hieronymiová, za všechno, co jste vykonala.

Paní komisařko, opět se vám podařilo dokončit tento projekt; je to významný projekt, avšak musí být poměřován podle významu, který je mu přikládán, a jistě neodpovídá vašim ambicím pokud jde o financování. Proto budou muset být z hlediska dalšího finančního výhledu přijata opatření k navýšení zdrojů pro tento program. Těmto lidem, kteří cestují, musí být poskytnuta každá dostupná možnost a svoboda a právě v této souvislosti ještě příliš často narážíme na nevyřešené problémy týkající se víz, sociálního zabezpečení a statutu umělců. K tomu, aby byli umělci skutečně mobilní, je stále ještě zapotřebí mnohé vykonat.

Pokud jde o ostatní otázky, domnívám se, že film je nejlepším prostředkem kulturní rozmanitosti. Proto bychom měli tuto oblast, která je stále ještě v plenkách, podporovat. Možná stávající myšlenka garančního fondu by mohla představovat způsob, jak podepřít finance, které v plné míře neodpovídají našim ambicím.

Ewa Tomaszewska (UEN). – (PL) Pane předsedající, v Polsku jsou dosti často distribuovány filmy ze třetích zemí. Jen zřídka jsou kvalitní a přitom je pro naše evropské filmy mnohem obtížnější dostat se na trhy třetích zemí a k divákům z třetích zemí. Mezitím je nesmírně důležité podporovat šíření naší kultury. Je nezbytné propagovat evropské filmy v jiných zemích. Je nezbytné zajistit pro tyto filmy na trzích třetích zemí lepší pozici. Kromě toho posílení filmového průmyslu také zajistí, že vyráběné filmy budou kvalitnější. To bude také významná hodnota.

Myslím, že důležitým faktorem je zde synergický účinek dosažený díky mobilitě a spolupráci s třetími zeměmi. Posílení ochrany duševního vlastnictví je významná záležitost, kterou se tento program zabývá, a to také v souvislosti s podporou plnění úmluvy UNESCO.

Rád bych vyslovil velké poděkování paní Hieronymiové za její práci na tomto programu a za to, že se jí podařilo dokončit jej před koncem tohoto funkčního období. Ačkoli jsme na tomto díle pracovali společně, její podíl byl největší. Rád bych velmi upřímně poděkoval všem členům Výboru pro kulturu a vzdělávání, s nimiž jsem v tomto funkčním období spolupracoval.

Viviane Reding, členka Komise. – Pane předsedající, děkuji vám všem, kteří přispíváte k vytváření naší kulturní rozmanitosti, a to nikoli pouze v Evropě, nýbrž také za jejími hranicemi. Ráda bych na konci tohoto projevu uvedla některé konkrétní příklady, jak toto může fungovat a jak to již funguje.

Vytvořili jsme 11 partnerství v oblasti vzdělávání s Jižní Amerikou, Indií, Kanadou, Tureckem, Ukrajinou, Moldavskem a Gruzíí. Předmětem těchto partnerství jsou filmy, televizní pořady, animace a dokumenty. Například bylo vytvořeno animátorské spojení mezi EU a Jižní Amerikou a Kanadou za účelem výškolení a rozvoje specialisty na kreslenou animaci. Byl uspořádán seminář Prime Exchange určený pro autory a producenty z Indie a Evropy s cílem získání lepších znalostí finančních a tržních prvků filmů. Byla též podpořena distribuce, například ze strany Klubu evropských producentů, který uspořádal koprodukční semináře v Číně a Indii.

Dolma uspořádala dokumentární měsíc v Chile, Pařížský projekt zajistil koprodukovanou výrobu obnášející spolupráci mezi Japonskem a Jižní Koreou a Evropou a EuropaCinema zahrnula do své působnosti síť 230 evropských kin a 148 kin ve zbytku světa za účelem vzájemné výměny filmů. Vidíme tu tedy velmi konkrétní činy. Nejde zde o velká slova, nýbrž o činy, jejichž účelem je pomoci profesionálům, aby mohli sami dělat to, co umí nejlépe: točit filmy, promítat filmy, zajišťovat, aby filmy cestovaly. Díky všem, kteří toto pomohli uskutečnit.

Ruth Hieronymi, zpravodajka. – (DE) Pane předsedající, děkuji vám za podnětnou a konstruktivní rozpravu. Jsem si jistá, že s touto hybnou silou bude program MEDIA Mundus, kterým jsme se dnes právem zabývali, nejen velkým úspěchem, ale podaří se mu v nadcházejících letech také zmobilizovat další podporu.

Každý, komu je líto, že ve světě chybí evropská kultura nebo že je jí v něm málo, k čemuž má pádné důvody, může program MEDIA Mundus pouze přivítat a nadšeně pro něj hlasovat. Je výborným příkladem toho, jak můžeme světu předat své kulturní poselství. Proto bych vás ráda ve vši vážnosti požádala, abyste toto poselství svým vládám předali energicky. Podporovat evropskou kulturu na základě vzájemné spolupráce neznámá méně národní identity pro všechny naše země a členské státy Evropské unie. Spíše to posílí jejich konkrétní národní identitu a stmelí to naši evropskou kulturu, takže budeme moci být ve světě úspěšnějším vyslancem.

V tomto duchu bych vám všem ráda poděkovala. Chtěla bych pozvat všechny z vás, kteří mají zájem podebatovat o možných přístupech k tomuto tématu, do baru pro poslance.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat dnes ve 12:00.

7. Návrh nařízení Komise o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek (REACH), pokud jde o soulad s přílohou XVII (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem rozpravy je ústní otázka, kterou pan Ouzký a pan Sacconi položili Komisi jménem Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin týkající se návrhu nařízení Komise o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek (REACH) pokud jde o soulad s přílohou XVII (O-0071/2009 – B6-0230/2009).

Guido Sacconi, autor. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, naše dnešní rozprava je obzvláště důležitá, jak víme, ze dvou důvodů: za prvé proto, že hovoříme o látce, která způsobila mezi občany a pracovníky tovarů, kde je používána a vyráběna, největší újmy a nejvíce úmrtí, a sice o azbestu. Za druhé proto, že jednáme o jednom z prvních opatření, které má uplatňovat toto nesmírně důležité nařízení, jenž určitým způsobem poznamenalo toto funkční období tohoto Parlamentu, a sice nařízení REACH.

Abych uklidnil Komisi a místopředsedu Tajaniho, který ji zde dnes zastupuje, dovoluji mi rovnou říci, že svým dotazem, který jsme položili, a návrhem usnesení, o kterém budeme dnes hlasovat, se nestavíme proti návrhu prováděcího nařízení, který Komise v této záležitosti přijala. Odkazuji na bod 2.6 tohoto návrhu opatření obsahující chybějící přílohu 17, která měla zreprodukovat ustanovení přílohy 1 směrnice 76 – směrnice o nebezpečných látkách, která bude nahrazena směrnicí REACH, a proto byla zrušena – tento bod 2.6 rozšiřuje zákaz na prodej azbestových vláken a výrobků obsahujících azbest na trhu.

Pravdou však je, že ve stejném rozhodnutí jsou výjimky, které mají být uděleny určitým členským státům – pro přesnost mohu uvést, že jsou čtyři – které si mohou ponechat zboží prodávané na trhu před rokem 2005 a rovněž membrány obsahující chrysotilový azbest používané při výrobě stávajících zařízení na elektrolyzu. Možnost uplatnění těchto výjimek je samozřejmě podmíněna tím, že dotyčné členské státy budou dodržovat všechny předpisy Společenství o ochraně zaměstnanců, což fakticky znamená, že tato zařízení, vzhledem k tomu, že se blíží ke konci své životnosti, nepředstavují problémy pro zdraví zaměstnanců.

Existuje důvod, proč se proti tomuto nestavíme: tyto výjimky sice existují, ale musíme vzít na vědomí, že Komise zajistila takřikajíc mechanismus, podle něhož budou tyto výjimky v určité době – přesněji řečeno v roce 2012 – přezkoumány na základě zpráv, které mají být vypracovány dotyčnými členskými státy a podle nichž Evropská agentura pro chemické látky vypracuje dokumentaci stanovující postupné rušení těchto výjimek.

Nevyslovujeme tedy svůj nesouhlas, ale svým usnesením chceme zcela jistě poskytnout vám, členům Komise, silný podnět k tomu, abyste byli trochu smělejší, postoupili řekněme kousek dále a trochu rychleji, a abyste především pamatovali na to, že již existují alternativy ke chrysotilovému azbestu, přinejmenším pro

vysokonapěťová zařízení, a že dotyčné firmy ve skutečnosti již zahájily slibné výzkumné programy, jejichž cílem je nalézt alternativy rovněž pro nízkonapěťová zařízení.

Náš podnět a příspěvek má dvojí cíl. Prvním cílem je stanovit si datum, termín – my navrhneme rok 2015 – do kterého budou tyto výjimky zrušeny, vytvořit skutečnou strategii pro rušení výjimek, včetně opatření, kterých bude poté zapotřebí pro bezpečnou demolici těchto zařízení a také pro zajištění bezpečnosti vývozu.

Závěrem bych chtěl říci, že druhá věc, na kterou se Komise ptáme – a také na toto bychom rádi dostali odpověď – se týká bodu, který je pro nás kriticky důležitý. Jedná se o to, že dosud nebyl přijat seznam výrobků obsahujících azbest, pro které bude ve Společenství platit výjimka, a tak samozřejmě žádáme, aby byl tento seznam vyhotoven co nejdříve, do roku 2012, aby byla umožněna lepší kontrola a lepší informovanost.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Místopředseda

Antonio Tajani, *místopředseda Komise*. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, nejprve bych se rád omluvil jménem svých kolegů, místopředsedy Verheugena a pana Dimase, kteří zde žel dnes ráno nemohou být a zúčastnit se této rozpravy. Vím, že pan Verheugen vede intenzivní a plodné debaty se zpravodajem panem Sacconim, kterému bych rád poděkoval za jeho skvělou práci – a říkám to také v osobní rovině.

Komise se plně hlásí k cíli, o nějž usilují odborníci zabývající se lidským zdravím a životním prostředím, a to tím, že na jedné straně brání veškerému styku s azbestem a na druhé straně usiluje o naprostý zákaz používání azbestu ve všech jeho podobách

V rámci Evropské unie existují velmi přísné předpisy o prodeji azbestových vláken na trhu a o používání, vývozu a likvidaci azbestových vláken. Prodej všech azbestových vláken na trhu a používání všech azbestových vláken již bylo vyloženě zakázáno směrnicí 1999/77/ES.

Pokud jde o další způsoby použití, členské státy mohou povolit používání určité formy chrysotilového azbestu v zařízeních pro elektrolyzu, která byla v provozu již v roce 1999, a to do konce životnosti těchto zařízení a do doby, dokud nebudou zajištěny vhodné bezazbestové náhrady.

Této výjimky využívají čtyři členské státy. Přezkoumání v letech 2006 a 2007 ukázalo, že všechny limity pro styk s azbestem na pracovišti jsou dodržovány a že v dané době neexistovala pro určité velmi specifické procesy žádná alternativa. Tento stávající limit bude začleněn do přílohy XVII nařízení REACH a výjimka pro membrány obsahující chrysotil bude znovu přezkoumána v roce 2011.

V červnu 2011 budou muset členské státy předložit zprávu o svých snahách vyvinout membrány bez chrysotilu, o opatřeních přijatých na ochranu zaměstnanců a o zdrojích a množstvích používaného chrysotilu. Komise poté požádá Evropskou agenturu pro chemické látky, aby prozkoumala tyto zasláné informace za účelem zrušení této výjimky.

Směrnice 87/217/EHS o předcházení a snižování znečištění životního prostředí azbestem stanoví opatření pro omezování azbestových emisí při určitých demoličních, dekontaminačních a likvidačních akcích s cílem zajistit, aby tyto činnosti nezpůsobily znečištění azbestovými vlákny nebo azbestovým prachem.

Směrnice 83/477/EHS, změněná směrnicí 2003/18/ES, o ochraně zaměstnanců před riziky spojenými s expozicí azbestu při práci, obsahuje řadu opatření pro zajištění dostatečné ochrany zdraví zaměstnanců v případech, kdy jsou zaměstnanci vystaveni rizikům spojeným se stykem s azbestovými vlákny. Firmy musí poskytnout důkaz o své schopnosti provést demoliční práce nebo práce spočívající v odstranění azbestu. Před demolicí nebo odstraněním azbestu musí vypracovat plán stanovující opatření potřebná k tomu, aby bylo zajištěno, že zaměstnanci nebudou vystaveni vyšší koncentraci azbestu ve vzduchu než 0,1 vláken azbestu na cm^3 v průběhu průměrné osmihodinové směny.

Rámcová směrnice 2006/12/ES o odpadu a směrnice 1999/31/ES o skládkách odpadů v souladu s rozhodnutím Rady o kritériích pro odpady přijatelné pro skládky zavazují členské státy, aby zajišťovaly kontrolovanou likvidaci azbestových vláken a zařízení obsahujících azbestová vlákna. Členské státy musí zajistit, aby byl odpad recyklován nebo zničen, aniž by bylo ohroženo lidské zdraví a aniž by to vyžadovalo použití procesů nebo metod, které by mohly poškodit životní prostředí.

Existují podrobné požadavky týkající se postupu pro likvidaci a skládání azbestu; například skladovací prostor musí být znovu zakrýván každý den a před každým zhutňováním. Skládky musí být znovu zakryty

konečnou vrstvou s cílem zabránit rozptýlení vláken. Musí být přijata opatření, která zabrání jakémukoli používání dotyčného pozemku po uzavření skládky. Jakýkoli případný vývoz azbestových vláken je upraven nařízením (ES) č. 689/2008 a od roku 2005 byl zaznamenán pouze jeden případ vývozu azbestových vláken z Evropské unie do třetí země.

Navíc jsou rozhodnutí týkající se azbestu, která jsou obsažena v příloze XVII nařízení REACH, formulována tak, že zakazují výrobu azbestových vláken v Evropské unii, což znamená, že vývoz bude vyloučen. Odpad obsahující azbest je nebezpečný odpad. Basilejská úmluva a nařízení (ES) č. 1013/2006 o přepravě odpadů zakazují vývoz azbestového odpadu do zemí, které nepatří do OECD. Pokud jde o přepravu mezi členskými státy Evropské unie a OECD, na tuto přepravu se vztahuje stanovený postup pro předchozí písemné oznámení a schválení.

Závěrem chci říci, že vzhledem k těmto bodům vás mohu ujistit, že Komise bude zkoumat, zda existují důvody k navržení dalších legislativních opatření ohledně kontrolované likvidace azbestových vláken a ohledně dekontaminace nebo likvidace zařízení obsahujících azbestová vlákna, která by šla nad rámec platné legislativy, a to pro nakládání s odpady i pro ochranu zaměstnanců.

místopředseda Komise. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, pokud jde o seznam výrobků obsahujících azbest, které mohou být schváleny na trhu použitého zboží, dosud není k dispozici – abych ihned odpověděl na otázku pana Sacconioho – avšak Komise plánuje přezkoumat tuto situaci v roce 2011 s cílem vypracovat harmonizovaný seznam platný v rámci celé Evropské unie. Proto doufám, že jsem vaši žádost splnil.

Anne Ferreira, jménem skupiny PSE. – (FR) Pane předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, jak již bylo řečeno, v roce 1999 Evropská unie přijala směrnici zakazující azbest od 1. ledna 2005, avšak povolující výjimku pro membrány používané pro stávající elektrolytické články, dokud neskončí jejich životnost.

Tato výjimka, která musela být přezkoumána před 1. lednem, měla za účel umožnit dotyčným firmám vypracovat plány, jak přestat používat azbest. Dnes tu máme zpoždění 18 měsíců; je proto načase, abychom pokročili. Je pravdou, že v rámci přezkoumání přílohy XVII k nařízení REACH Komise navrhuje rozšířit současný zákaz na používání a prodej azbestových vláken a výrobků obsahujících tato vlákna, avšak zachovává možnost používat azbest v továrních zařízeních pro elektrolyzu bez stanovení časového limitu, přestože existují bezazbestové alternativy a mnohé firmy je používají.

Komise navíc přijímá ustanovení, které dovoluje prodávat na trhu výrobky obsahující azbest v souladu se systémem, který by se mohl lišit podle jednotlivých zemí. To je nepřijatelné, protože používání tohoto výrobku způsobuje velký počet nemocí spojených se stykem s azbestovými vlákny. Navíc počet lidí podléhajících těmto nemocem pravděpodobně v dalších několika letech nadále poroste, neboť tento výrobek byl ještě před několika málo lety používán. Vliv azbestu na zdraví je znám již dlouho.

Ráda bych dodala, že rozhodnutí Komise oslabuje některá ustanovení v nařízení REACH, v poslední řadě zásadu nahrazení; je to špatný signál, který byl vyslán ostatním firmám. Současná ekonomická krize nemůže toto rozšíření omlouvat.

Navíc toto stanovisko Komise, které je podporováno většinou členských států v Radě, není v souladu se stanoviskem Evropské unie, která se snaží zavést celosvětový zákaz azbestu.

Než skončím, chtěla bych zmínit jeden poslední bod: Evropská konfederace odborových svazů dnes tvrdí, že nebyla v této záležitosti konzultována a naznačuje, že byl vyslechnut a zohledněn pouze názor některých firem. Komise za sebe tvrdí opak. Mohl byste nám tento bod nějak osvětlit?

Satu Hassi, jménem skupiny Verts/ALE. – (FI) Pane předsedající, dámy a pánové, historie azbestu je smutným a varovným příběhem o tom, co se může stát, když je ignorována zásada obezřetnosti. Azbest byl nejprve používán jako materiál, který měl výborné technické vlastnosti a pak, o něco později, se zjistilo, že zabíjí lidi. Například v mé zemi počet úmrtí, k nimž dochází každý rok kvůli azbestu, dosud neklesl. Koneckonců, může to trvat až 40 let, než se dotyčná nemoc rozvine.

Účelem tohoto usnesení, které máme před sebou, není zrušit rozhodnutí o komitologii, o kterém se zmiňuje. Myslím, že jeho nejdůležitějšími body jsou odstavce 8 a 9, které se týkají myšlenky, že by Komise měla někdy letos předložit legislativní návrh o tom, jak provést úplné zničení azbestu, azbestových vláken a zařízení a konstrukcí obsahujících azbestová vlákna.

Samozřejmě, stále máme velké množství budov, včetně veřejných budov, lodí, továren a elektráren, které mají konstrukce obsahující azbest a lidé jsou například působení azbestu vystaveni, když se budovy renovují,

pokud nejsou přijata přísná ochranná opatření. Tyto konstrukce obsahující azbest musí být zjištěny a musí být provedena jejich demolice a azbest musí být zlikvidován bezpečně a takovým způsobem, aby lidé již nebyli znovu vystaveni jeho působení.

Měli bychom si vzít ponaučení ze smutného příběhu azbestu a z našich zkušeností s ním, když se zabýváme novými a současnými zdravotními riziky. Například výzkumníci zabývající se karbonovými nanotrubicemi říkají, že jejich vliv na zdraví je velice podobný vlivu azbestu. Z tohoto důvodu se musíme poučit ze svých zkušeností a jednat v souladu se zásadou obezřetnosti například tehdy, když přijímáme základní legislativní nástroje týkající se nano-materiálů.

Vittorio Agnoletto, jménem skupiny GUE/NGL. – (IT) Pane předsedající, pane Tajani, dámy a pánové, skutečně se zdá, jako by to, že azbest způsobil již tisíce úmrtí a že desetitisícům lidí hrozí v příštích letech smrt způsobená vystavením účinkům azbestu – jak víme, latentní období může být až 15 nebo dokonce 20 let – vůbec nic neznamenal.

Zdá se, že soudní proces s firmou Eternit, který byl zahájen v Turíně v souvislosti s událostmi v Casale Monferrato, kde není ani jedna rodina, která by neutrpěla ztrátu, neznamená nic. Azbest měl být účinně zakázán členskými státy uplatňujícími směrnici z roku 1999. Tyto státy měly přijmout veškerá možná preventivní opatření, aby chránily zaměstnance vystavené účinkům azbestu uplatňováním směrnice z roku 2003, zavíráním továren, zneškodňováním kontaminovaných míst a odškodňováním obětí a místních obyvatel. To nebylo provedeno všude. Bylo vykonáno málo nebo vůbec nic.

Již jsem zmínil soudní proces v Turíně, kde jsou obvinění švýcarští a belgičtí majitelé. Každý o tom věděl, ale bylo vykonáno jen málo, a především průmysl se vyhýbal své odpovědnosti, pracoval v rámci mezer vytvořených liknavostí státních orgánů. Tuto liknavost lze pozorovat na událostech v Itálii, v Brioni, kde azbest nebyl odstraněn, v Porto Marghera a v Cengio, kde stále dochází k úmrtím. Dnes tento průmysl žádá Komisi, aby přijala další výjimku z nařízení REACH z roku 2006, která již byla udělena na omezenou dobu, pro chrysotilová azbestová vlákna.

Je pravdou, že nízkonapěťová zařízení pro elektrolýzu představují omezenou oblast využití a takovýchto zařízení existuje pouze málo, avšak v případech, kdy průmyslníci tvrdí, že je nemožné použít alternativu, by měly být provozovny zavřeny. Může to znít jako vydírání, ale alternativy k tomuto procesu byly ve Švédsku nalezeny s použitím bezazbestové membránové technologie jako náhrady při nízkém napětí a podobné řešení bylo také přijato pro výrobu vodíku. Proč „ano“ v některých státech a „ne“ v jiných? Protože v té dlouhé bitvě za zákaz polychlorovaných uhlovodíků došlo k nesčíslným opomenutím a byly použity nesčíslné zdržovací techniky, které dokonce podporovalo generální ředitelství Evropské komise pro podniky a průmysl. Také v tomto případě nebyl ostatním dán dobrý příklad.

Směrnice z roku 1999 zakazující azbest stanovila, že před přezkoumáním tohoto povolení by mělo být vypracováno stanovisko vědeckého výboru pro toxikologii, které však nikdy vypracováno nebylo. Takto Komise dodržuje směrnice? Nemluvě o odborových svazech, které říkají, že nikdy nebyly konzultovány.

Evropský parlament koná svůj díl práce, aby vykompenzoval selhání druhých. Toto usnesení vyzývá Komisi, aby do roku 2009 vyplnila legislativní mezeru týkající se zákazu již použitých výrobků obsahujících azbest; střešních krytin, dílů letadel a všeho dalšího, co by mělo být jednou provždy zlikvidováno. Opět jsou však stanovována přesná data pro strategii pro zákaz všech druhů azbestu do roku 2015, avšak tyto cíle byly stanoveny již v roce 1999. Uplynulo deset let a umírání pokračuje.

Mezi prvními iniciativami tohoto funkčního období tohoto Parlamentu byla výzva Skupiny konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice k vytvoření fondu Společenství pro odškodnění obětí a pro zajištění příležitostných prostředků na dekontaminaci. Toto byla konkrétní žádost adresovaná Komisi, která se dnes namísto toho sklání před vůlí nadnárodních firem. Musíme se však pohnout kupředu k praktickým činům a závazkům. Pouze až budou tyto vykonány a přijaty, počínaje požadavky tohoto usnesení, můžeme být chápavější. Dnes není tato ochota patrná, a proto budeme hlasovat proti udělení této výjimky.

Předsedající. – Slovo má pan Bowis. Máme jej velmi rádi a vážíme si jej a jsme rádi, že se uzdravil.

John Bowis, jménem skupiny PPE-DE. Pane předsedající, jste velmi laskav. Děkuji vám za vaše slova. Je dobré být zpátky na můj poslední týden v tomto Parlamentu – vlastně jakémkoli parlamentu. 25 let ve volených politických funkcích myslím stačí.

Chci jen při této poslední příležitosti říci, že mnozí z nás v této sněmovně se výrazně podíleli na procesu REACH: Guido Sacconi a mnozí kolegové položili základy bezpečnějšího, lepšího rámce pro chemické látky. Mé poselství pro další Parlament zní: „Buďte bdělí; hlídejte tento proces“.

Podobně, jak řekla Satu Hassi, se již dlouho zabýváme azbestem a máme velmi silný dojem, že si na něj musíme dávat pozor. Když jsem ležel na nemocniční posteli po operaci srdečního bypassu a litoval jsem se, díval jsem se v televizi na zemětřesení v Itálii a to mi umožnilo podívat se na své problémy s patřičným nadhledem. Ale také mi to samozřejmě v této souvislosti připomnělo, že když dojde k takovéto katastrofě, může se do atmosféry uvolnit azbest. Azbest je velmi často neškodný, dokud je přikrytý. Nebezpečí nastává teprve tehdy, když se dostane ven, takže jedním z úkolů musí být to, že se musíme podívat na ohrožené oblasti naší Evropské unie, abychom zjistili, kde bychom měli na toto riziko klást důraz a propříště jej sledovat.

Po této své řeči bych chtěl nyní již jen poděkovat svým kolegům za jejich přátelství, jejich podporu a jejich zprávy v posledních týdnech. Budu si cenit oněch 10 let, které jsem strávil v tomto Parlamentu, a budu se zájmem sledovat, jak příští Parlament naváže na projekty, které se nám zde snad podařilo zahájit.

(Potlesk)

Předsedající. – Děkuji vám velice, pane Bowisi. Mohu vás ujistit, že mnozí z nás na vás nikdy nezapomenou a budou vděční za vaše úsilí a obětavost v tomto Parlamentu.

Guido Sacconi, autor. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, to jsou přesně mé pocity. Také bych rád vyslovil osobní poznámku.

Nejprve však musím uznat, že odpověď Komise na konkrétní otázku, které klademe ve svém usnesení, byla z větší části pozitivní. Bude samozřejmě na novém Parlamentu, aby kontroloval a zajistil, aby byly nastíněné závazky splněny, a to ve stanovených termínech.

V osobní rovině bych rád řekl dvě věci. Za prvé přeji jen to nejlepší panu Bowisovi, se kterým jsem rozsáhle spolupracoval. Možná bychom my dva mohli založit klub pozorovatelů Evropského parlamentu, zejména pro sledování těch záležitostí, na kterých jsme společně vykonali tolik práce a které, jak se domnívám, přinesly skvělé plody.

Za druhé musím říci, že je poněkud symbolické, že můj poslední projev v této sněmovně se týká nařízení REACH a jeho uplatňování, čímž jsem se zabýval již od počátku tohoto funkčního období tohoto Parlamentu, kdy se zdálo, že nikdy nedojdeme na konec této legislativní cesty. Ukazuje se, že jsem šťastlivec; mám také štěstí v tom, že jsem poznal lidi jako jste vy kolegové poslanci a jako jste vy pane předsedo; při spolupráci jsme si opravdu rozuměli a dosáhli jsme, domnívám se, skutečně významných výsledků pro evropské občany.

Předsedající. - Děkuji vám, pane Sacconi. Ujišťuji vás, že vás také budeme postrádat kvůli vaší práci a obětavosti. Rád bych vám popřál mnoho štěstí a zdaru ve vaší budoucí činnosti, o níž jsem si jistý, že bude pokračovat ve stejném stylu, na jaký jsme si zde zvykli.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, také já bych před ukončením této rozpravy rád poděkoval panu Sacconimu a panu Bowisovi a činím tak jako jejich starý spolužák, neboť pracuji v tomto Parlamentu již tolik let.

Chtěl bych jim poděkovat za jejich práci, kterou vykonali, a za účast na různých koalicích, které dělají tomuto Parlamentu čest. Takže jako poslanec Evropského parlamentu a dnes jako komisař a místopředseda Komise jim děkuji za jejich nesmírně cenný podíl na práci tohoto Parlamentu a za to, že – navzdory tomu, co někteří novináři někdy říkají – ukázali, že mohou existovat dobří zástupci, kteří se starají a skutečně slouží institucím, jež reprezentují půl miliardy Evropanů. Z tohoto důvodu jsem jim chtěl poděkovat v tomto mém posledním projevu, který pronáším v tomto funkčním období tohoto Parlamentu jako komisař.

Jak jsem říkal, chtěl jsem poděkovat panu Sacconimu, každopádně jako členovi Výboru pro životní prostředí, veřejné zdraví a bezpečnost potravin za to, že tuto klíčovou otázku předložil k jednání, a panu Bowisovi, jehož projev a poznámky ukázaly, jak důležité je toto téma pro všechny občany. Myslím a doufám, že se této rozpravě podařilo rozptýlit jakékoli pochybnosti a obavy: Komise bude Parlamentu podávat pravidelné zprávy o uplatňování příslušného nařízení a dovoluji mi jasně říci, že v ochraně zaměstnanců, zdraví a životního prostředí nebudeme dělat žádné kompromisy.

Pokud jde o poznámky, které pronesla paní Ferreirová a pan Agnoletto, rád bych jménem Komise poukázal na to, že Konfederace evropských odborových svazů konzultována byla a zejména pracovníci v chemickém průmyslu prohlásili, že souhlasí se zachováním výjimky.

Rád bych také zdůraznil, že není pravdou, že neexistují žádné časové limity, protože tato výjimka se zruší, až bude k dispozici alternativní výrobek. Dále mi dovoluňte připomenout, že Komise v roce 2011 provede komplexní přezkoumání. Děkuji vám ještě jednou za vaše poznámky a za veškerou pilnou práci, kterou jste věnovali tak citlivé záležitosti týkající se nejen zdraví zaměstnanců, ale řekl bych, že zdraví všech občanů EU.

Předsedající. – Závěrem této rozpravy uvádím, že jsem obdržel jeden návrh usnesení⁽¹⁾ předložený v souladu s pravidlem 108(5) Jednacího řádu.

Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat dnes ve 12:00.

Písemná prohlášení (Článek 142)

Richard Seeber (PPE-DE), písemně. – (DE) Další snížení množství azbestu v Evropě musí být bezvýhradně uvítáno.

Vzhledem k tomu, že karcinogenní účinky azbestových vláken jsou známy již celá desetiletí a že EU také v roce 2003 zavedla zákaz používání této škodlivé látky v nových výrobcích, poslední zbytky azbestu by nyní měly z Evropy pomalu mizet.

Většina členských států již volí alternativní metody. Zejména v oblasti zařízení pro elektrolýzu lze často jako náhradu za azbest použít jiné materiály.

Vzhledem ke zvýšené informovanosti Evropanů o zdravotních otázkách a velmi vysoké úrovni ochrany životního prostředí a zdraví v Evropě je nepřijatelné, že jsou v Evropě ještě stále v oběhu karcinogenní látky.

8. Společná pravidla pro přidělování letištních časů na letištích Společenství (rozprava)

Předsedající. Dalším bodem je zpráva (A6-0274/2009) pana Costy, kterou předkládá jménem Výboru pro dopravu a cestovní ruch ohledně návrhu nařízení Evropského parlamentu a Rady upravujícího nařízení (EHS) č. 95/93 o společných pravidlech pro přidělování letištních časů na letištích Společenství (KOM(2009)0121 – C6-0097/2009 – 2009/0042(COD)).

Paolo Costa, zpravodaj. – (IT) Pane předsedající, pane Tajani, dámy a pánové, těší mne, že mohu zahájit tuto rozpravu takříkajíc vyslovením závěru, a sice doporučením, aby v této chvíli sněmovna přijala pozměňovací návrh předložený mnou a všemi zástupci skupiny ve výboru, s cílem uzavřít tuto zprávu při prvním čtení a dosáhnout tak schválení pro dotyčné nařízení.

Činíme tak s velkým smyslem pro odpovědnost. Myslím, že místopředseda Tajani bude souhlasit, že způsob, jakým se snažíme reagovat na současnou objektivní potřebu a současnou potíže leteckých společností – dovolujeme jim ponechat si své letištní časy, i když je během letošní letní sezóny nevyužijí – je potřebným, avšak velmi drsným opatřením, jež potřebuje zjemnit.

Toto opatření je třeba zjemnit proto, že během oné krátké doby, po kterou byla umožněna debata o této záležitosti, jsme zaznamenali, že mezi leteckými společnostmi existují různé zájmy, které jsou všechny naprosto legitimní, a že zde existují společnosti, které čekají, až budou moci nahradit jiné, přičemž letecké společnosti nejsou schopny dodržet své závazky, a zaznamenali jsme, že nyní existují výrazné zájmy ze strany leteckých společností a letišť, což není něco, co by se objevilo teprve nedávno, a především jsme měli možnost vidět, že zde existují zájmy cestujících, zejména těch, kterým poskytují své služby letiště a letecké společnosti v těch nejdlehlších regionech a kteří by byli ve větším nebezpečí, pokud by rozhodnutí o ponechání si nebo zrušení letištních časů záleželo pouze na jejich ziskovosti pro dotyčné společnosti.

(1) Viz zápis.

To všechno jsou otázky, kterých jsme se dotkli velmi letmo, avšak které jsme předložili k projednání. V zásadě jsme také měli dojem, že se musíme zabývat základním problémem, a sice tím, že bychom měli považovat letištní časy za veřejné zboží, které lze přidělovat nebo udělovat soukromým operátorům jako jsou letecké společnosti nebo letiště, ale které nelze převádět jako majetek.

Je to velmi citlivé téma a domnívám se, že se tímto tématem budeme muset zabývat opakovaně. Musím říci, že důvod nebo důvodný kompromis, chcete-li, který stojí za naším rychlým přijetím návrhu v těch podobách, v nichž je zde předkládán, tkví ve skutečnosti v tomto, tkví v jistotě, že Komise splní svůj slib vrátit se k tomuto tématu promyšlenějším, hlubším způsobem, aby vyřešila jednou provždy kriticky důležitou otázku nejen za účelem překonání současné krize, ale také v zájmu dokončení procesu restrukturalizace a liberalizace globálního leteckého trhu a vybudování lepšího leteckého trhu v Evropě.

Proto mohu s přihlédnutím ke kombinaci současných požadavků a dlouhodobějších potřeb doporučit, aby byla tato zpráva přijata.

Pane předsedající, v oněch posledních 20 vteřinách, které mi zbývají, bych i já rád využil této atmosféry posledního školního dne, abych poděkoval svým spolužákům a těm, s nimiž jsem měl možnost v posledních deseti letech spolupracovat, protože nyní mohu s velkým potěšením zakončit svůj poslední den ve Štrasburku svým posledním, avšak nikoli nejmenším příspěvkem.

Předsedající. – Děkuji vám pane Costo a gratuluji vám k vaší dobré práci. Vaše jméno je spojeno s řadou důležitých zpráv a vaše snaha tudíž sehrála svou roli v novodobé historii tohoto Parlamentu.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, znovu bych chtěl jako bývalý poslanec této sněmovny poděkovat Výboru pro dopravu a cestovní ruch a jeho předsedovi za jejich produktivní práci v době, kdy jsem byl poslancem Evropského parlamentu, a za spolupráci, kterou mne poctili, když jsem měl tu čest být jmenován a schválen Parlamentem ve funkci evropského komisaře pro dopravu. Toto plodné partnerství, dámy a pánové, lze dnes opět vidět, a tak musím Parlamentu znovu poděkovat, zejména výboru pro dopravu, kterému předsedá pan Costa, za rychlost, s níž zvládli zpracovat návrh Evropské komise o letištních časech.

Situaci v oblasti letecké dopravy zhoršuje celá řada událostí – ekonomická krize, finanční krize, nový virus chřipky typu A – a tato situace ukazuje, jak naléhavá a nezbytná jsou pomocná opatření, a to nikoli pouze pro letecké společnosti, ale také pro jejich zaměstnance.

Vzhledem k těmto skutečnostem sdílím obavu pana Costy. Návrh Komise není definitivním řešením. Je možná návrhem určeným k řešení krizové situace, avšak následně bude muset být znovu podrobně přezkoumán, aby byl přepracován celý systém; 15. dubna jsem dokonce panu Costovi jako předsedovi výboru v reakci na jeho obavy a poznámky sdělil, že generální ředitelství Komise pro dopravu a energetiku se již chystá předložit co nejdříve návrh na přepracování příslušného nařízení.

Platnost pravidla o používání letištních časů již byla v minulosti dvakrát pozastavena s cílem řešit krizi. Je to globální reakce na globální krizi, reakce, která zjevně nemá vliv pouze na jeden nebo dva členské státy, ale která má vliv na systém letecké dopravy celé Evropské unie a podobná opatření byla podniknuta za těch nejzávažnějších okolností – útoky z 11. září a krize SARS (syndrom akutního respiračního selhání). Krize, která dnes zasáhla oblast letecké dopravy, je pravděpodobně závažnější než zmíněné krize a dosud nemáme žádné signály o tom, kdy zaznamenáme zlepšení.

Skutečnost je taková, že doprava zažívá trvalý pokles. Pozastavení platnosti pravidla „použijte jej, nebo o něj přijdete“ pro letní sezónu bude navíc ku prospěchu všem společnostem, evropským i jiným, bez jakékoli diskriminace, jak uvedla Mezinárodní asociace letecké dopravy a mnohé další mimoevropské společnosti. Jsem si jistý, že toto opatření, které bude uplatňováno po určitou omezenou dobu a které představuje výjimku – toto pozastavení platnosti bude ve skutečnosti uplatňováno od 29. března do 26. října tohoto roku tak, že bude dovoleno ponechat si letištní časy pro letní sezónu následujícího roku – poskytně určitý prostor k nadechnutí všem společnostem a umožní jim řešit pokles poptávky.

Také zabrání paradoxním situacím jako je ta současná, kdy jsou společnosti nuceny létat s prázdnými letadly, aby nepřišly o své letištní časy, což považuji za zcela nepřijatelné, v neposlední řadě také z hlediska životního prostředí, a je to také škodlivé pro finance leteckých společností – a víme, že když má podnik potíže, tak potíže mají i jeho zaměstnanci.

Jsem přesvědčen, že toto opatření je nezbytné a naléhavě potřebné, a tak nemohu nepodpořit kompromis, jehož bylo dosaženo mezi Parlamentem a Radou a který umožní okamžité přijetí návrhu. Z tohoto důvodu bych znovu rád poděkoval předsedovi Výboru pro dopravu a Parlamentu jako celku.

Georg Jarzembowski, jménem skupiny PPE-DE. – (DE) Pane předsedající, pane Tajani, dámy a pánové, skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů souhlasí s jednorázovým pozastavením platnosti pravidla o tom, že vzletová a přistávací práva na letištích, udělená leteckým společností pro letní letový plán roku 2010, musí být využívána minimálně z 80 %, a děkuje zpravodaji panu Costovi za jeho urychlené a účinné zvládnutí této dokumentace.

Pozastavení platnosti nyní umožňuje leteckým společnostem rušit lety v souladu s klesající poptávkou nad rámec plánovaného minimálního využití, aniž by přišly o svá vzletová a přistávací práva na příští sezónu. Podle mého názoru je toto oprávněné jako jednorázové řešení pro jedno období, jak uvedl místopředseda, protože dochází k nepředvídatelnému prudkému poklesu počtu cestujících z důvodu mezinárodní finanční a hospodářské krize a protože letecké společnosti ještě nemohou předpovědět, jak se budou počty cestujících vyvíjet v budoucnu. Toto pozastavení platnosti také pomáhá chránit životní prostředí, protože letecké společnosti by se jinak mohly cítit být zavázány létat s poloprázdnými letadly, jen aby si udržely své letištní časy.

Pane předsedající, pane místopředsedo, na počátku skupina PPE-DE odmítla nařízení, které jste také navrhoval vy, o zmocnění Komise – bez skutečného spolurozhodování ze strany Parlamentu – k tomu, aby mohla požadovat pozastavení platnosti tohoto pravidla jednoduše v rámci postupu projednávání ve výborech. Jsme přesvědčeni, že pokud hodláte předložit takovýto návrh pro zimní letový plán, Parlament jej bude muset pečlivě prostudovat, protože bychom museli vzít pečlivěji v úvahu zájmy mnoha různých druhů leteckých společností a rovněž zájmy letišť a cestujících. Je to „ano“ pro jednorázové pozastavení platnosti, ale „ne“ pro možnost prodloužení bez účasti Parlamentu.

Ve vši upřímnosti se domnívám, že vzhledem k tomu, že se zdá, že prasečí chřipka není tak nakažlivá, jak jsme se zpočátku obávali, letecké společnosti budou muset nakonec být schopny odhadnout pro nadcházející roky možné počty cestujících a vztahy s nimi. Musíme očekávat, že letecké společnosti předloží realistické plány tak, aby letiště měla možnost nabídnout nevyužitý čas jiným leteckým společnostem. Musí být v našem zájmu, aby byla letiště schopna využívat své kapacity v nejlepším zájmu svých zákazníků, tedy cestujících. Mám ještě jednu další poznámku k novému, zásadnímu přepracování směrnice o letištních časech. Domnívám se, že tyto letištní časy patří veřejnosti a nikoli letištím nebo leteckým společnostem, a proto musíme této záležitosti věnovat v budoucnosti zvláštní pozornost.

Pane předsedající, dámy a pánové, vzhledem k tomu, že se tato rozprava, toto plenární zasedání a má činnost zde v Parlamentu blíží ke konci, dovoluji mi vyslovit nejupřímnější poděkování svým kolegům z Výboru pro dopravu a cestovní ruch a ze sekretariátu Výboru pro dopravu a cestovní ruch a také předsedovi Výboru pro dopravu a cestovní ruch a místopředsedovi Komise a jeho celému týmu na generálním ředitelství pro dopravu a energetiku. Posledních pět let jsme společně pracovali pro zájmy občanů Evropské unie. Budu vám držet palce, aby příštích pět let přineslo další stejné plody. Výbor pro dopravu a cestovní ruch je důležitým výborem a děkuji vám za vaši vynikající spolupráci.

Předsedající. – Děkuji vám, pane Jarzembowski, a přeji vám mnoho štěstí a zdaru v příštích letech a ve vaší další činnosti.

Brian Simpson, jménem skupiny PSE. – Pane předsedající, rád bych poděkoval našemu předsedovi Paolovi Costovi nejen za to, že předložil tuto zprávu, ale také za práci, kterou vykonal jako předseda zmíněného výboru v uplynulém funkčním období tohoto Parlamentu. Jsme mu za jeho intenzivní práci velice zavázáni.

Tato zpráva představuje mikrokosmos práce Paola Costy, protože je to zpráva, která jasně ukazuje, že při řešení takových technických detailů, jako je „využít letištní čas nebo o něj přijít“, je často zapotřebí Šalamounovy moudrosti spojené s diplomatickými dovednostmi Organizace spojených národů. Náš předseda byl ve své funkci velmi dobrým Šalamounem a velmi dobrým diplomatem Organizace spojených národů.

Oblast civilního letectví však znovu projevila svoji schopnost být v této významné otázce nejednotná, přičemž velké letecké společnosti hlasitě požadují pozastavení platnosti dotyčného pravidla, zatímco nízkonákladové letecké společnosti a letiště požadují, aby platnost pravidla nebyla pozastavena. Mám obavy z toho, že velké letecké společnosti, podporované svými různými spojenci, se nespokojí s jedním pozastavením platnosti, ale že budou požadovat další, a protože znám nezdravý, nedemokratický vliv, který některé z nich

mají v tomto Parlamentu i v národních parlamentech, domnívám se, že dnešek je pouhým začátkem procesu a že nikoli jeho koncem.

Moje skupina bude podporovat kompromis navržený naším zpravodajem a schválený Výborem pro dopravu a cestovní ruch, ale zdůrazňuji, že toto pozastavení platnosti této klauzule, kterou můj kolega Georg Jarzembowski často nazývá klauzulí „použij to, nebo o to přijdeš“, je jednorázové pro jedno období a nedává zelenou dalším případům pozastavení platnosti. Pokud má Komise dojem, že je zapotřebí dalších pozastavení platnosti, pak tyto musí být začleněny do přepracovaného nařízení za plné účasti tohoto Parlamentu a při plném respektování práv tohoto Parlamentu. Je to „ano“ pro dopravu, „ano“ pro spolupráci, ale „ne“ pro komitologii.

Jsem si vědom nebezpečné situace, které čelí letecký průmysl a zejména letecké společnosti. Také chápu, že v souvislosti s letištními časy nejde jen o vzlety a přistání. Letištní časy se staly jistícím kapitálem v účetních knihách leteckých společností a náš zpravodaj má pravdu, když říká, že bude nutné se tímto aspektem v budoucnu zabývat.

Pozastavení platnosti pravidla „použij to, nebo o to přijdeš“ nebude mít neblahý vliv na londýnské letiště Heathrow, na letiště ve Frankfurtu, na letiště Charles de Gaulle v Paříži ani na amsterodamský Schiphol, ale bude mít neblahý vliv na regionální letiště, která obsluhují tyto dopravní uzly, protože letecké společnosti pozastaví lety právě na těchto trasách. Letecké společnosti musí pamatovat na to, že jsou zde kromě nich také jiné zainteresované strany, které budou tímto pozastavením platnosti postiženy.

Vzhledem k tomu, že ekonomická situace není dobrá a protože uznáváme nesmyslnost létání s prázdnými letadly, podpoříme v tomto případě našeho zpravodaje, ale doufám, že naše výhrady byly řádně zaznamenány pro budoucí nahlédnutí, a to nejen v této sněmovně, ale také pro širší leteckou veřejnost jako celek.

Závěrem bych jako koordinátor socialistů rád poděkoval všem členům mého týmu, ale také svým kolegům koordinátorům z ostatních skupin za spolehlivou práci a za spolupráci, která mezi námi v posledních pěti letech probíhala. Také vyslovuji poděkování komisaři Tajanimu a jeho týmu za dobu, po kterou vykonával funkci komisaře pro dopravu.

Erminio Enzo Boso, jménem skupiny UEN. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, v této sněmovně hovořím poprvé. Je to však poprvé proto, že jsem novým poslancem a vidím věci, které se mi nelíbí, a sice to, že pan Costa přijal se svým výborem určité rozhodnutí a pak zjišťujeme, že probíhají jakési dohody. Možná jsou dokonce čestné, ale tyto dohody uskutečňované mimo výbor ...

Říká se, že v Evropě je demokracie. Já si to nemyslím, pane předsedající. Demokracie znamená transparentnost a zde je málo transparentnosti co se týče pana Costy, co se týče občanů v leteckém sektoru, co se týče lidí, co se týče letišť a co se týče zaměstnanců.

Údajně hovoříme o liberalizaci, ale ve skutečnosti se zde jedná o monopol. Říkám to kvůli odletům z letiště v Linate a z letiště v Malpense, na které má monopol Alitalia-Air France. Vezměte si Linate, které je ve velkých nesnázích a kde je ohroženo 160 000 míst. Měli bychom nechat Linate přeplněné a dát přednost letišti Frosinone, které prosazuje náměstek ministra Letta? Říkám si, jsou všechny tyto špatné služby poskytovány proto, že Alitalia nemá letadla na to, aby pokryla tyto služby a tuto pracovní dobu? Proč je tedy nepřidělíme jiným společnostem, které dokáží službu poskytnout?

Pan Costa správně řekl, „Snažíme se dělat maximum“. Jsem si vědom toho, že je dost dobře možné, že existují lidé, kteří nemají pana Costu rádi – já ho mám rád – ale někdo ho určitě rád nemá, jinak by se vůči němu nechovali s takovou neúctou.

Víte, pane předsedající, v současné době se potýkáme s... Podívejte se, Linate má na svých seznamech čekatelů 126 000 osob, zatímco Alitalia-Air France tyto cesty nechce uskutečnit. Letiště však také musejí přežívat. Musejí snižovat náklady na lety. Proč tedy, když hovoříme o právu veřejnosti na letové časy, nezačneme učit Alitalii, Air France a mnohé další letecké společnosti, jak pracovat?

Takže v tomto ohledu nechci, aby zde byl nějaký volební oportunismus. Víte, pane předsedající, tyto systémy jsou v Evropě nazývány „lobby“, zatímco v Itálii jim říkáme „ekonomické subjekty“, „mafie“, „camorra“ a „ndrangheta“.

Johannes Blokland, jménem skupiny IND/DEM. – (NL) Pane předsedající, pane Tajani, pane Costo, toto bude můj poslední příspěvek do rozpravy v Evropském Parlamentu po patnáctiletém působení. Pro mne je to

tudíž velmi mimořádný příspěvek, a to do mimořádné rozpravy, do rozpravy, která se zabývá šestiměsíčním pozastavením platnosti nařízení upravujícího takzvané „letištní časy“.

V posledních několika letech jsem se snažil prosazovat politiku zelené dopravy, abych zajistil budoucnost dopravního sektoru. Myslím, že v této zprávě se nám to podařilo. Snížení limitu z 80 % na 75 % by naše problémy nevyřešilo. I kdybychom tento limit snížili, letecké společnosti by stejně neuvažovaly o tom, že by přestaly létat s prázdnými letadly.

Naštěstí však kompromis, kterého jsme dosáhli, umožňuje řešení, jež jsou především dobrá pro životní prostředí, ale která také poskytují určitou podporu leteckému sektoru, jenž byl ekonomickou krizí těžce zasažen. V této záležitosti myslím musíme dospět k závěru, že v současné legislativě týkající se letištních časů je něco nesprávného. Dokud budou tyto časy tak lukrativní, že se vyplatí létat s prázdnými letadly, současná legislativa nic nevyřeší.

Z tohoto důvodu jsem potěšen, že zmíněný text naznačuje, že jakékoli další pozastavení platnosti systému letištních časů si vyžádá důkladnou změnu legislativy. Samozřejmě bychom v takovém případě potřebovali dvě různé dokumentace, aby mohly být jakékoli naléhavé kroky podniknuty rychle a abychom mohli zajistit, že bude dostatek času na komplexní přezkoumání. Zajímalo by mne, zda může komisař Tajani potvrdit, že bude tento poslední zmíněný předpoklad vzat v úvahu.

Pane předsedající, rád bych nyní zakončil tento projev i svoji práci v tomto Parlamentu. Bylo mi vždy potěšením spolupracovat se svými kolegy ve Výboru pro dopravu a cestovní ruch a rád bych za to poděkoval všem svým kolegům poslancům a zejména předsedovi Costovi za jeho zprávu, o které nyní debatujeme, a také za jeho připravenost pracovat na rozumném kompromisu ve věci letištních časů.

Předsedající. - Děkuji vám, pane Bloklande. Také vám přeji mnoho štěstí a zdaru ve vaší další činnosti mimo tento Parlament.

Luca Romagnoli (NI). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, mně se zdá zcela na místě, aby výjimka ze současného zákona Společenství dovolila leteckým společnostem ponechat si své letištní časy.

Tato výjimka je navržena s cílem řešit krizi, kterou všichni jasně vidíme a o které jsme již mnohokrát debatovali. Také je třeba mít na paměti, že je to výjimka, která může určitým způsobem – a domnívám se, že je to pozitivní věc – ztížit převzetí společnostmi ze třetích zemí, které narozdíl od přepravců Společenství mohou často čerpat státní pomoc a jinou podporu a myslím, že toto by také mělo být vzato v úvahu.

Pokud jde o ostatní, mé sympatie jsou zcela sociální a má podpora této iniciativy by měla být nazírána z tohoto hlediska. Jsem rád, že mohu říci, že ti, kteří jsou na druhé straně přesvědčení liberálové, musí tentokrát zaujmout zcela opačný postoj; kdo ví, třeba se napraví, čemuž bych byl velmi rád.

Takže využívám této příležitosti – toto bude můj poslední projev na tomto zasedání a není pravděpodobné, že se sem vrátím na příští funkční období tohoto Parlamentu – abych všem poděkoval, těm poslancům, kteří mi bez předsudků dovolili s nimi spolupracovat a tím mi nepochybně předali neocenitelné zkušenosti v osobní i politické rovině.

Přeji vám všem mnoho zdaru a zejména bych chtěl poděkovat svým kolegům ve Výboru pro dopravu a cestovní ruch, předsedovi Costovi, komisaři Tajanimu a všem poslancům této sněmovny, a rád bych závěrem vyslovil apel na větší transparentnost, kterou doufám příští Parlament skutečně poskytne, protože jsme hlasovali pro transparentnost co se týče situace stážistů, asistentů a mnohých našich spolupracovníků, ale žel to ještě nebylo uskutečněno. Především bych chtěl zdůraznit to, co bychom měli z hlediska transparentnosti nabídnout – již končím, pane předsedající – v souvislosti s prací, kterou zde vykonáváme, protože zprávy v tisku, zejména ve většině italského tisku, jsou demagogické a zcela absurdní.

Veřejnost by měla mít k dispozici prezenční listiny a Evropský parlament by měl oficiálně uveřejňovat informace o práci jednotlivých poslanců.

Předsedající. – Děkuji vám, pane Romagnoli, a přeji vám mnoho úspěchů ve vaší další práci.

Reinhard Rack (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, vše podstatné, co je zapotřebí říci o tomto textu důležitém pro leteckou dopravu a pro lidi, kteří jsou na letecké dopravě závislí, ať jako zaměstnanci nebo jako cestující, již bylo řečeno. Nejen mnou. Takže jsem se úmyslně rozhodl neopakovat to, co již zaznělo, ale rád bych využil této příležitosti k tomu, abych řekl něco o krizi.

Pane Tajani, poukázal jste na to, že toto nebyla první krize a naneštěstí to pravděpodobně nebude poslední krize v letectví, s níž se my i letecký průmysl musíme potýkat. Je správné, že v takovýchto kritických situacích reagujeme rychle a snažíme se nalézt rozumná řešení. To se nám daří. Neměli bychom ale skrývat skutečnost, že tato krize také někdy byla využívána, je využívána a bude využívána jako záminka k přijímání takových nařízení, která ve skutečnosti neslouží leteckému průmyslu ani lidem, ale určitým specifickým zájmům.

Ve směrnici o odepření nástupu na palubu jsme vzhledem k jejímu nepřesnému znění v otázce „mimořádných okolností“ dali leteckým společnostem možnost vykládat tuto myšlenku velmi široce. A to přesně také dělají – na úkor cestujících. V této směrnici jsme také kvůli své nedbalosti nestanovili pokuty za zpoždění. Zejména v posledních týdnech a měsících letecké společnosti využívají skutečnosti, že nemusí platit za zpoždění a že cestujícím musí v zásadě poskytovat pouze minimální práva – opět na úkor cestujících. Neměli bychom se znovu dopustit stejné chyby.

Proto žádám, abyste vy nebo ti, kteří převezmou tuto dokumentaci, předložili v příštím funkčním období tohoto Parlamentu návrh na změnu tohoto legislativního textu.

Z jiného soudku: stejně jako pro mnoho kolegů poslanců, také pro mě je dnešní den mým posledním školním dnem v této sněmovně. V první školní den obvykle dostanete školní brašnu. Možná v posledním dni zde bude také sáček s bonbóny. Pane Tajani, rád bych o jeden „bonbón“ požádal. Prosím, odstraňte co nejrychleji nesmysl, který jsme tehdy vytvořili v nařízení o tekutinách a bezpečnostních kontrolách na letištích. Toto nařízení není nikomu ku prospěchu a nikoho nechrání. Pouze vyvolalo rozhořčení. Toto neslýchané nařízení nám ještě stále způsobuje strážně jen proto, že nikdo není dost statečný a rozhodný, aby to lidem řekl a provedl toto zrušení. Prosím, naplňte tento školní pytlík bonbónů a zrušte tento nesmysl.

Děkuji upřímně vám všem, s nimiž jsem měl tu čest v posledních několika letech spolupracovat.

Předsedající. - Děkuji vám, pane Racku. Mohu vás ujistit, že sněmovna vás bude postrádat, a přejeme vám do budoucna jen to nejlepší.

Gilles Savary (PSE). – (FR) Pane předsedající, poslouchal jsem nyní pana Bosa a nepodceňuji skutečnost, že existují zvláštní případy, zejména v Itálii, kdy by bylo dnes lepší letištní časy uvolnit. Domnívám se však, že si musíme zachovat chladnou hlavu a uznat, že krize ovlivňuje letecký sektor rychleji a rozsáhleji než kdy v minulosti. Je to nepochybně jeden z prvních sektorů, který bude postižen rozpočtovými škrty ve firemních rozpočtech, co se týče osob na služebních cestách, a v rozpočtech domácností, co se týče lidí mířících na letní dovolenou. Další možností by bývalo bylo zcela uvolnit letištní časy, což by s největší pravděpodobností vedlo k tomu, že by ty nejmocnější letecké společnosti létaly s prázdnými letadly v těch nejlepších letištních časech a opustily by ty nejméně ziskové letištní časy z hlediska prostorového plánování, a také by to vedlo k tomu, že by nízkonákladové letecké společnosti, které mají odlišný ekonomický model, tohoto využily a nějaké letištní časy by odprodaly.

Stručně řečeno, pravděpodobně by došlo k přerozdělení rolí za těch nejhorších okolností. Nemělo by to nic společného s reálnou ekonomikou, s fungujícím trhem; spíše by to pravděpodobně sehrálo určitou úlohu v sociálním dumpingu nebo v obraně získaných pozic v případě nejsilnějších leteckých společností. Proto se domnívám, že toto moratorium je tím nejméně špatným řešením, pokud bude pouze dočasné, pokud budou události a dopad této krize pečlivě sledovány, pokud budou podnikané kroky předkládány Parlamentu a pokud otevřeme trh s letištními časy a současně si dopřejeme čas na provedení změny politiky a na upevnění nové politiky Evropské unie.

Toto je můj poslední projev v této sněmovně. Je mi velkou ctí, že se mohu po 10 letech práce v jednom výboru ujmout slova prakticky na konci funkčního období tohoto Parlamentu, v jedné ze zcela posledních rozprav, a že tak mohu učinit mezi přáteli. Rád bych řekl, jaké to pro mne bylo potěšení spolupracovat s takovými silnými a chytrými osobnostmi; je to nezapomenutelná zkušenost. Myslím, že zde je třeba říci, že tento výbor je elitním výborem. Vykonal pozoruhodnou práci; prokazuje čest práci tohoto Parlamentu, slouží Evropskému parlamentu ke cti. Rád bych poděkoval všem svým kolegům ze všech politických skupin. Nemyslím si, že ještě někdy zažiji něco, jako byla tato bohatá, čestná, upřímná a hluboká politická zkušenost.

Také bych rád řekl panu Tajanimu, že mu gratuluji k tomu, že přijal takovýto nesnadný mandát a resort, jakým je doprava, v tomto funkčním období a že si zaslouží, aby mu byl tento resort opět svěřen v rámci příštího mandátu Komise, protože právě trpělivost a zkušenosti získané za dlouhou dobu jsou zde onou potřebnou kvalifikací.

Předsedající. - Děkuji vám, pane Savary. Jedna z věcí, kterou jste řekl o Komisi, dokonale ilustruje vaše kvality a úsilí, které jste vynaložil na svoji práci v tomto Parlamentu. Jsem si jistý, že v budoucnu budete mít stejně obohacující zážitky.

Ryszard Czarnecki (UEN). – (PL) Pane předsedající, hovořím bezprostředně po panu Rackovi a panu Savarym a rád bych jim oběma poděkoval za jejich práci v Evropském parlamentu. Nevím, zda toto bude můj poslední projev zde. Záleží na nadcházejících volbách.

Dámy a pánové, dnes jednáme o něčem, co je zajímavé, protože to ukazuje konfrontaci mezi absolutně základním zájmem leteckých společností a zájmem spotřebitelů a cestujících. V době krize se letecké společnosti zachraňují tím, že žádají, aby byly tyto limity – jak jsme zde právě řekli – prodlouženy do příštího roku. Pokud v tomto leteckém společenstvem pomůžeme, a myslím, že by to bylo rozumné, ony toto nesmí dělat na úkor cestujících. Situace, v níž letecké společnosti používají tuto záležitost jako záminku a ruší beztržnostně lety, je situací velmi nebezpečnou.

Společně s panem Rackem si myslím, že bychom měli zrušit omezení týkající se seskupování cestujících, protože tato situace je stále více surrealistická a velmi popuzující. Rád bych využil této příležitosti, abych komisaři Tajanimu pogrataloval k jeho velmi dobré práci.

Timothy Kirkhope (PPE-DE). – Pane předsedající, vyslechl jsem celou řadu řečníků, kteří s námi zde již po příštích volbách nebudou. Já doufám, že mně voliči v Británii umožní vrátit se sem na další funkční období. Toto je naposledy, kdy hovořím z tohoto křesla v této sněmovně: v rámci změn budu přemístěn. Rád bych jen pogrataloval panu Jarzembowskému zejména za práci, kterou jménem nás všech vykonal ve výboru, a rád bych poděkoval panu Tajanimu a také panu Costovi za to, že nám tuto záležitost předložili.

Debata o pozastavení platnosti pravidla 80/20 je velmi důležitá, ale může to být pouze krátkodobé opatření a nesmí být dovoleno, aby se to stalo dlouhodobější součástí letecké politiky. Otázka zní: pomoci přeprávcům, zejména velkým národním vlajkovým přeprávcům, projít současným ekonomickým poklesem; to, že nebude možné létat s prázdnými letadly kvůli splnění povinností souvisejících s letištními časy, je také dobré pro životní prostředí. V tom však řešení nespočívá a nesmí se to stát trvalým opatřením.

Současné problémy souvisí se současným finančním krachem, avšak bylo by nesprávné tvrdit, že krizi v leteckém průmyslu zavinilo pouze toto. Zdraví některých našich vlajkových přeprávců je špatné již celou řadu let a do budoucna budou muset pečlivě přezkoumat své obchodní modely. Musí být životaschopnými podnikatelskými subjekty a nikoli organizacemi se zvláštními výsadami, a uchylování se k protekcionistickým opatřením není obecně přijatelné ani pro mne ani pro mé kolegy.

Samozřejmě v tomto Komisi podpoříme. Do budoucna ale nepodporuji uplatňování zjednodušeného postupu a myslím, že by bylo dobré, kdybychom uspořádali slyšení o směrnicí pro přidělování letištních časů, možná na podzim nebo v zimě, až budeme zpátky. Musíme nalézt taková opatření, abychom zavedli tržní pobídky pro letecké společnosti a letiště. V těžkých dobách musí být efektivnost a inovace odměňována – jsem zejména příznivcem regionálních letišť.

Závěrem bych se zde chtěl zmínit o nesnázích pilotů: pozastavení platnosti pravidla „použij to, nebo o to přijdeš“ může dost dobře vést k tomu, že někteří piloti přijdou o práci. Jsem také pilot a ptám se: může prosím Komise vysvětlit, proč v této záležitosti nebyla konzultována sdružení pilotů, a mohla by také potvrdit, že situace pilotů a ostatních lidí pracujících v tomto oboru bude plně vzata v úvahu?

Emanuel Jardim Fernandes (PSE). – (PT) Pane předsedající, pane Tajani, dámy a pánové, Evropská komise přijala jako naléhavou záležitost návrh na pozměnění nařízení (EHS) č. 95/93 o přidělování letištních časů. Základním cílem tohoto návrhu je pozastavit platnost pravidla 80/20 neboli jinými slovy zabránit tomu, aby dříve nakoupené letištní časy byly rozprodány v případech, kdy nejsou využívány. Toto není myšleno jako zásada *ad eternum* ani jako vlastnické právo – jak právě řekl předseda výboru pan Costa – ale jako dočasné opatření.

Toto pozastavení platnosti vychází z vědomí toho, že ekonomická krize způsobila všeobecný pokles v osobní i nákladní letecké dopravě, což má podstatný dopad na národní přepravce i další ekonomické sektory, takže je to doba, kdy vznikají obavy ze ztráty zaměstnání. V důsledku toho máme povinnost nenutit letecké společnosti, aby provozovaly lety, které představují významnou újmu pro finance i pro životní prostředí, jen proto, aby si udržely své letištní časy. Proto podporuji pozastavení platnosti tohoto pravidla 80/20.

Musím však využít této příležitosti k tomu, abych se zeptal, zda tento přístup bude dostatečně účinnou odpovědí na globální krizi postihující tento sektor nebo zda, jak se domnívám, by měla Komise zvážit a navrhnout program podpory pro tento sektor, aby byl stabilní a aby byl po krizi schopen růstu.

Měli bychom pamatovat na to, že mnohé letecké společnosti, například vlajkový přepravce v mé zemi, které již v minulosti překonaly ekonomické krize a finančně upevnily svoji pozici, se nyní nacházejí v krizové situaci, kterou bude obtížné překonat, a je to krize, kterou nezavinily, ale která jim způsobuje nesnáze.

Pane předsedající, dámy a pánové, toto je můj poslední projev v tomto funkčním období tohoto Parlamentu, možná je to můj úplně poslední projev, podle toho, jak rozhodnou voliči. Nemohu proto nechat tuto příležitost přejít, aniž bych vyjádřil svoji vděčnost za podporu a spolupráci, které se mi vždy dostalo od mých kolegů poslanců v mém skromném přispívání k budování evropského projektu a reakce pro občany.

Chci proto vyslovit své poděkování a vyjádřit vděčnost v této sněmovně vám, pane předsedající, místopředsedovi Tajanimu a všem kolegům v mé skupině. Musím zmínit především ty, kteří zde dnes hovořili – tedy pana Simpsona a pana Savaryho – a také poslance z jiných skupin, jako je například předseda našeho výboru, pan Costa, s nímž jsem měl to potěšení spolupracovat na několika zprávách, a také pana Jarzembowského, kterého nemohu vynechat. Vedl tuto skupinu v oblasti dopravy a byl vždy velmi vstřícný, často odmítal mé myšlenky, ale se slovy, že mne chápe, a vždy s velkou elegancí a velkým smyslem pro demokracii.

Přinejmenším toto si s sebou odnesu domů s cílem pracovat na tom, co musí být dobrou demokracií: demokracie respektu k pluralismu a k usilování o naše společné cíle.

Předsedající. - Děkuji vám, pane Fernandesi. Doufejme, že portugalští voliči ocení vaši práci tak jako my a že budete znovu zvolen do své funkce.

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – (RO) Přidělování letištních časů je záležitost, která přímo souvisí s nedostatečnou kapacitou letišť, zejména těch velkých. Ekonomická krize a relativní pokles dopravy, který tato krize způsobila, pouze krátkodobě odložily nutnost zabývat se tímto reálným problémem, a sice potíženími spojenými s vyčerpáním kapacity velkých letištních uzlů a možným vyčerpáním kapacity malých letišť.

Je naší povinností nalézat řešení těchto problémů, k nimž v současné době dochází, avšak nesmíme ztrácet ze zřetele ani řešení problémů budoucnosti. Parlament vyzval Evropskou komisi k předložení uceleného generálního plánu na zvýšení kapacity letišť. Celá řada evropských letišť má podobné plány, avšak je naprosto nezbytné koordinovat je na evropské úrovni v rámci nedávno schválené iniciativy jednotné evropské nebe. Jsem pevně přesvědčen, že díky zřízení Evropského střediska pro sledování v loňském listopadu se toto přání v blízké budoucnosti splní. Tento plán je kriticky důležitý pro trvale udržitelný rozvoj sektoru letecké přepravy, který je pro evropské hospodářství životně důležitý.

Otázka letištních časů není pouze evropským problémem. Doprava na evropských letištích nepochází pouze z Evropy. Z tohoto důvodu je v záležitosti letištních časů zapotřebí nalézt globální řešení s pomocí Mezinárodní asociace letecké dopravy, úřadu Eurocontrol a všech ostatních agentur zabývajících se touto oblastí. Proto se domnívám, že doporučení, které dnes Parlament předložil Komisi, aby se v blízké budoucnosti znovu zabývala dopadem krize na leteckou dopravu a aby v této souvislosti přezkoumala směrnici 95/93, je nejvhodnějším postupem, který můžeme v této době nejistoty navrhnout.

Pokud neprovedeme důkladnou analýzu, riskujeme, že nepřijatelným způsobem poškodíme zásadu hospodářské soutěže, která má pro hospodářství klíčový význam, a také vznikající letecké společnosti, jejichž rozvoj žel ještě stále závisí na pravidle „použijte to, nebo o to přijdete“. Těmi, kdo by v této situaci prohráli, by byli především cestující, což se nesmí stát.

Nina Škottová (PPE-DE). – (CS) Pane předsedající, dámy a pánové, jak zde již zaznělo, leteckou dopravu ovlivňují různé kritické situace včetně SARS a chřipky z Mexika. A rovněž byl konstatován pokles cestujících. Chtěla bych poukázat na jeden z faktorů, který se může podílet na poklesu cestujících, a tím je kvalita a kapacita služeb na letištích, a zvláště bezpečnostní prohlídky. Musím říct, že jsou nejen nedůstojné – jako zouvání bot a průchody bosýma nohama přes kontroly – tak z hlediska hygieny naprosto selhávající a zdraví ohrožující. Nedivila bych se, kdyby se snížil počet cestujících díky obavám z infekce, k čemuž přispívají v současné době i média. Přála bych si tedy, aby Evropská unie měla lepší kontrolu nad hygienou bezpečnostních kontrol na letištích a zlepšila tak pohodu, bezpečí a komfort cestujících. Protože naposledy vystupuji před tímto shromážděním, děkuji všem za spolupráci a přeji hodně štěstí do dalšího života.

Předsedající. – Také vám přeji, paní Škottová, do budoucna hodně štěstí.

Miloslav Ransdorf (GUE/NGL). – (CS) Já bych chtěl říci, že současný stav nejvíc charakterizuje rozpor mezi technickými možnostmi, které jsou stále větší, a bezpečnostními opatřeními, která ztěžují život nejenom cestujícím, ale také personálu na letištích. Myslím si, že naším zájmem je, abychom zejména v ekonomické krizi, která dnes sužuje celý svět – a patrně přijde na podzim další vlna této krize, další úder finanční nejistoty – udělali všechno pro to, aby tento sektor překonal svou krizi a expandoval. Jsem toho názoru, že ti, kteří mají určité možnosti a nevyužijí je, jsou předurčení k tomu, aby jejich cesta zamířila dolů. Chtěl bych, aby se Evropská unie vyhnula těmto možnostem a abychom byli na čele pokroku, pokud jde o dopravní sektor.

Antonio Tajani, místopředseda Komise. – (IT) Pane předsedající, rád bych poděkoval vám i všem poslancům, kteří se zúčastnili této rozpravy o dočasném opatření – a rád bych zdůraznil ten dočasný charakter – v oblasti letecké dopravy. Především bych chtěl také poděkovat všem, kteří z Parlamentu odcházejí, za práci, kterou vykonali.

místopředseda Komise. – (IT) Také bych rád poděkoval panu Savarymu, který již není v tomto sále. Sdílím jeho pocity; proto doufám, že s ním budu v nadcházejících letech spolupracovat, i když již nebude poslancem Evropského parlamentu.

místopředseda Komise. – (IT) Upřímně děkuji těm poslancům, kteří sněmovnu opouštějí, za pomoc, kterou poskytli Komisi, za jejich inteligentní poznámky a také za kritiku, kterou vyslovili. Parlament by měl plnit tuto úlohu a nikdo o tom není více přesvědčen než já, protože se domnívám, že bez výrazného vkladu Parlamentu by byly evropské instituce neúplné a neschopné zajišťovat tu nejlepší ochranu zájmů občanů.

Právě z tohoto důvodu bych rád ujistil pana Jarzembowského, který mi položil otázku ohledně postupu projednávání ve výborech: kompromis, který má plnou podporu Komise, umožňuje použít postup pro spolurozhodování co se týče možného prodloužení pro zimní sezónu. Toto je čistě hypotetické, protože – rád bych zdůraznil – se jedná o dočasné opatření a platí pouze po dobu šesti měsíců. Nicméně jakémukoli budoucímu návrhu na prodloužení bude muset předcházet vyhodnocení dopadů, s přihlédnutím k vlivu na spotřebitele a na hospodářskou soutěž. Bude také tvořit součást celkového přezkoumání nařízení o letištních časech, k němuž jsem se zavázal před Radou na žádost ministra dopravy Velké Británie, jak jsem v této sněmovně již mnohokrát potvrdil.

Je to však krize, která vyvolává nutnost tohoto naléhavého zásahu. Z údajů poskytnutých Evropskou asociací letišť vyplývá, že 80 % evropských letišť zaznamenalo v lednu snížení dopravy o 8 % až 10 % co se týče cestujících a 25 % až 30 % co se týče nákladní přepravy. Je to tedy obtížná situace. Také já sdílím naději a přání vyjádřené některými poslanci, že se současná chřipka ukáže být méně závažná, než za jakou byla zpočátku považována. Nemůžeme však skrývat skutečnost, že návrh pozastavit lety z celé Evropské unie do určité země nebo do oblastí, které byly prvními oblastmi, v nichž epidemie propukla, byl v minulém týdnu na pořadu jednání zasedání Rady ministrů dopravy i Rady ministrů zdravotnictví. Proto by se mohly objevit dozvuky, avšak nebylo přijato žádné rozhodnutí, neboť situace nebyla považována za dostatečně závažnou. Je však jasné, že v tomto sektoru probíhá debata; některé posádky se rozhodly neletět do oblastí, o nichž bylo známo, že se v nich objevily případy chřipky, což způsobilo další pokles v počtu cestujících.

Domnívám se, že pokud jde o práva cestujících – protože to je téma, které zdůrazňují mnozí vlivní poslanci – hlavní věcí je zachovat spoje a frekvenci letů právě ve prospěch občanů a pak překonat krizi. Finanční solidnost a trvalá udržitelnost našich leteckých společností jsou klíčovými parametry k ochraně výhod vnitřního trhu a díky vnitřnímu trhu mají cestující přístup k celé škále spojů, tras a cen, které jsou v Evropě bezprecedentní. Chci, aby cestující mohli nadále požívat této možnosti výběru. Pokud jde o nařízení o dohledu, musíme posílit sledování a uplatňování nařízení 261. Za tímto účelem Komise uveřejní – dovolu mi obrátit se s tímto na pana Racka – sdělení o uplatnění tohoto nařízení v druhé polovině roku 2009. Na základě tohoto vyhodnocení vyvodíme závěry pro budoucnost.

Pokud jde o tekutiny, jak víte, již jsme uveřejnili dříve tajnou přílohu, která za tímto stojí, a díky používání nových a účinnějších technologií pro zajišťování bezpečnosti doufáme, že budeme schopni tuto situaci přezkoumat před rokem 2010. Byl jsem v záležitosti s tekutinami velmi skeptický, když jsem byl poslancem Evropského parlamentu, a zůstávám skeptický dodnes a snažím se právě o dosažení tohoto cíle. Pokud jde o obavy vyjádřené ostatními poslanci ohledně určitých letišť, která by se mohla po tomto opatření dostat do problémů – narážím konkrétně na evropské letiště, které patří do jednoho z prioritních projektů EU, tedy na letiště v Malpense – mohu poskytnout určité informace týkající se jiných leteckých společností než Alitalia-Air France. Dovolte mi přečíst vám několik statistických údajů: na letišti v Malpense měla v roce 2008 německá letecká společnost Lufthansa 8 741 letištních časů a ke dni 24. března 2009 měla 19 520 letištních časů, což je zvýšení kapacity o více než 100 %. Nízkonákladová letecká společnost easyJet měla také v Malpense 15 534 letištních časů v roce 2008 a 22 936 letištních časů ke dni 24. března 2009, což je

výrazný nárůst představující zvýšení kapacity o 47 %. Je také dobře známo, že nová letecká společnost Lufthansa Italia plánuje – jak se můžeme dočíst na vlastních internetových stránkách této letecké společnosti, tedy z veřejně dostupného zdroje informací – rozšířit svoji síť o nové lety z Milána do Říma a do Neapole a Bari a rovněž do dalších evropských měst – Barcelony, Bruselu, Bukurešti, Budapeště, Lisabonu, Madridu a Paříže. Mohu tedy s naprostou jistotou říci, že toto opatření nezpůsobí žádnou újmu – a říkám to jako evropský komisař pro dopravu – takovému letišti a evropskému dopravnímu uzlu jako je Malpensa, který je zahrnut v prioritních projektech Evropské unie.

Rád bych závěrem znovu poděkoval Parlamentu za tuto rozpravu a rád bych potvrdil, co jsem řekl ve svém předchozím projevu v odpovědi pro pana Jarzembowského, pana Simpsona a pana Bloklanda pokud jde o závazek, který dnes přijímám jako komisař pro dopravu – a doufám, že tak budu moci znovu učinit jako budoucí komisař pro dopravu – co se týče spolurozhodovacího postupu pro záležitosti týkající se přidělování letištních časů. Některé z předložených myšlenek, například myšlenky obsažené zpravodajem v jeho počátečních pozměňovacích návrzích, si zaslouží, aby byly řádně prostudovány v souvislosti s budoucím přezkoumáním nařízení o přidělování letištních časů a – opakuji – pracovníci Komise, kterým znovu děkuji za jejich cenný přínos v těchto týdnech náročné práce, jsou ochotni toto provést a dokonce již pracují na návrhu nového znění. Současně, jak je uvedeno v pozměňovacím návrhu, o kterém jednáme dnes, bude Komise pozorně sledovat, jak se bude krize v leteckém sektoru vyvíjet, a bude navrhopvat opatření pro řešení této krize, jak to bude potřebné a vhodné, přičemž bude přikládat velký význam ochraně práv cestujících. Budu toto provádět nejen v oblasti letecké dopravy, ale také v námořní, železniční a autobusové a autokarové dopravě. Takový závazek jsme přijali: existují legislativní opatření, která jsou projednávána. Doufám, že v příštím funkčním období tohoto Parlamentu se podaří tato opatření dotáhnout do konce, neboť naším základním cílem přece zůstává uspokojovat potřeby lidí, kteří volí tento Parlament a kteří prostřednictvím konsensu tohoto Parlamentu spoléhají na Evropskou komisi jako na výkonný orgán Společenství.

Pane předsedající, rád bych také poděkoval vám, pane Costo, a všem poslancům, kteří se zúčastnili této rozpravy, za vaši produktivní spolupráci. Zavazuji se pokračovat ve spolupráci s poslanci této sněmovny a s jejím Výborem pro dopravu a cestovní ruch s cílem zajistit, aby tato demokratická instituce zastupující evropské občany mohla hrát stále vlivnější úlohu. Doufám, že díky Lisabonské smlouvě se příštím Parlamentu podaří dosáhnout toho, že hlas Evropanů bude slyšet jasněji.

Paolo Costa, zpravodaj. – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, myslím, že musíme jednoduše zdůraznit tři koncepce. Za prvé, v projednávané otázce jsme dospěli ke kompromisu a kompromis musí být respektován. Víme, že je to kompromis mezi institucemi, které dodržují své sliby. Je to dočasné opatření a druhé takové opatření nebude: pokud bude druhé opatření, musí být přijato v rámci analýzy a na základě důkladnějšího návrhu týkajícího se letištních časů.

Jen dva návrhy, které bych chtěl vyslovit s nadějí, že by mohly být k užítku: za prvé navrhuji sledovat pozorně účinky tohoto pozastavení platnosti, protože je jasné, že to povede ke snížení počtu letištních časů a bude to znamenat, že některé letištní časy a tudíž některé linky nebudou využity. Rozhodnutí o tom, co udělat a co neudělat, bude v rukou jednotlivých společností. V budoucnu by bylo myslím lepší zvážit, že pokud budeme muset znovu snížit tuto aktivitu, tak by měla nad tímto rozhodováním existovat veřejná kontrola, namísto toho, abychom toto rozhodování ponechali čistě na kritériích ziskovosti jednotlivých podniků.

Mým posledním návrhem je, že bez ohledu na existenci či neexistenci krize musí být záležitost letištních časů řádně řešena z hlediska její podstaty. Vrátit letištní časy do podoby veřejného zboží, jehož užívání může být schváleno, ale které se nemůže stát majetkem společností, je zásadní záležitostí, avšak tato musí být řešena s velkou opatrností, aby se nestala nástrojem ohrožujícím životaschopnost mnohých leteckých společností, na nichž jsme všichni závislí. Děkuji vám všem ještě jednou za spolupráci.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat dnes ve 12:00.

Toto je v tomto funkčním období tohoto Parlamentu také má poslední rozprava ve funkci předsedajícího a rád bych vám všem poděkoval. Tato rozprava byla poněkud zvláštní v tom, že jsme se museli rozloučit s tolika kolegy a popřát jim mnoho štěstí. Ať už se stane cokoli, jsem přesvědčen, že si to vyžádá hodně práce a času, než ti nově příchozí dosáhnou úrovně těch, kteří nás nyní opouštějí.

Písemná prohlášení (Článek 142)

Christine De Veyrac (PPE-DE), písemně. – (FR) Jsem potěšena, že bylo dosaženo dohody ohledně tohoto textu, který umožní na dobu letní sezóny zmrazit letištní časy.

Potřebovali jsme jednat rychle a účinně tváří v tvář velké krizi, která postihuje sektor letecké dopravy.

Je to již potřetí, kdy po významném snížení letecké dopravy musí Unie použít tento automatický mechanismus na prodloužení letištních časů.

Jak jsme nedávno zjistili, pravidlo o povinnosti využít 80 % letištních časů – přestože je nezbytné pro vyváženost sektoru – je někdy odtržené od reality trhu.

Nechat vzlétat prázdná letadla nedává smysl ani z ekonomického, ani z ekologického hlediska.

V budoucnu budeme moci uvažovat o způsobech, jak toto pravidlo zmírnit a současně při tom vzít v úvahu situaci letišť.

Dále jsem potěšena tím, že kompromis vyjednaný mezi Parlamentem a Radou požaduje, aby bylo provedeno kompletní vyhodnocení dopadů, pokud bude zmrazení letištních časů prodlouženo.

Text, o kterém hlasujeme, je nouzovým opatřením, avšak pokud by tato situace přetrvávala, museli bychom se zabývat situací nikoli pouze leteckých společností, ale také situací spotřebitelů a letišť.

(Zasedání bylo přerušeno v 11:23 na dobu hlasování a pokračovalo opět ve 12:00)

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN ONESTA

Místopředseda

Předsedající. – Máme před sebou zvláštní hlasování, protože si myslím, že pro ty z nás, kteří odejdou z Parlamentu, bude tento závěrečný moment strávený společně poněkud emocionální. Využiji času, jenž jsme získali díky některým kolegům poslancům, kteří dorazili později a usedají na svá místa, k složení holdu službám, které zajistily, že se naše Babylonská věž nikdy nezřítíla.

(Hlasitý potlesk)

Děkuji Birgitte Stensballeové a celému jejímu týmu; uvaďečům, kteří se starají o to, aby dokumenty vždy dorazily na správné místo ve správném čase; technikům; sekretářkám; a překladatelům. Samozřejmě také děkuji tlumočnickům, jimž se pokorně omlouvám. Víím, jaký jsem vám působil stres jako předsedající tým, že jsem body probíhal velmi rychle.

(Potlesk)

Vím, že tajně doufáte, že můj rekord čítající 900 pozměňovacích návrhů, o nichž se hlasovalo v průběhu jedné hodiny, nebude nikdy překonán.

Závěrem vám svěřím malé tajemství, zatímco několik posledních poslanců zaujímá svá místa. Možná se divíte, jak třídíme naše pozměňovací návrhy: je pozměňovací návrh X, napsaný lotyšsky, blíže původnímu textu v portugalštině, než pozměňovací návrh Y, napsaný slovinsky? Kdo je zodpovědný za toto třídění? Odpověď sedí vedle mne. Je to tento muž, jenž má impozantní úkol toto sémantické třídění provádět. Proč mu to svěřujeme? Jednoduše proto, že Paul Dunstan hovoří 27 jazyky.

(Potlesk)

Jsem přesvědčen, že můžeme být všichni hrdí na kvalitu a obětavost našeho personálu.

Gary Titley (PSE). – Pane předsedající, přerušuji zasedání podle článku 145, abych učinil osobní prohlášení.

Včera v průběhu diskuze s prezidentem Pötteringem, pan Farage – v průběhu proslovu, který měl v Parlamentu – mě obvinil z toho, že jsem ho nazval „reakcionářem“. Musím Parlamentu říci, že je to naprostá pravda – on je reakcionář!

(Smích)

To je nic proti poznámkám, které jsem měl od členů jeho strany v e-mailech. Členy UKIP jsem byl popsán jako „pedofil“ a „velký tlustý lotr“. Samozřejmě, když jsem měl ve své kanceláři bombu, členové UKIP mi psali a pan Farage vydal tiskovou zprávu, v níž v zásadě stálo, že mám to, co jsem si zasloužil. Nedávno jsem

obdržel e-maily od UKIP, v nichž stálo, že dědic britského trůnu je známější jako „Velké uši“. To vám řekne vše, co potřebujete vědět o Straně nezávislosti Spojeného království.

(Potlesk)

Předsedající. – Vaše osobní prohlášení je samozřejmě zaznamenáno v souladu s naším jednacím řádem.

Pokud vám to nebude vadit, dámy a pánové, rozpravu nebudeme znovu otevírat.

Dávám vám 30 vteřin, ale varuji vás, že to bude pouze 30 vteřin, jako gesto dobré vůle, protože toto jsou opravdu naše poslední chvíle volebního období.

Michael Henry Nattrass (IND/DEM). – Pane předsedající, nejednalo se o procesní námitku a většina z toho byly nesmysly. Lidé z UKIP takové věci nepíšou a neplývají psanými slovy na takovém člověku, který říká takové věci. To je naprosto ostudné.

Předsedající. – Chtěl bych vás informovat, že se opravdu jednalo o procesní námitku, a sice podle článku 145 o osobních prohlášeních. Požadavek pana Titleya, aby si mohl před naší sněmovnou vzít slovo, byl zcela oprávněný.

9. Hlasování

Předsedající. – Dalším bodem je hlasování.

(Podrobný záznam výsledků hlasování: viz zápis)

9.1. Zavedení rovných příležitostí pro muže a ženy ve vnějších vztazích EU a při budování míru a konsolidaci států (A6-0225/2009, Libor Rouček)

- Před hlasováním

Libor Rouček, zpravodaj. – Pane předsedající, EU a členské státy se zavázaly k úsilí o rovné příležitosti a posílení postavení žen jako jedné z klíčových priorit mezinárodního programu.

Bližší zkoumání však odhalí, že faktické zavádění rovných příležitostí pro muže a ženy ve vnějších vztazích EU je stále slabé. Například jen osm z 27 členských států přijalo národní akční plány o uplatňování rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1325.

Kromě toho jsou ženy stále velmi málo zastoupeny ve vysokých pozicích v Komisi a v Radě. Vlastně v současnosti neexistuje jediná zvláštní zástupkyně Evropské unie. Z tohoto důvodu zpráva zdůrazňuje skutečnost, že EU musí v této oblasti plně realizovat své závazky. Například by Komise měla urychlit práci na akčním plánu EU rovnosti žen a mužů. Jsem přesvědčen, že je to pro posílení rozměru rovnosti žen a mužů v zahraniční politice EU klíčové.

Dovolte mi skončit tím, že práva žen jsou součástí širšího pojetí lidských a občanských práv. Aniž bychom se zabývali rovností žen a mužů a podporou práv žen v zahraniční politice EU, nemůže taková politika být účinná.

(Potlesk)

9.2. Nová úloha a odpovědnost Parlamentu při provádění Lisabonské smlouvy (A6-0145/2009, Jo Leinen)

- Před hlasováním

Jo Leinen, zpravodaj. – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, rád bych řekl něco málo v němčině. Skutečnost, že tato sněmovna na završení své práce v tomto volebním období přijala pět zpráv, jež jsou všechny spojeny s Lisabonskou smlouvou, je důležitým znamením pro evropské volby a pro období po volbách.

Tato sněmovna vždy nepřetržitě a důsledně pracovala pro reformní Smlouvu, a to i v dobách nesnázi a dobách, kdy mnozí pochybovali a dokonce se chtěli projektu vzdát. Se včerejším „ano“ v českém senátu jsme udělali obrovský krok vpřed. Blahopřeji zemi, která má předsednictví.

(Potlesk)

Můžeme být nyní oprávněně optimističtí v tom, že tento reformní projekt vstoupí v platnost koncem roku 2009 s kladným hlasováním v Irsku.

Nově zvolený Evropský parlament bude mít mnoho pravomocí a způsobilosti. Nově zvolená sněmovna občanů Evropské unie může naplnit slib, jenž jsme učinili, abychom dosáhli lepší EU s demokratičtější kontrolou a větší transparentností. Děkuji všem svým kolegům ve Výboru pro ústavní záležitosti, zejména dnešním zpravodajům a drtivě většině poslanců v této sněmovně, kteří podpořili všechny zprávy a tento pokrok umožnili. Velmi vám děkuji.

(Potlesk)

Předsedající. – Náš kolega poslanec, Hans-Peter Martin, požádal o slovo; musí se skutečně jednat o procesní námitku.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Pane předsedající, mám jen jednu otázku. Pokud Irové opět řeknou „ne“, jak často budou muset ještě chodit hlasovat? Třikrát, čtyřikrát, pětikrát? Toto není demokracie, to je karaoke parlament.

Předsedající. – To nebyla procesní námitka, ale mám tu slušnost, že z vás neudělám mučedníka.

Proinsias De Rossa (PSE). – Pane předsedající, chci učinit osobní prohlášení ve vztahu k tomu, co právě řekl pan Martin. Irský parlament není „karaoke parlament“ a ohrazuji se, aby byl takto tímto člověkem nazýván.

(Potlesk)

9.3. Finanční aspekty Lisabonské smlouvy (A6-0183/2009, Catherine Guy-Quint)

– Před hlasováním

Catherine Guy-Quint, zpravodajka. – (FR) Pane předsedající, dámy a pánové, nebudete spokojeni. Budete zklamáni stručností mého projevu. Zprvč bych ráda, abychom udělali jednu technickou opravu u poznámky pod čarou v odstavci 16; poslední číslice je „2021“, ne „2022“. Jedná se o otázku početní.

Dále bych ráda řekla několik politických slov, abych zprvč poděkovala všem, kdo mě při přípravě této zprávy podporovali – může se vám to jevit jako technická záležitost, ale je to záležitost zcela politická. Je velmi důležité, aby náš Parlament hlasoval ve prospěch této zprávy, protože vyjasňuje budoucí rozpočtové pravomoci Parlamentu jako rozpočtového orgánu.

Často hlasujete o rozpočtu jako o nástroji řízení, když ale ve skutečnosti je to sama podstata politiky a úloha Parlamentu závisí na jeho provádění. To je to, co jsme chtěli pokrýt v této zprávě; doufám, že si ji někdy přečtete. Mohu ale říci, že noví poslanci Evropského parlamentu se jí budou muset chopit a uvědomit si, že dělat evropskou politiku obnáší rozpočtovou odvahu a že právě na této odvaze – kterou doufám budou mít oni i my – závisí budoucnost Evropské unie.

(Potlesk)

9.4. Evropský uprchlický fond na období 2008-2013 (A6-0280/2009, Bárbara Dührkop Dührkop)

9.5. Minimální normy pro přijímání žadatelů o azyl (přepřacované znění) (A6-0285/2009, Antonio Masip Hidalgo)

9.6. Žádost o mezinárodní ochranu podaná v některém z členských států státním příslušníkem třetí země nebo osobou bez státní příslušnosti (přepřacované znění) (A6-0284/2009, Jeanine Hennis-Plasschaert)

9.7. Zřízení systému „Eurodac“ pro porovnávání otisků prstů (přepřacované znění) (A6-0283/2009, Nicolae Vlad Popa)

- Před hlasováním

Nicolae Vlad Popa, zpravodaj. – Pane předsedající, zpráva o systému Eurodac je přepřacovaným zněním a měla by fungování systému zefektivnit. Rychlý sběr a přenos dat může zkrátit dobu pro poskytnutí a nebo neposkytnutí lidských práv, a to je velmi důležité.

Toto je poslední plenární zasedání, jehož se účastním jako poslanec Evropského parlamentu. Chtěl bych vám všem poděkovat a optimisticky říci: goodbye, *auf Wiedersehen*, *au revoir*, *arrivederci*, *hasta luego*, *la revedere!*

(Potlesk)

9.8. Zřízení Evropského podpůrného úřadu pro otázky azylu (A6-0279/2009, Jean Lambert)

9.9. Dvoustranné dohody mezi členskými státy a třetími zeměmi v odvětvových záležitostech vztahující se na rozhodné právo ve smluvních a mimosmluvních závazkových vztazích (A6-0270/2009, Tadeusz Zwiefka)

9.10. Program spolupráce s profesionály ze třetích zemí v audiovizuální oblasti MEDIA Mundus (A6-0260/2009, Ruth Hieronymi)

9.11. Společná pravidla pro přidělování letištních časů na letištích Společenství (A6-0274/2009, Paolo Costa)

9.12. Dvoustranné dohody mezi členskými státy a třetími zeměmi o rozsudcích a rozhodnutích v manželských věcech, o rodičovské odpovědnosti a vyživovací povinnosti (A6-0265/2009, Gérard Deprez)

9.13. Situace v Moldavské republice

- Před hlasováním

Hannes Swoboda (PSE). – (DE) Pane předsedající, z technických důvodů jsme my, sociální demokraté, nemohli podepsat společnou rezoluci v povoleném čase, ale podepsali jsme ji později. Celá skupina za ní stojí. Říkám to zejména za naše rumunské kolegy s panem Severinem u kormidla.

- Před hlasováním o odstavci 10

Marian-Jean Marinescu (PPE-DE). – Pane předsedající, chci navrhnout následující ústní pozměňovací návrh k odstavci 10: rád bych přidal jméno pana Sergiu Mocanua. Text by pak zněl: „... politicky motivovaná zatčení, jako Anatola Matasarua, Sergiu Mocanua a Gabriela Statiho;“.

(Ústní pozměňovací návrh nebyl přijat)

9.14. Výroční zpráva o dodržování lidských práv ve světě za rok 2008 a politika Evropské unie v této oblasti (A6-0264/2009, Raimon Obiols i Germà)

- Před hlasováním

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, jménem skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) a Evropských demokratů bych vás rád požádal na základě článku 151, odstavec 1 a 3, abyste odmítl pozměňovací návrh 45a, jenž předložila skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu, jako nepřipustný, kde se zabývá prohlášením papeže Benedikta, a to z následujících důvodů. Zaprvé, prohlášení bylo učiněno v roce 2009, ale zpráva se zabývá porušováním lidských práv v roce 2008. Tento pozměňovací

návrh tedy nepozměňuje text, který má pozměňovat. Zadruhé, tento pozměňovací návrh porovnává prohlášení, která učinil papež a týkala se těch nejzávažnějších porušování lidských práv, používání trestu smrti, porušování lidských práv v Číně a mučení všude. Toto srovnání ukazuje cynickou lhostejnost vůči obětem porušování lidských práv ve světě.

(Potlesk)

Zatřetí, jedná se o tak neuvěřitelné očerňování, neuvěřitelnou diskriminaci papeže, že skupina ALDE se sice s tímto může ztotožňovat, ale Evropský parlament za žádných okolností nikoliv.

(Hlasitý potlesk)

Předsedající. – Dámy a pánové, předložím vám stanovisko právních služeb a předsedy Evropského parlamentu, protože samozřejmě podle našeho jednacího řádu s ním byla záležitost konzultována.

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Pane předsedající, chci jen říci, právně vzato, pane Nassauere, že papež nepočítá roky, protože počítá věčnost.

Předsedající. – Prosím, prosím ... Právní služby se na to pozorně zaměřily, a to z technického hlediska, z hlediska prvků, které byly zmíněny, z hlediska obsahu a z hlediska zkoumaného období.

Právní služby jsou toho názoru, že pozměňovací návrh je přípustný a je to také názor předsedy Evropského parlamentu. Proto vítězí pouze názor pana Pötteringa. Proto je mi pane Nassauere líto, ale pozměňovací návrh je přípustný.

- Před hlasováním o odstavci 25

Raimon Obiols i Germà, zpravodaj. – (ES) Pane předsedající, přeji si, aby se odkazovalo výhradně na aktualizované informace, protože text odsuzoval uvěznění soudánského vůdce, jenž byl již propuštěn.

(Ústní pozměňovací návrh byl přijat)

- Před hlasováním o odstavci 2

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Pane předsedající, pane Nassauere, právo na sebeurčení je lidským právem a to zahrnuje i sexuální sebeurčení. Bylo to aktuální již v roce 2008 a co bylo řečeno je skutečně nešťastné.

Přečtu pozměňovací návrh 2 nahlas. Na jedné straně se týká opravy skutečnosti a na druhé straně vyváženější formulace.

význam podpory sexuálních a reprodukčních práv, jako podmínky pro úspěšný boj proti HIV/AIDS, které způsobuje obrovské ztráty pokud jde o lidské životy a hospodářský rozvoj, zasahuje zejména nejchudší regiony ve světě; je znepokojen prohlášeními, které učinil papež Benedikt XVI, jež vzbuzují dojem, že by používání kondomu mohlo dokonce vést ke zvýšenému nebezpečí nákazy; zastává názor, že tato prohlášení vážně zkomplikují boj proti HIV/AIDS;". Zbytek pozměňovacího názoru zůstává beze změny.

(Potlesk z levice)

Hartmut Nassauer (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, pozměňovací návrh není tak neomalený, jako jeho vzor, ale skutečnosti zůstávají nezměněny. Proto ústní pozměňovací návrh zamítáme.

(Ústní pozměňovací návrh nebyl přijat)

- Po hlasování o pozměňovacím návrhu 16

Christopher Beazley (PPE-DE). – Pane předsedající, promiňte, že přerušuji vaše vedení, ale chápal jsem to tak, že pozměňovací návrh 16 byl ve skutečnosti zamítnut, ale vy jste vyhlásil, že byl přijat. Mohl byste prosím situaci objasnit?

Předsedající. – Ano, prosím promiňte, bylo to přerušnutí. Skutečně, většina byla proti. Stálo za to to zkontrolovat, ale služby již mou chybu napravily.

Děkuji za poznámku.

9.15. Rozvoj prostoru trestního soudnictví v EU (A6-0262/2009, Maria Grazia Pagano)

9.16. Institucionální rovnováha v Evropské unii (A6-0142/2009, Jean-Luc Dehaene)

- Před hlasováním

Jean-Luc Dehaene, zpravodaj. – (NL) Pane předsedající, nejdříve bych rád učinil technickou poznámku. Jak jsem tomu rozuměl, pozměňovací návrh 1 neměl text nahradit, ale spíše jej měl doplnit. V tomto smyslu jsem také s pozměňovacím návrhem souhlasil.

Rád bych využil této příležitosti, abych poděkoval celé Komisi za její velmi úzkou spolupráci a zdůraznil, jak je důležité, že podle Lisabonské smlouvy máme od samého začátku úzkou meziinstitucionální spolupráci. Proto bych také zdůraznil, že v období přechodu od Nice k Lisabonu musíme také udržovat úzké konzultace s Evropskou radou, pokud chceme předejít tomu, aby příští volební období začalo naprostým zmatkem.

Předsedající. – Mohu potvrdit, že pozměňovací návrh 1 je předložen jako dodatek.

9.17. Rozvoj vztahů mezi Evropským parlamentem a národními parlamenty v rámci Lisabonské smlouvy (A6-0133/2009, Elmar Brok)

9.18. Uplatňování občanské iniciativy (A6-0043/2009, Sylvia-Yvonne Kaufmann)

- Před hlasováním

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Pane předsedající, podle článku 1 kodexu cti Evropského parlamentu a jménem své skupiny bych vám rád poděkoval za zasedání, jimž jste předsedal. Byl jste jedním z nejlepších – děkuji vám.

(Hlasitý potlesk)

Předsedající. – Je pravdou, že se blížíme k závěrečnému hlasování – rád bych vám vyjádřil několik osobních poděkování za vaši důvěru a přátelství, jež jste mi tak dlouho projevovali. Naposledy v tomto volebním období a naposledy za svou existenci vás proto žádám, abyste hlasovali. Poté se naše cesty rozejdou.

Jsem přesvědčen o tom, že bez ohledu na naše politické rozdíly a naše směřování zůstaneme věrni ideálům Evropy, měli byste však vědět, že z mého pohledu to, že jsem měl to štěstí po dobu 10 let a v kolegiální atmosféře předsedat těmto rozpravám, pro mě navždy zůstane obrovskou poctou.

(Hlasitý potlesk)

9.19. Návrh nařízení Komise o registraci, hodnocení, povolování a omezování chemických látek (REACH), pokud jde o soulad s přílohou XVII

- Po hlasování

Joseph Daul (PPE-DE). – (FR) Také bych vám rád poděkoval a poukázal na to, že článek 2 vás chybně již na seznamu neuvádí. To je opravdu ostuda!

(Potlesk)

Předsedající. – Děkuji vám.

10. Vysvětlení hlasování

Ústní vysvětlení hlasování

- Zpráva: Jo Leinen (A6-0145/2009)

Michl Ebner (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, nová úloha Parlamentu po Lisabonské smlouvě bude velmi důležitá a já doufám, že se Parlament chopí příležitosti, kterou nabízí a dokáže ji co nejlépe využít. Jako příslušníka etnické menšiny tradičně přítomné v Evropské unii mě obzvláště těší, že jsou práva etnických menšin poprvé v článku 2 uvedena jako individuální práva. Doufám, že skupinová práva budou co nejdříve následovat.

Dobrovolně odcházím o své vlastní vůli, ale po pěti letech působení jako poslanec tohoto Parlamentu a patnácti letech jako poslanec parlamentu v Říme to není bez nostalgických pocitů. Jako italského státního příslušníka s němčinou coby rodným jazykem, rakousko-slovinským původem a tyrolskou povahou – pravého Evropana – mě zejména těší, že jsme všichni v této sněmovně sjednoceni jako menšiny a že menšiny dostaly příležitost. Mnozí ještě skutečně nevnímají, že patří k menšině, ale doufám, že to budou čím dál tím více vnímat, včetně členských států. Jsem této sněmovně za prokázané pochopení pro menšiny vděčný.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (LT) Hlasovala jsem pro zprávu a rozhodnutí pana Leinena z následujících důvodů. Opakujeme, že Evropský parlament je jedinou institucí Evropské unie, která je přímo volena lidmi. Avšak vzhledem k tomu, že je institucí volenou lidmi, jsou podle mého názoru pravomoci Evropského parlamentu až do současnosti nedostatečné.

Proto si myslím, že to, co jsme zde dnes přijali, tedy nové pravomoci Parlamentu při uplatňování spolurozhodovací procedury, nové pravomoci pro rozpočtové řízení, novou schvalovací proceduru a nové dohlížecí pravomoci, je velmi důležité. Také si myslím, že Lisabonská smlouva posílí demokratickou legitimitu Evropské unie, zejména při posílení pravomocí Parlamentu při uplatňování spolurozhodovací procedury.

Daniel Hannan (NI). – Pane předsedající, nyní chápu, o jakou taktiku jde: jde prostě o to ignorovat hlasování a uskutečnit Lisabonskou smlouvu, jako kdyby voliči Francie, Nizozemska a Irska ve skutečnosti při hlasování řekli „ano”.

Jeden po druhém jsou uváděny její nejdiskutabilnější články a ujednání: ministr zahraničních věcí a zahraniční politika, Listina základních práv a harmonizace soudnictví a vnitřních záležitostí. Pak se kolegové obrátí na irské voliče a řeknou: „Nyní už je příliš pozdě v hlasování říci „ne”, protože jsme celou věc již zavedli, takže všechno, co uděláte je, že každého otrávíte a budete se izolovat, přičemž je už hlavní část Lisabonské smlouvy fakticky v platnosti, a to možná i „de jure”.”

Nevím, jestli toto bude fungovat. Bude záležet na irských voličích, ale byl bych docela zklamaný, kdyby ustoupili nátlaku. Je samozřejmě na nich, aby se rozhodli, ale toto jsou konec konců lidé, jejichž otcové vypovedli britské impérium. Pokud dnes ustoupí Evropskému parlamentu, myslím, že by se jako národ oslabili.

Syed Kamall (PPE-DE). – Pane předsedající, mohl bych se také přidat k rostoucímu počtu poklon, které vám již dříve byly učiněny. Velmi vám děkuji za vaše předsednictví a trpělivost, kdykoliv jsme vystoupili s projevem.

Myslím, že je velmi důležité, abychom uznali, že co se týče Lisabonské smlouvy, tato ještě nebyla ratifikována a neměli bychom se chovat, jako kdyby ratifikována byla. Neměli bychom ignorovat vůli voličů, kteří ji ještě neratifikovali a ty země, které ji ještě neratifikovaly.

Mějme také na paměti pravidla začátku hry a nepokoušejme se měnit pravidla hry v polovině. Na začátku ústavního procesu byla pravidla taková, že každá země ji měla ratifikovat, jinak padne. Francie a Nizozemsko ji neratifikovaly, a tak ústava padla. Stejně tak v případě Lisabonské smlouvy byla na začátku pravidla taková, že každá země ji musí ratifikovat, nebo padne. Ale když Irové v hlasování řekli „ne”, rozhodli jsme se pokračovat a nutit je hlasovat ještě jednou.

Pokud opravdu chcete, aby vůle lidu toto následovala, pak britské vládě navrhnou, aby splnila své prohlášení a vyhlásila k Lisabonské smlouvě referendum.

Gay Mitchell (PPE-DE). – Pane předsedající, Irové budou skutečně velmi pošetilí, pokud se nechají vést skeptickým křídlem britské Konzervativní strany. Mohu pana Hannana ujistit, že irští občané se nebudou řídit – a nikdy se neřídili – skeptickým křídlem britské Konzervativní strany.

Její program dokonce není ani v nejlepším zájmu Británie – je v zájmu Konzervativní strany. Je ostuda, že země, která nám dala Winstona Churchilla, vyslala do tohoto Parlamentu takové lidi, aby upřednostnili své úzké zájmy před zájmy Britů a zájmy Evropy.

Je zvláštní vidět tyto britské konzervativce, spojence nehlasující strany Sinn Fein, z nichž nikdo v této sněmovně dnes ani včera nebyl. Do této sněmovny nedocházejí. Nezúčastňují se ve výborech sněmovny. Jak si nárokují svůj plat a výdaje, nevím, ale této sněmovně sdělili, že schválení této a jiných zpráv je tím nejhorším, co se v tomto volebním období stalo a pak sem ani nepřijdou, aby hlasovali. Je to naprostá ostuda.

- Zpráva: Antonio Masip Hidalgo (A6-0285/2009)

Robert Evans (PSE). – Pane předsedající, po 15 letech bude toto mým posledním projevem v Evropském parlamentu a myslím, že existuje jen několik málo důležitějších věcí, než je celá otázka týkající se azylu a toho, jak se evropské země s touto výzvou vypořádávají.

Na tuto otázku ani neexistuje jednoduchá odpověď. Kdyby existovala, některé země by ji do dnešní doby již našly. Ve skutečnosti si myslím, že jediným způsobem, jak snížit počet zoufalých lidí, kteří hledají útočiště nebo azyl v jiné zemi než vlastní, je zabývat se příčinami, které je nutí opouštět své domovy a země původu. Proto je tak důležité, abychom my v EU a ve všech rozvinutých demokratických zemích nabídli radu, pomoc a podporu – včetně finanční podpory – těm zemím, které jsou postiženy válkou, vnitřním násilím, nedostatkem lidských práv nebo diskriminací.

Stejně tak se musíme zabývat chudobou ve světě, která přispívá k migračním tlakům. Nikdy bychom neměli zavrhnout lidi, kteří jsou donuceni vyhledat azyl nebo statut uprchlíka. Místo toho bychom jim měli nabídnout svou účast a podporu. To je v současnosti naše výzva.

- Zpráva: Jean Lambert (A6-0279/2009)

Daniel Hannan (NI). – Pane předsedající, právo hlídat své hranice je určujícím rysem státnosti a udělení práva pobytu nebo státní příslušnosti je rysem státní nezávislosti. Pokud toto přesuneme z národní úrovně na úroveň evropskou, chováme se k EU jako k území s jednotnou jurisdikcí a vlastními vnějšími hranicemi a dalšími ozdobami státnosti. Takový mandát neexistuje: nikdo nehlasoval pro vytvoření Evropského úřadu pro azyl. Co ale samozřejmě děláme je, že vytváříme novou byrokracii, jejímž nezadatelným zájmem nyní bude průběžná harmonizace politiky na evropské úrovni, ať již s všeobecnou podporou nebo bez ní.

Musím reagovat – na jiné téma – na slova, která před chvílí vyřkl na mou adresu Gay Mitchell, poslanec Evropského parlamentu za Dublin. Hodil po mně Winstonem Churchilem a řekl, že je ostudou, že Churchillova strana vysílá do Štrasburku lidi jako jsem já.

Dovolte mi můj proslov zakončit citací samotného Churchilla na toto téma. Řekl: „Máme vlastní sen a vlastní úlohu. Jsme s Evropou, ale nejsme v ní a z ní. Jsme spojeni, ale nejsme sloučení. Jsme zainteresováni a přidružení, ale nejsme pohlceni. A pokud nás evropský státník osloví slovy jako ze starých dob „Mám za vás mluvit před králem nebo vůdcem zástupů?“, měli bychom společně se sunamitskou ženou odpovědět „Ne pane, protože přebýváme mezi vlastními lidmi“.

- Zpráva: Ruth Hieronymi (A6-0260/2009)

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Pane předsedající, velmi stručně bych rád řekl, že jsem hlasoval pro zprávu paní Hieronymiové. Rád bych také paní Hieronymiové poděkoval za to, že odvedla takovou vynikající práci ve Výboru pro kulturu a vzdělávání v oblasti audiovizuálních záležitostí. Víím, že z Parlamentu odejde a že toto byla její poslední zpráva, kterou pro nás v Evropském parlamentu vypracovala, tedy alespoň pro tuto chvíli.

Je velmi důležité, aby audiovizuální složka programu MEDIA Mundus byla rozšířena tak, aby byla dostupná i třetím zemím, včetně afrických států. Je to způsob, jak rozšířit spolupráci. Jedná se také o vynikající způsob rozvojové spolupráce a způsob, jak tyto země podnítit k tomu, aby směřovaly k lepšímu životu a rozvoji. Je to také prostředkem, jímž můžeme převzít etickou odpovědnost za africké národy, což je jen správné. Tento proslov je však především míněn jako poděkování paní Hieronymiové za její skvělou práci.

- Zpráva: Paolo Costa (A6-0274/2009)

Neena Gill (PSE). – Pane předsedající, stavím se za zprávu pana Costy. Mám ale obavy a chci sněmovnu upozornit na to, jak jsou taková opatření používána spíše k potlačení soutěže než k ochraně leteckých společností, což je účelem tohoto právního předpisu.

Není neobvyklé, že letecké společnosti hromadí letištní časy. Dovolte mi podělit se o jeden příklad: letiště v Birminghamu v mém volebním obvodu. Byli jsme svědky přerušení přímých letů do Amritsaru leteckou společností Air India. Tento vysoce populární a výnosný spoj byl zrušen loni v říjnu a donutil cestující ke zbytečnému a nepohodlnému cestování na jiná letiště a důvodem bylo to, že Air India nechtěla ztratit cenné letištní časy na Heathrow. Opravdu bere dech skutečnost, že mnoho jiných leteckých společností by takový čas vyplnilo, ale nemohou, protože se jich Air India drží.

Doufám, že výsledkem tohoto bude, že zajistíme, aby si letecké společnosti letištní časy zbytečně nedržely. Komise musí ostražitě sledovat, aby se tento právní předpis nezneužíval. Nejde jen o to, že jsem podezřívá, ale může se stát, že spotřebiteli zbude jen malý výběr.

- Návrh usnesení B6-0261/2009 (Moldavsko)

Daniel Petru Funeriu (PPE-DE). – (RO) Situace v Moldavské republice je nyní jasná. Máme komunistickou stranu, která se chová přesně tak, jako komunistické strany sovětského stylu, které ve 20. století zotročily polovinu Evropy. Máme opozici inspirovanou demokracií, která bojuje za Moldavskou republiku přiklánějící se k evropským hodnotám.

Usnesení, o němž jsme dnes hlasovali, vysílá silný politický signál do Kišiněva, tento signál však musí být jasně podpořen konkrétními akcemi ze strany Komise a Rady. Proto Evropskou komisi vyzývám, aby aktivně spolupracovala s demokratickou opozicí v Kišiněvě na nalézání účinných způsobů posilování demokratického vědomí v Moldavské republice. Podle mého názoru je nejúčinnějším způsobem odstranění nutnosti víz uvnitř Společenství pro občany z Moldavské republiky.

Rád bych Radě jasně řekl, že se nesmíme oddávat iluzím. Klíč k demokratizaci v Moldavské republice se stále nachází v Moskvě. Evropská unie musí podniknout kroky k tomu, aby tento vliv omezila. Dějiny nám ukazují, že tyto kroky musejí být energické. Občané Moldavska od Evropské unie očekávají přesně to, co očekávali občané východní Evropy od Západu před rokem 1989.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (LT) Hlasovala jsem pro usnesení o situaci v Moldavsku, protože 5. dubna jsem byla jedním z mezinárodních pozorovatelů, kteří sledovali volby do parlamentu této země. Všichni jsme byli svědky nepokojů, které se po volbách v Moldavsku objevily, ale jeden měsíc po volbách je myslím velmi důležité ještě jednou zdůraznit, že se vztahy mezi Evropskou unií a Moldavskou republikou musejí i nadále rozvíjet a že toto při našem úsilí o větší stabilitu v Evropě, bezpečnost, blahobyt a nové předěly chceme.

Spolupráce Evropské unie s Moldavskem ale musí jít ruku v ruce s upřímným a jasným závazkem na straně vládnoucích institucí Moldavska usilovat o demokracii a ctít lidská práva.

- Zpráva: Raimon Obiols i Germà (A6-0264/2009)

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – (LT) Opravdu mě těší výsledek hlasování o usnesení o zprávě o situaci lidských práv ve světě v roce 2008. Zejména mě těší postoj projevený Parlamentem při hlasování o druhém pozměňovacím návrhu, jenž diskutoval papeže Benedikta XVI.

Cítím, že jazyk, návrhy a slovník použitý v tomto pozměňovacím návrhu jsou naprosto nepřijatelné a těžko bych si dokázala představit situaci, kdy by tento Parlament zakončil své legislativní období přijetím prohlášení, které odsuzuje papeže Benedikta XVI. za jeho prohlášení a za učení katolické církve.

Proto Parlamentu blahopřeji k přijetí tohoto dokumentu, důležitého dokumentu k situaci v oblasti lidských práv ve světě v minulém roce, jenž podtrhuje nejdůležitější problémy – trest smrti, mučení, brutální, nelidské chování, situaci obránců lidských práv, situaci v oblasti práv žen a dětí a mnoho dalších záležitostí.

Bernd Posselt (PPE-DE). – (DE) Pane předsedající, jsem této sněmovně velmi vděčný za odmítnutí skandálního útoku na papeže ze strany liberálů. I při poněkud opatrněji volených slovech pana Grafa Lambsdorffa by to bylo skandální prohlášení. Musím jasně říci, že jsou v této sněmovně pokusy dát nejvyšší morální autoritu 21. století, která daleko přesahuje miliardu katolíků a poskytuje podporu Evropě

a celému světu, na úroveň s mučiteli, těmi, kdo porušují lidská práva a diktátory. Jedná se o neslýchané věci, které se vrátí a budou pronásledovat liberální skupinu a také německou stranu FDP.

Daniel Hannan (NI). – Pane předsedající, kdykoliv diskutujeme lidská práva, zdá se, že hovoříme o virtuální EU: Evropské unii, která existuje jen v usneseníh Parlamentu, tiskových zprávách Komise a sděleních rady. Je to nádherná, mírumilovná, lidskoprávní EU, která šíří své hodnoty nikoliv prostřednictvím tříštivých bomb, ale prostřednictvím obchodních smluv a partnerských dohod.

Cítím ale, že by někdo měl poodstoupit a zeptat se, kde je tato Evropská unie ve skutečném světě. Ve skutečném světě se Brusel snaží prodat zbraně komunistickému režimu v Pekingu a izolovat Taiwan, chová se opatrnicky vůči ajatolláhům v Teheránu, odmítá pracovat s disidenty vystupujícími proti Castrovi na Kubě a pokouší se nalévat peníze do Hamásu. Provozuje protektoráty– nebo satrapie jako za otomanských časů – v Bosně a v Kosovu a v rámci svých vlastních hranic přehlíží vůli národů v referendech.

Možná až budeme respektovat základní právo moci změnit vlastní vlády prostřednictvím volební urny a změnit veřejnou politiku prostřednictvím voleb uvnitř Evropské unie, pak získáme morální autoritu poučovat ostatní.

- Zpráva: Maria Grazia Pagano (A6-0262/2009)

Syed Kamall (PPE-DE). – Pane předsedající, jedním z témat, která se dotýkají řady mých voličů v Londýně, je masivní narušení občanských svobod, jehož jsme za labouristické vlády od roku 1997 v Británii svědky. Co je ještě více znepokojuje je, když jim řeknu o masivním narušování občanských svobod, ke kterému dochází na úrovni EU. Viděli jsme řadu smluv, jako například Průmskou smlouvu, která způsobila velké znepokojení. Naštěstí nedávné rozhodnutí Evropského soudního dvora donutilo britskou vládu vrátit data a profily lidí, kteří byli shledáni nevinnými, když si je vláda chtěla ponechat.

Nicméně rozhodnutí britské vlády odstranit profily nevinných lidí až po šesti letech ukazuje, že si jen málo váží našich svobod. Rozhodnutí ukazuje, že se v Británii se zásadou “nevinný, pokud se neprokáže opak” zachází spíše jako s bezvýznamným sloganem, než se základním pravidlem naší společnosti. Je samo o sobě špatné, že britská policie má přístup k takovému obrovskému objemu dat a osobních informací, ale ostatní evropské vlády k tomu také budou mít přístup.

Průmská smlouva byla evropskému právu vnucena bez řádného demokratického přezkumu. Po Evropské unii by nyní mohly kolovat osobní údaje více než 3,5 milionů lidí. To naplní důvěrou jen málokoho.

- Zpráva: Jean-Luc Dehaene (A6-0142/2009) a Elmar Brok (A6-0133/2009)

Christopher Heaton-Harris (PPE-DE). – Pane předsedající, vím, že toto místo má jen malou představu o tom, co lidé Evropy skutečně chtějí. Daleko více upřednostňuje jim říkat, co si myslíme, že by měli chtít. Jsem teď nepříjemný; předpokládám, že poslanci na tomto místě chápou, co naši voliči chtějí a co si o Evropě myslí. Mnohým z nás na tomto místě je to ale prostě jedno.

Neobtěžují se naslouchat menšinám, které si myslí, že EU směřuje špatným směrem a rozhodně nemají snahu přijmout hlasy napříč EU, které proti nim jdou v referendech. Je jim jedno, když si vlády prosadí svoje – jako například ve Spojeném království – lžou svým voličům, získávají neplatný mandát, slibují referendum o těchto záležitostech a pak od slibu ustoupí. Na čem ale lidem záleží je čas. Proč? Proč tolik spěch s ratifikací Lisabonské smlouvy ve 27 členských státech? Odpověď je jednoduchá: upřít Britům možnost do této věci mluvit.

Dnes toto místo opouštím, abych se doufáme vrátil do parlamentu ve svém členském státě, do Dolní sněmovny, abych zastupoval lidi ve Woodford Halse, Daventry, Long Buckby, Guilsborough, Brixworthu, Earls Barton a jinde ve volebním obvodu známém jako Daventry. Jsou to lidé, kteří mají dost toho, jak je stávající vláda Spojeného království ignoruje, jak je ignorují lidé na tomto místě i Evropská komise. Pokud se do Dolní sněmovny dostanu nedám si pokoj, dokud moji voliči nebudou moci do této Smlouvy mluvit. Naštěstí jsem veden k tomu, abych uvěřil, že hlasování ve Spojeném království proběhne docela rychle. Pospíchejte tedy s čím chcete. Lid Británie k tomu řekne svoje.

Zpráva: Elmar Brok (A6-0133/2009)

Glyn Ford (PSE). – Pane předsedající, rád bych poskytl vysvětlení k hlasování o Brokově zprávě: zaprvé, jako hold práci, kterou pan Brok v této instituci vykonal; zadruhé, abych ukázal svou podporu ratifikaci

Lisabonské smlouvy, ale hlavně, abych vyzval svou vládu, až bude Lisabonská smlouva ratifikována a až Spojené království získá další křeslo, aby toto křeslo vyčlenila pro lidi z Gibraltaru.

Jsem hrdý na to, že jsem v tomto Parlamentu v posledních pěti letech Gibraltar zastupoval a rád budu pokračovat. Ale upřímně musím říci, že je pro oněch sedm poslanců, kteří byli zvoleni, aby zastupovali Gibraltar, obtížné zcela spravedlivě posoudit celou škálu témat, která k nám přicházejí: lidská práva, upozorňování na negativní skutečnosti, penze, přeshraniční znečišťování a samozřejmě také dvoustranné vztahy se Španělskem.

Někteří lidé tvrdí, že počty nebudou fungovat. Vzdá se mnohého, pokud dá křeslo Gibraltar. Po mnoho let v této instituci dávalo Dánsko jedno křeslo Grónsku. Grónsko má oproti Gibraltar zhruba dvojnásobný počet obyvatel. Dánsko dalo 8 % svých křesel 50 000 lidem. Žádám britskou vládu, aby dala méně než 1,5 % svých křesel 26 000 lidem z Gibraltaru.

Daniel Hannan (NI). – Pane předsedající, v průběhu 10 let v této sněmovně jsem slyšel velké množství nesmyslů, ale nemyslím, že bych kdy slyšel tolik čirého žvanění, jako včera při této rozpravě o zprávě ze strany paleofederalistů, jakými jsou pan Brok a pan Corbett, kteří tlachali o suverenitě národních parlamentů, jako kdyby se o to zajímali.

Suverenita parlamentu je zkratka znamenající suverenitu lidu. Není zde k tomu, aby zaručovala privilegia národních poslanců. Když volíme parlament, svěříme mu na dočasnou a podmíněnou dobu zaručení našich svobod. Poslanci národních parlamentů nemají žádné právo činit trvalé zásahy do těchto svobod, aniž by si k tomu přímo od lidí vyžádali jasný mandát.

Ve Spojeném království máme 646 poslanců parlamentu. 638 z nich bylo zvoleno na základě výslovného slibu, že Evropskou ústavu dají k referendu ještě předtím, než jimi bude ratifikována. Když slyšíme, jak je nyní Evropská ústava zákonná, protože všichni tito poslanci parlamentu s ní pokračují, neruší to ještě vážné důvody k referendu: ruší to ale důvody pro parlamentní demokracii jako takovou.

Pokud chcete obnovit důstojnost a smysl a účel našich existujících systémů parlamentní vlády, měli bychom lidem věřit a dát jim referendum – jak jsme slíbili. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

Písemná vysvětlení hlasování

- Zpráva: Libor Rouček (A6-0225/2009)

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Pro zprávu o zavedení rovných příležitostí pro muže a ženy ve vnějších vztazích EU jsem hlasovala. Větší zapojení žen v politice, zejména ve vnějších vztazích a diplomacii, je pro úspěšné provádění vnějších politik EU zásadní, včetně oblastí pomoci, rozvoje, rozšiřování, politiky sousedství, řešení konfliktů, bezpečnosti a budování míru a v mezinárodním obchodě.

Bez ohledu na množství koncepčních dokumentů přijatých na úrovni EU, jež se týkají rovnosti žen a mužů a práv žen, je skutečný závazek vůči tomuto tématu stále slabý a rozpočtové zdroje vyčleněné pro záležitosti žen a mužů jsou stále nedostatečné. Je důležité zdůraznit, že zavádění rovných příležitostí pro muže a ženy vyžaduje nejen politická prohlášení na nejvyšší úrovni, ale také politickou vůli představitelů EU a členských států.

Charles Tannock (PPE-DE), písemně. – Britští konzervativní poslanci Evropského parlamentu plně podporují politiku rovných příležitostí a nediskriminace žen ve všech oblastech veřejného a hospodářského života. Tento dokument je ve svém přístupu ale příliš předpisující a snaží se do detailu řídit všechny oblasti vnějšího působení, včetně zřízení Institutu pro rovnost žen a mužů EU, aniž by uznal kroky, které učinily všechny instituce EU pro zpřístupnění všech příležitostí ženskému personálu. Zpráva hovoří o vztažných bodech a cílech, které velmi připomínají kvóty, i když tak nejsou pojmenované, a obhájí vyslání žen do misí Evropské bezpečnostní a obranné politiky, aniž by vyjasnila jejich bojový status. Proto se britští konzervativci zdrželi hlasování o této zprávě.

- Zpráva: Jo Leinen (A6-0145/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström and Åsa Westlund (PSE), písemně. – (SV) Dnes Parlament hlasoval o zprávě o své nové úloze a odpovědnosti při provádění Lisabonské smlouvy. Zpráva sdružuje stanoviska různých výborů, která se týkají změn, které s sebou Lisabonská smlouva přinese. Zpráva vítá skutečnost, že Parlament bude mít větší vliv na legislativní práci EU.

Rozhodli jsme se hlasovat pro tuto zprávu, protože se Evropský parlament musí připravit tak, aby byl schopen provádět změny, které se objeví ve vztahu s jeho prací, pokud Lisabonská smlouva vejde v platnost. Naše hlasování by ale v žádném případě nemělo být vnímáno jako předcházení ratifikačního procesu jednotlivých členských států. Plně respektujeme právo členských států se samostatně rozhodnout, zda Lisabonskou smlouvu ratifikovat.

Martin Callanan (PPE-DE), písemně. – Evropský parlament nemá žádnou úlohu nebo povinnost Lisabonskou smlouvu provádět. Proč ne? Protože smlouva nevstoupila v platnost: byla ve skutečnosti loni zcela odmítnuta irskými voliči. Proto hovořit o nové úloze a odpovědnosti Evropského parlamentu při provádění Lisabonské smlouvy je neuvěřitelně arogantní a příznačné pro institucionální nepropustnost vůči demokratickým názorům, která charakterizuje EU.

Doufám, že až irští voliči půjdou koncem tohoto roku k volbám, Lisabonskou smlouvu opět odmítnou. Předseda mé strany, Konzervativní strany, David Cameron, je odhodlán uspořádat národní referendum o Lisabonské smlouvě, pokud do té doby nevstoupí v platnost. Proto doufám, že lid Británie bude mít příležitost zatlouci poslední hřebík do rakve této mizerné smlouvy. Britští konzervativci věří ve velmi odlišnou vizi EU, než je ta, kterou představuje Lisabonská smlouva, a naprosto správně v Evropském parlamentu formujeme novou politickou skupinu, která by za naši představu bojovala.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu pana Leinena. Tato zpráva představuje podrobnou analýzu nových pravomocí Evropského parlamentu ve světle Lisabonské smlouvy, zejména nové spolurozhodovací pravomoci, nové rozpočtové pravomoci, novou souhlasnou proceduru, nové přezkumné pravomoci, nová práva na informace a nová práva občanů.

Konečným výsledkem je, že Evropský parlament své pravomoci posílí, zejména ve spolurozhodování, a zvýší svou schopnost ovlivnit rozhodovací procesy, čímž zvýší demokratickou legitimnost Evropské unie.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Toto usnesení tvoří část balíčku pěti usnesení, které dnes Parlament přijal, což naprosto jasně ukazuje pohrdání vůči demokraticky a suverénně vyjádřené vůli Francouzů, Nizozemců a Irů, kteří odmítli Evropskou ústavu a takzvanou Lisabonskou smlouvu. Také tvoří součást antidemokratického procesu a kampaně zaměřené na zavedení návrhu této nepřijatelné Smlouvy.

S naprostým přehlížením demokratické vůle vyjádřené těmito národy a kvůli ustanovením zahrnutým v samotných smlouvách – které přijaly spojené síly pravice a sociálních demokratů – nutí Iry hlasovat v novém referendu (a zároveň neumožňují ostatním lidem, aby to takto s nimi bylo projednáno). Také zvyšují tlak a vměšování, aby vnutili přijetí této Smlouvy, která zvýší federalismus, neoliberalismus a militarismus EU.

Taková je naše pokrytecká a cynická evropská demokracie. Ti samí lidé, kteří ignorují, co bylo řečeno (jako Portugalská socialistická strana a Portugalská sociálně demokratická strana), odmítli svým lidem rozpravu a lidové hlasování skrze referendum o navržené Lisabonské smlouvě a kteří respektují lidovou vůli pouze pokud je v souladu s jejich vlastní, nyní žádají lidi v každém členském státě EU, aby jim dali svou důvěru a hlasovali pro ně v nadcházejících volbách do Evropského parlamentu. ...

Jedná se prostě o bezostyšnou drzost ...

Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Lisabonská smlouva, která je z 96 procent identická s návrhem Ústavní smlouvy, byla odmítnuta v referendu v Irsku. Ještě předtím byl návrh Ústavní smlouvy odmítnut v referendech ve Francii a v Nizozemsku.

Většina v tomto Parlamentu odmítá uznat své politické prohry. Jedná se o ostudný zločin proti demokratickým principům a stejně tak ostudným příkladem arogance moci, která charakterizuje spolupráci v EU.

Zpráva pana Leinena o nových úlohách Evropského parlamentu obsahuje kroky ke Spojeným státům Evropy – jak z Lisabonské smlouvy vyplývá – a také navrhuje, aby se EU nyní přesunula do oblasti vzdělávání, včetně sportu atd.

Bylo by bývalo žádoucí, kdyby se namísto toho zpráva zabývala problémem nedostatku demokratické legitimacy tohoto Parlamentu. Opět směřujeme k volbám, v nichž se předpokládá velmi nízká účast voličů. Voliči v členských státech stále pociťují malé zapojení do centralistického Evropského parlamentu. Dokud se budou politické diskuse parlamentní demokracie zaměřovat na volby do národních parlamentů, měly by nejvyššími rozhodovacími orgány uvnitř Unie být národní parlamenty, – nikoliv Evropský parlament.

Hlasoval jsem proti návrhu zprávy.

- Zpráva: Catherine Guy-Quint (A6-0183/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), písemně. – Proč vůbec mluvíme o Lisabonské smlouvě, když ještě nevstoupila v účinnost? Proč ve skutečnosti ignorujeme demokratickou vůli Irů, kteří před rokem hlasováním smlouvu odmítli? Důvodem samozřejmě je, že se EU jen pramálo stará o demokratický názor a je rozhodnuta se rychle posunout k ještě užší unii bez ohledu na všelidovou legitimitu. Irští voliči budou muset hlasovat o této smlouvě ještě jednou, protože EU prostě nepovažuje „ne“ za odpověď.

Propast mezi EU a jejími občany se neustále zvětšuje. Odvolávat se na Lisabonskou smlouvu, jako kdyby to byla nevyhnutelná skutečnost, jen slouží k posílení tohoto demokratického deficitu. Z tohoto důvodu i z mnoha dalších jsem rád, že britští konzervativci budou v příštím parlamentu součástí nové politické skupiny, která se bude věnovat reformování EU a bude napadat převažující pravověrnost ještě užší unie, která se prokázala jako tolik nepopulární a způsobila mnoho škod v mém regionu Severovýchodní Anglie.

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark a Anna Ibrisagic (PPE-DE), písemně. – (SV) Hlasovali jsme pro zprávu o finančních aspektech Lisabonské smlouvy, která se zabývá tím, jakou podobu bude mít rozpočtová procedura, pokud Lisabonská smlouva vstoupí v platnost.

Nepodporujeme ty části zprávy, které se zabývají možnostmi, aby EU měla vlastní zdroje prostřednictvím daňových pravomocí. Také nesouhlasíme se zavedením mechanismů pružnosti.

Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Lisabonská smlouva, která je z 96 procent identická s návrhem Ústavní smlouvy, byla odmítnuta v referendu v Irsku. Ještě předtím byl návrh Ústavní smlouvy odmítnut v referendech ve Francii a v Nizozemsku

Většina v tomto Parlamentu odmítá uznat své politické prohry. Jedná se o ostudný zločin proti demokratickým principům a stejně tak ostudným příkladem arogance moci, která charakterizuje spolupráci v EU.

Nemyslím si, že by Evropský parlament měl mít větší vliv na rozpočet EU. V průběhu mého období v Parlamentu jsem si opakovaně všiml toho, jak si federalistická většina liberálně přeje rozdávat granty na všechno od kulturních projektů po strukturální podporu a zvýšenou byrokracii EU. Podle většiny v Evropském parlamentu musejí všemožné zájmové skupiny uvnitř regionálních politik, odvětví rybolovu a zemědělství získat nějaký díl koláče EU. V některých případech nejsou výdaje ničím jiným než šikovným trikem PR. Tuto liberální výdajovou politiku EU provozuje v době finanční krize, kdy členské státy musejí snižovat své výdaje na zdravotnictví, školy a sociální zabezpečení.

A hlavně je velkým štěstím, že Evropský parlament dosud neměl větší vliv na zemědělskou politiku EU. Pokud by měl, EU by skončila zabořená do protekcionismu a značných dotací pro všechny možné skupiny uvnitř sektoru zemědělství.

Hlasoval jsem proti zprávě.

- Zpráva: Bárbara Dührkop Dührkop (A6-0280/2009)

Philip Bradbourn (PPE-DE), písemně. – Konzervativci Spojeného království hlasovali proti azylovému balíčku, protože i když věříme ve spolupráci v této oblasti, nevěříme v komunitární přístup k azylové a imigrační politice. Věříme, že ochrana našich národních hranic pro nás zůstává klíčovým prvkem veřejné politiky na národní úrovni.

- Zpráva: Antonio Masip Hidalgo (A6-0285/2009)

Carl Lang a Fernand Le Rachinel (NI), písemně. – (FR) Před čtrnácti dny přijal Evropský parlament zprávu o společné imigrační politice pro Evropu, čímž dláždí cestu tomu, co již bylo plánováno Evropskou komisí: masivnímu přistěhovalectví. Dnes jsou na řadě žadatelé o azyl; myšlenkou je však zavést „Evropu azylu“.

Jasně stanoveným cílem je zajistit vyšší normy zacházení s žadateli o azyl s ohledem na podmínky jejich přijímání. To znamená nejen standardizovat minimální podmínky pro přijímání mezi všemi členskými státy, ale také poskytování podpory žadatelům o azyl, aby se mohli v hojném počtu usazovat.

Za tímto účelem bude rozsah této budoucí směrnice rozšířen na všechny osoby, které legálně nebo nelegálně vstupují na území Evropské unie. Administrativní omezení, která existují v členských státech s ohledem na přístup na pracovní trh, budou muset být zcela zrušena. Sociální, lékařská, psychologická pomoc a pomoc při ubytování, stejně jako právní pomoc, bude muset být poskytována přijímajícím členským státem.

Odmítnutí takové pomoci bude předmětem právních odvolání a vyšetřování ... což se často nevztahuje ani na vlastní státní příslušníky ...

Přijetím druhé fáze „azylového balíčku“ Brusel umožňuje a podporuje globální přistěhovalectví do Evropy.

Měli bychom se vždy postavit proti této internacionalistické vizi, jejímž jediným cílem je pouze rozbít lid a národy Evropy.

Martine Roure (PSE), písemně. – (FR) Při posledním hlasování v tomto volebním období se po nás chce, abychom vynesli rozsudek nad azylovým balíčkem. Označuje konec procesu, který byl veden po celou dobu tohoto období. I když k určitému pokroku došlo, stále bohužel existují mezi členskými státy rozdíly co se týče uznávání statutu uprchlíka. Důkazem toho jsou omezení, která lze sledovat ve směrnici o podmínkách přijímání žadatelů o azyl. Jsou to opět členské státy, kdo se nachází v přední linii, a to k újmě evropské jednoty, kterou v této oblasti vyžadujeme. Doufám, že v průběhu příštího volebního období a ve druhém čtení budeme schopni zvrátit tento stav věcí, abychom vytvořili skutečný azylový zákon, jenž by těmto obzvláště zranitelným mužům a ženám zaručil skutečnou ochranu.

- Zpráva: Jeanine Hennis-Plasschaert (A6-0284/2009)

Charlotte Cederschiöld, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark a Anna Ibrisagic (PPE-DE), písemně. – (SV) My konzervativci jsme dnes hlasovali pro zprávu A6-0284/2009 paní Hennisové-Plasschaertové o kritériích a mechanismech pro určení členského státu odpovědného za žádosti o mezinárodní ochranu, kterou předložili státní příslušníci třetích zemí nebo osoby bez státního příslušenství.

Uvědomujeme si a chápeme, že velký příliv lidí na lodích připlouvajících přes Středozemní moře staví některé menší země na jižních pobřežních hranicích EU do obtížné situace a souhlasíme s tím, že se pro řešení této situace musí něco udělat.

Je důležité, aby tzv. mechanismus pozastavení nebyl formulován tak, že by nastalo nebezpečí odebrání pobídek členskými státy na zlepšení norem pro udělování azylu a proces přijímání, což by šlo proti základní myšlence, která stojí v pozadí tohoto společného nařízení.

- Zprávy: Antonio Masip Hidalgo (A6-0285/2009) a Jeanine Hennis-Plasschaert (A6-0284/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Anna Hedh, Inger Segelström a Åsa Westlund (PSE), písemně. – (SV) My sociální demokraté vítáme každou iniciativu, která zlepšuje situaci žadatelů o azyl a osob bez dokladů. Prosazujeme velkorysou společnou azylovou a imigrační politiku zaměřenou na potřeby lidí v souladu se závazky, které učinily členské státy v Ženevské úmluvě. Ačkoliv „azylový balíček“ obsahuje i některé dobré kroky, rozhodli jsme se hlasovat proti zprávám, které předložili paní Hennis-Plasschaertová a pan Masip Hidalgo.

My sociální demokraté nesouhlasíme s azylovou a imigrační politikou, která je vedena pravicově orientovanou většinou v Evropském parlamentu. Zejména se distancujeme od toho, že ústní informace, kterou obdrží, nemusí být v jazyce, které rozumí, od toho, že zadržení nemusí probíhat v rámci Ženevské úmluvy, od lékařského vyšetření za účelem určení věku a záležitosti týkající se bezplatné právní pomoci. Také považujeme za politováníhodné, že si pravice nepřeje dát žadatelům o azyl právo vstoupit do šesti měsíců na trh práce.

- Zpráva: Jean Lambert (A6-0279/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), písemně. – Založení této kanceláře je dalším krokem směrem ke společné azylové a imigrační politice EU, což je politika, kterou naprosto odmítám. Věřím, že by rozhodnutí, kdo může vstoupit do Spojeného království, mělo být v odpovědnosti volených poslanců parlamentu a odpovědných ministrů ve Spojeném království a nikoliv v odpovědnosti EU.

Předat EU kontrolu azylové a imigrační politiky by bylo hluboce nepříznivé pro naše národní zájmy a potenciálně by nás to vystavilo větším rizikům terorismu a organizovaného zločinu.

Vývoj směrem ke společné azylové a imigrační politice je dalším znakem odhodlání EU vytvořit jednotný politický subjekt s jednotnými pravidly pro každého. Toto není vizí EU, kterou mají britští konzervativci, a až vytvoříme nové politické seskupení v příštím parlamentu, budeme propagovat velmi odlišnou představu EU.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Všechny zprávy související s azylovou tematikou, o nichž jsme dnes hlasovali, nabízejí ležérní a širokou interpretaci práva na azyl, která je naprosto škodlivá pro ty, kdo skutečně potřebují mezinárodní ochranu, aby mohli zachránit své životy, fyzickou nedotknutelnost a svou svobodu.

Nová sociální, finanční, rodinná a další práva, která chcete vnutit členským státům, aby je žadatelům o azyl zaručily, budou fungovat jako magnet pro všechny budoucí ekonomické přistěhovalce, dále zahltí služby odpovědné za tyto problémy a ještě více zpomalí šetření případů. Toto všechno, protože opakovaně odmítáte vzít v úvahu zneužití a porušení procedur a protože i nadále nerozlišujete práva a statut, který by mohli uznání uprchlíci mít od toho, který chcete zaručit běžným žadatelům o azyl.

Nejnepříjemnější je zpráva paní Lambertové vytvářející Evropskou „podpůrnou“ kancelář, která bude moci podle libosti rozmisťovat žadatele o azyl po členských státech.

Nejsme proti mezivládní spolupráci v těchto oblastech tam, kde je prokázána úcta k suverénnímu právu členských států rozhodnout, kdo může vstoupit na jejich území a za jakých podmínek, ale jsme proti vašim politikám.

- Zpráva: Tadeusz Zwiefka (A6-0270/2009)

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro Zwiefkovu zprávu, protože věřím, že je velmi důležité zavést proceduru, která členským státům umožní vyjednávat mezinárodní dohody v záležitostech spadajících do výhradní pravomoci Společenství v těch případech, kdy se Společenství rozhodne tuto pravomoc nevykonávat.

Jinými slovy, Portugalsko momentálně nemůže uzavřít mezinárodní dohody k urychlení spolupráce v soudnictví, včetně záležitostí týkajících se rozvodu nebo zrušení manželství, protože se má za to, že v těchto oblastech má částečně výhradní pravomoci Společenství. Tento návrh Komise umožňuje schválit uzavření takových dohod za předpokladu, že Společenství samo nemá v úmyslu uzavřít nebo neuzavřelo dohodu v té samé oblasti s třetí zemí. Myslím, že je velmi důležité, aby toto nařízení bylo co nejdříve vyjednáno, protože je v zájmu nejen portugalských občanů, ale také všech občanů zbytku Evropy.

- Zpráva: Ruth Hieronymi (A6-0260/2009)

Marie-Hélène Descamps (PPE-DE), písemně. – (FR) Vztahy, které jsme rozvinuli mezi audiovizuálními průmysly členských států EU a těmi z třetích zemí, musejí pokračovat a musejí být posíleny v zájmu nejen profesionálů, ale také spotřebitelů. Program audiovizuální spolupráce MEDIA Mundus tak, jak byl dnes přijat Evropským parlamentem, a já jej podporuji, spadá do tohoto cíle.

Skutečně poskytuje odpovídající rámec, s nímž lze zlepšit konkurenceschopnost a nadnárodní distribuci audiovizuálních děl v celosvětovém měřítku. Program iniciovaný Evropským parlamentem by také měl pomoci propagovat kulturní různorodost a zároveň poskytnout skutečnou přidanou hodnotu akcím, které již v této oblasti realizovala Unie a členské státy.

Díky úsilí, které náš zpravodaj vyvinul, aby dosáhl shody v průběhu prvního čtení, by měly vzniknout nové komerční příležitosti a měly by audiovizuálním profesionálům nabídnout vyhlídku budování dlouhodobých pracovních vztahů s jejich protějšky ze třetích zemí.

- Zpráva: Paolo Costa (A6-0274/2009)

Jim Higgins (PPE-DE), písemně. – Hlasoval jsem proti Costově zprávě o letištních časech, abych upozornil na naprostý nedostatek konzultací s letištními úřady, nedostatečné diskuse s poslanci Evropského parlamentu a uspěchanou povahu tohoto právního předpisu. Toto opatření jen zjišťí problémy v odvětví letectví.

- Zpráva: Gérard Deprez (A6-0265/2009)

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Pro Deprezovu zprávu jsem hlasovala. Toto nařízení zavádí proceduru pro vyjednání a uzavření dvojstranných dohod mezi členskými státy a třetími zeměmi. Věřím, že je velmi důležité zavést proceduru, která členským státům umožní vyjednávat mezinárodní dohody v těch případech, kdy se Společenství rozhodlo svou pravomoc nerealizovat.

Například Portugalsko v současnosti nemůže uzavírat mezinárodní dohody na urychlení soudní spolupráce, včetně záležitostí týkajících se rodičovské odpovědnosti, vyživovacích povinností a rozvodu, protože v

těchto oblastech získalo Společenství částečně výhradní pravomoc. Tento návrh umožňuje Komisi povolit uzavření takových dohod.

S ohledem na úzké vazby, které má Portugalsko s některými zeměmi, zejména se Společenstvím portugalsky hovořících zemí, a s ohledem na vysoký počet portugalských migrantů v různých zemích, je z hlediska rodinného práva velmi důležité, aby Portugalsko mohlo urychlit uznávání práv portugalských občanů v těchto zemích tím, že uzavře nebo zreviduje dvoustranné dohody. I když jsem ocitovala příklad Portugalska, věřím, že je pro všechny občany EU stejně důležité, aby toto nařízení bylo vyjednáno co nejrychleji.

- Zprávy: Tadeusz Zwiefka (A6-0270/2009) a Gérard Deprez (A6-0265/2009)

Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Evropský soudní dvůr stanovil, že má Společenství výhradní pravomoc vstupovat do mezinárodních dohod s třetími zeměmi v určitých oblastech. Podle totožných ustanovení jednotlivé členské státy, které již dříve vstoupily do dvoustranných dohod se třetími zeměmi nebo které si tak přejí v budoucnu učinit, toto učinit nemohou, protože to není slučitelné se Smlouvou o ES. Ve výjimečných případech ale EU může oprávnit členský stát, aby do dvoustranných dohod vstoupil: pokud Společenství nemá zájem o dohody s třetími zeměmi, pokud má jednotlivý členský stát na takové dohodě zájem a dohoda nemá negativní vliv na právo Společenství.

Červnová kandidátka podporuje realizaci vnitřního trhu a podporuje práci, která se na úrovni EU snaží o nalezení řešení environmentálních výzev, jimž Evropa čelí. V těchto oblastech přijímáme určitý stupeň supranacionalismu. Nesouhlasíme ale s výše uvedenými supranacionálními legislativními opatřeními. Jednotlivé členské státy samozřejmě musejí mít možnost vstupovat do dvoustranných právních dohod s třetími zeměmi, když usoudí, že takové dohody jsou pro ně lepší než ty, které existují na úrovni EU! I když je nepochybně dobré, že je nyní prostřednictvím vyjednávací procedury navržena určitá možnost vlastního rozhodování, jedná se nicméně o malou útěchu a nemění jasný – i když to není otevřeně vyjádřeno – cíl vytvoření státu EU.

Proto jsem proti zprávě hlasoval.

- Návrh usnesení B6-0261/2009 (Moldavsko)

Erik Meijer (GUE/NGL), písemně. – (NL) Co se týče nedávných protestů proti výsledkům moldavských voleb, moje skupina předložila zvláštní usnesení, které se odchyluje od kompromisu dosaženého čtyřmi skupinami. Neexistuje žádný rozdíl mezi těmito dvěma usneseními ve vztahu k našim požadavkům na svobodné a spravedlivé volby, ale liší se ve svých hodnoceních vlády a většinové strany v Moldavsku.

Má skupina se držela odůvodnění, že byly protesty organizované nedemokratickými silami, které usilují o zpochybnění opakovaného hlasování pro komunistickou stranu, pro kterou hlasovala polovina voličů. Navíc se předpokládá, že byly protesty organizovány sousedem Moldavska, Rumunskem, které chce Moldavsko připojit. Ve světle tohoto bude většina mé skupiny hlasovat proti společnému usnesení. Já osobně ale budu hlasovat pro ně.

Existuje mnoho Moldavanů, kteří si zažádali o rumunskou státní příslušnost. Naše politické kontakty se současnou vládnoucí stranou v Moldavsku nám nesmějí zabránit v respektování přání velké části moldavského obyvatelstva připojit se k Rumunsku. Toto přání bylo navíc stimulováno skutečností, že veřejné mínění v řadě členských států nepodporuje další rozšíření. Připojení k Rumunsku by tak pro Moldavany bylo jediným způsobem, jak vstoupit do EU.

Czesław Adam Siekierski (PPE-DE), písemně. – (PL) Moldavsko zažívá velké politické a ekonomické problémy. Dramatické události 5., 7. a 8. dubna v ulicích Kišiněva po volbách ukazují, že společnost a zejména mladí lidé chtějí změnu a rychlé sjednocení s Evropskou unií. Komunisté blokují základní reformy a vyjednávají s Ruskem, ačkoliv oficiálně podporují sbližování s evropskými strukturami.

Měli bychom Moldavsku na této cestě pomoci. Větší zapojení EU poskytne vládě a lidu Moldavska větší jistotu, že jsou EU a možnost členství reálné.

Vláda musí zavést zásadní reformy, které umožní normální politický a ekonomický rozvoj, reformy, které povedou k tržní ekonomice, demokratizaci občanského života a dodržování práv občanů.

Silvia-Adriana Țicău (PSE), písemně. – (RO) Hlasovala jsem pro usnesení Parlamentu o situaci v Moldavské republice. Myslím, že je nesmírně důležité, aby všechny politické skupiny věnovaly tomuto tématu pozornost a svou podporu.

Jako členka Socialistické skupiny Evropského parlamentu podporuji skutečnost, že Evropská unie i nadále poskytuje Moldavské republice veškerou potřebnou podporu k tomu, aby jí umožnila naplnit své evropské určení v souladu s aspiracemi jejího lidu. Je důležité, aby se Moldavská republika hospodářsky rozvinula a nabídla svým občanům nejlepší možné životní podmínky a šanci naplnit svůj potenciál. Věřím, že Rumunsko, jako členský stát Evropské unie sousedící s Moldavskou republikou, musí přispět za podmínek a na základě dohody podporující spolupráci, dobrého sousedství a vzájemného respektu k hospodářskému a společenskému rozvoji této země.

- Zpráva: Raimon Obiols i Germà (A6-0264/2009)

Martin Callanan (PPE-DE), písemně. – Jednou z pozitivních stránek EU je způsob, jakým se snaží po světě šířit hodnoty demokracie, lidských práv a dobré státní správy, a to prostřednictvím svých vztahů s třetími zeměmi. Je ale hluboce ironické, že EU klade takový důraz na demokracii jinde a zároveň ignoruje demokracii uvnitř samotné EU, jak lze vidět z reakce na odmítnutí Lisabonské smlouvy Irskem.

Rád bych obrátil pozornost ke dvěma částem světa: zaprvé ke Střední Asii. I když uznávám strategickou důležitost tohoto regionu pro EU, věřím, že pokračující zapojení ze strany EU musí být vyrovnáno vývojem v oblasti lidských práv a demokratizací ve Střední Asii.

Zadruhé, rád bych proti sobě postavil lidskoprávní situaci v autoritářské komunistické Číně a energickou a svobodnou demokracii na Taiwanu. Taiwan se ve východní Asii těší výjimečně vysokému standardu lidských práv a může sloužit jako příklad Číně v tom, čeho mohou společnosti dosáhnout, když se odvážně rozhodnou stát se skutečně svobodnými.

Avril Doyle (PPE-DE), písemně. – Tato zpráva o Výroční zprávě o lidských právech v roce 2008 vyhodnocuje stav lidskoprávních akcí ve světě a vyzývá ke zlepšením v některých klíčových oblastech.

Co se týče pozměňovacího návrhu 2, zatímco velmi nesouhlasím s citovaným postojem papeže Benedikta k profylaktickému používání kondomů k prevenci šíření HIV/AIDS, nemohu tento pozměňovací návrh podpořit kvůli svévolnému a nepřesnému zpracování.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro Výroční zprávu o lidských právech ve světě v roce 2008. Tato zpráva má v zásadě dva cíle. Zaprvé, jejím záměrem je dodat písemnou referenční bázi, která umožní obeznámení, diskuse a hodnocení akcí daného roku s cílem je zlepšovat, opravovat a rozšiřovat s ohledem na budoucí operace. Zadruhé, jejím záměrem je informovat co nejširší veřejnost o akcích EU na podporu lidských práv ve světě.

Věřím, že je velmi důležité vést diskusi zaměřenou na stanovení priorit, identifikaci témat, které vyžadují akci na úrovni EU, a udržování periodicky vyhodnocovaného seznamu situací, které vyžadují zvláštní pozornost.

Tato zpráva také zahrnuje téma práv žen a ukazuje, že existuje mezera, která musí být zaplněna při rozvoji zvláštních akcí a politik EU ve prospěch lidských práv žen.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Stačí se jen podívat na obsah usnesení o situaci v Palestině, abyste viděli, do jaké míry se jedná o nepřijatelný příklad pokrytectví a cynismu většiny Parlamentu co se týče lidských práv (ve světě).

Usnesení neobsahuje ani slovo odsuzující izraelskou krutou agresi vůči palestinskému národu, kterou nelze ničím ospravedlnit. Usnesení natírá na bílo krutosti způsobené palestinskému obyvatelstvu v pásnu Gazy – které usnesení Rady OSN pro lidská práva kritizovalo a odsoudilo – a neobsahuje ani slovo o solidaritě s palestinským lidem, jenž je obětí nejbrutálnějšího porušování lidských práv páchaného izraelskou armádou a terorismem Státu Izrael.

Ty aspekty usnesení, s nimiž můžeme souhlasit, nemohou potlačit skutečnost, že tato výroční iniciativa Evropského parlamentu není v zásadě ničím jiným než zrádným cvičením v manipulaci lidskými právy a jejich nepřijatelným využitím jako zbraně zasahování ze strany mocností EU (a jejich velkých ekonomických a finančních skupin) proti lidem, kteří jen uplatňují svou suverenitu a práva.

Ještě jednou říkáme: můžete počítat s tím, že budeme bránit lidská práva, ale nepočítejte s námi při výkonu pokrytectví.

Filip Kaczmarek (PPE-DE), písemně. – (PL) Hlasoval jsem pro přijetí zprávy, kterou předložil Obiols i Germà o lidských právech ve světě v roce 2008 a související politice Evropské unie. Hlasoval jsem pro zprávu, protože skandální pozměňovací návrh útočící na papeže Benedikta XVI. byl zamítnut. Pokud by byl papež považován za hrozbu lidským právům, znamenalo by to, že je svět postavený na hlavu. Autorům tohoto pozměňovacího návrhu nerozumím.

Bohužel ve světě existuje velmi mnoho případů porušování lidských práv. Tyto vyžadují naše zapojení, odsouzení a činy. Katolická církev a mnoho dalších vyznání jsou našimi spojenci v boji za zajištění respektu k lidské důstojnosti. Útočení na papeže je jen důkazem předvolebního cynismu a škodlivého radikalismu. Je škoda, že se na konci tohoto volebního období někteří poslanci Evropského parlamentu zapletli do takovéto trapné záležitosti.

Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Nezávislá zahraniční politika je zásadní pro uchování národní suverenity. Zahraniční vztahy každého členského státu musí být předmětem demokratické kontroly. EU nesmí provádět společnou zahraniční politiku, protože takový vývoj v sobě nese riziko, že odejme lidem příležitost činit jejich volené politiky zodpovědné za jejich činy ve vztazích s cizími zeměmi.

Současná zpráva obsahuje řadu významných prohlášení, která podporují specifické stránky lidských práv. Přirozeně jsem pro tyto hlasoval. Zpráva jako celek je však prostředkem propagace stanovisek EU k zahraniční politice.

Proto jsem v závěrečném hlasování hlasoval proti ní.

Søren Bo Søndergaard (GUE/NGL), písemně. – (DA) Uznávám důležitost cíle tohoto usnesení zlepšit situaci v oblasti lidských práv v řadě zranitelných zemí. Sdílím její ambici zrušit používání trestu smrti a zlepšit pracovní situaci lidskoprávních aktivistů a NNO. Zároveň souhlasím, že musejí být stanoveny požadavky na lidská práva v zemích, s nimiž EU spolupracuje.

Nemohu nicméně pro usnesení hlasovat, protože jsem silně proti zmínce o opožděné ratifikaci Lisabonské smlouvy, což je urážka odmítnutí Smlouvy irským obyvatelstvem. Navíc jsem proti záměru mít společné struktury a personál za účelem vytvoření vlastních velvyslanectví EU. Věřím, že EU v této oblasti nemá kompetence a ani by je mít neměla.

Charles Tannock (PPE-DE), písemně. – Nesouhlasím s pozměňovacím návrhem 2, jenž kritizoval římskokatolickou církev a jejího představitele papeže Benedikta za jeho názory na používání kondomů, ale sněmovna tento pozměňovací návrh moudře odmítla. Existuje jen málo důkazů, že propagace používání kondomů skutečně slouží jako prevence přenosu AIDS.

Papež Benedikt má právo na své názory jako na své lidské právo, ať již s nimi ostatní souhlasí, nebo ne. Zajímalo by mě, zda by se tato zpráva odvážila kritizovat představitele jiného velkého světového náboženství tímtež nepřátelským způsobem. Úlohou římskokatolické církve je vést věřící, nikoliv být vedena. Měli bychom mít více respektu k církvi a náboženství, na němž jsou založeny hodnoty naší Unie.

Britští konzervativní poslanci Evropského parlamentu podporují vysoké standardy lidských práv ve světě, ale celkově se u této zprávy v konečném hlasování zdrželi, protože zahrnuje témata jako „reprodukční práva“ – což ve skutečnosti znamená potraty – a trest smrti, což jsou záležitosti svědomí jednotlivce, stejně jako obhajoba oblastí politik, jakými jsou Mezinárodní trestní soud a Lisabonská smlouva, vůči nimž má strana nepřátelské stanovisko.

Geoffrey Van Orden (PPE-DE), písemně. – Silně podporuji skutečná lidská práva a proto s mnoha aspekty této zprávy nemám problém. Byl jsem osobně odpovědný za začlenění odstavce požadujícího, aby Rada a členské státy přijaly účinnější opatření vůči lidskoprávní katastrofě, kterou v Zimbabwe způsobil Mugabeho režim.

Zpráva ale neustále a nevysvětlitelně odkazuje na EU, jako kdyby to byl suverénní stát – odkazy, které jsme se s dalšími poslanci neúspěšně pokoušeli odstranit ještě ve fázi výboru. Myšlenka, že by jednotlivé členské státy měly přenechat výlučnost v záležitostech lidských práv Evropské unii, ať již ve fóru Spojených národů nebo jinde, je naprosto nepřijatelná. Také jsem proti bezdůvodným a zbytečným zmínkám o Lisabonské smlouvě, proti nimž byli důsledně konzervativci i mnoho dalších. Proto jsem se při závěrečném hlasování o zprávě zdržel.

Anna Záborská (PPE-DE), písemně. – (SK) V článcích 84 a 96 se zpráva zabývá dodržováním lidských práv na Kubě. Je nutné konstatovat, že přes mezinárodní tlak přetrvává soustavné zastrašování, výslechy a

sofistikované násilí vůči Dámám v bílém, které pokračovalo i v roce 2008. Před několika týdny se jim režim snažil všemožně zabránit v tichém protestu k 6. výročí uvěznění jejich manželů. Jako projev podpory se v Bratislavě 28.4.2009 konal Pochod solidarity s Dámami v bílém a jejich manžely. Ze 75 aktivistů uvězněných před šesti roky, za něž se jasně postavila i EU, zůstává ve vězení 54. Jen pokud budeme sledovat jejich osud, dosáhneme jejich propuštění z vězení předtím, než se z nich stanou lidské trosky. Nezapomínejme, že si brzy připomínáme 20. výročí pádu komunismu v zemích střední a východní Evropy. To, co můžeme pro kubánské vězně a jejich manželky udělat nyní, je ponechat odstavec týkající se porušování lidských práv na Kubě v textu zprávy.

Nemohu nevzpomenout na pozměňovací návrh 2, který ostře odsuzuje papeže Benedikta XVI. Tento návrh osočuje hlavu katolické církve. Kromě toho dává na stejnou úroveň jeho výroky se zločiny, které jsou páčány v zemích, kde se zneužívá trestu smrti, lidé jsou mučeni a zabíjeni za svobodu projevu a nejsou respektována ta nejzákladnější lidská práva. Tento pozměňovací návrh odmítáme.

– Zpráva: Maria Grazia Pagano (A6-0262/2009)

Philip Bradbourn (PPE-DE), *písemně*. – Britští konzervativci se domnívají, že přeshraniční spolupráce v trestním soudnictví je sice důležitá, nicméně zpráva se pokouší vytvořit společný prostor trestního soudnictví na úrovni EU, což by podstatně ohrozilo tradice zemí, jejichž právní systém vychází ze zvykového práva. Proto tento návrh nemůžeme podpořit.

Martin Callanan (PPE-DE), *písemně*. – Trestní soudnictví je oprávněně v odpovědnosti členských států EU. Uznávám, že členské státy potřebují v mezinárodních záležitostech souvisejících s trestním soudnictvím spolupracovat, nemohu však souhlasit s rozvojem evropského prostoru trestního soudnictví. Rozšíření takzvané „pravomoci“ EU na trestní soudnictví by znamenalo neoprávněné a nepřijatelné narušení britské suverenity. Lidé v mém regionu, v severovýchodní Anglii, chtějí, aby trestní právo vytvářeli odpovědní poslanci britského parlamentu a uplatňovali je britští soudci.

To, že se EU snaží rozšířit své pravomoci na oblasti, které dosud byly vyhrazeny výhradně členským státům, ukazuje skutečný cíl EU: vytvořit federální superstát. Lidé v mém regionu nechtějí přihlížet, jak k tomu dochází. Odmítají konvenční moudrost stále těsnější unie a chtějí volnější, flexibilnější systém mezivládní spolupráce. Doufám, že nová skupina, jejímž členem budou britští konzervativci v příštím volebním období, dokáže poskytnout to, co od Evropy chce většina Britů.

Carl Lang (NI), *písemně*. – (FR) Eurokraté z Bruselu chtějí pod pláštěm boje proti organizacím mafie a organizovanému zločinu obecně dále násilně zavádět své federalistické představy, které ničí národy, obyvatele a identity.

Ano, ačkoli všichni víme, že každý členský stát EU má své vlastní zákony, právní tradice a kodexy, zde se setkáváme s dalším útokem těchto fanatických eurofederalistů v podobě jejich touhy vytvořit „evropskou soudní kulturu“.

Za účelem zavedení této kultury má být vytvořena Evropská soudní škola, akademie evropského práva pro soudce, státní zástupce, obhájce a všechny ostatní osoby zapojené do správy soudnictví.

Co bude s národními soudními školami? Co si počneme se spleťmi rozdílů mezi zákonodárstvím odvozeným ze zvykového práva a zákonodárstvím vycházejícím z práva psaného?

Očividně se na to nijak neodpovídá.

Ve skutečnosti celé soudní a trestní systémy členských států tváří v tvář této vynucené harmonizaci zmizí – je to sestupná harmonizace.

Tito čarodějovi učni Evropy problematice neporozuměli; pouze národní státy, hlavní složky Evropy, budou s to Evropu obohatit a vrátit ji na její právoplatné místo ve světě.

Evropa nesmí být budována na úkor svých národů a svých občanů.

– Zpráva: Jean-Luc Dehaene (A6-0142/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström a Åsa Westlund (PSE), *písemně*. – (SV) – Parlament dnes hlasoval o zprávě o dopadu Lisabonské smlouvy na rozvoj institucionální rovnováhy Evropské unie. Ve zprávě se navrhuje, aby byli další poslanci, které, Švédsko a ostatní členské státy dostanou, pokud Lisabonská smlouva vstoupí v platnost, zvoleni již v nadcházejících volbách do Evropského parlamentu a poté jim byl

udělen status pozorovatelů v Parlamentu. Zpráva také navrhuje, aby byl nový předseda Komise jmenován postupem, který je v souladu s Lisabonskou smlouvou. To znamená, že výběr předsedy by měl odrážet politickou většinu v Parlamentu a že výběru kandidáta by měly předcházet diskuse Rady s politickými skupinami v Parlamentu.

Rozhodli jsme se hlasovat pro tuto zprávu, protože Evropský parlament potřebuje sám sebe připravit tak, aby byl schopen realizovat změny, k nimž v souvislosti s jeho prací dojde, pokud Lisabonská smlouva vstoupí v platnost. Naše hlasování by však v žádném případě nemělo být vnímáno jako předbírání procesu ratifikace jednotlivých členských států. Plně respektujeme právo každého členského státu se sám za sebe rozhodnout, zda Lisabonskou smlouvu ratifikuje.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) – Hlasovala jsem pro zprávu o dopadu Lisabonské smlouvy na rozvoj institucionální rovnováhy Evropské unie. Tato zpráva zkoumá vliv Lisabonské smlouvy na rozvoj institucionální rovnováhy EU. Zdůrazňuje význam zavedení nových ustanovení a uskutečnění prvních jmenování.

Případný vstup Lisabonské smlouvy v platnost koncem roku 2009 vyžaduje politickou dohodu mezi Radou a Evropským parlamentem, aby se zajistilo, že postup výběru příštího předsedy Komise a jmenování budoucí Komise bude v každém případě zohledňovat podstatu nových pravomocí, jež Lisabonská smlouva v této záležitosti Evropskému parlamentu uděluje.

Zpráva proto uvádí řadu doporučení zaměřených na vývoj institucionální rovnováhy a zdůrazňuje, že Lisabonská smlouva každý evropský orgán posiluje v oblasti jeho příslušnosti.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Toto usnesení tvoří část balíčku pěti usnesení, která dnes byla přijata většinou v Parlamentu, což ukazuje to nejryzejší pohrdání demokraticky a svrchovaně vyjádřenou vůlí francouzských, nizozemských a irských občanů, kteří v referendech odmítli Evropskou ústavu a její dvojče, takzvanou Lisabonskou smlouvu. Je to také jedna z mnoha iniciativ, které usilují o vnucení tohoto nepřijatelného návrhu Smlouvy.

Místo toho, aby Evropský parlament Lisabonskou smlouvu jednou a provždy pohřbil, přijímá zase usnesení, jež oslavuje antidemokratickou institucionální rovnováhu Evropské unie, kterou navrhuje, přičemž zastírá, kromě mnoha jiného, například to, že:

- přesouvá svrchované pravomoci z portugalských občanů na nadnárodní orgány EU, především hlavní pravomoci, jako je např. správa mořských biologických zdrojů v naší výlučné hospodářské zóně;
- rozšiřuje uplatňování pravidla většiny při procesu rozhodování, což posílí převahu většinových sil a zabrání Portugalsku ve vetování rozhodnutí, která jsou proti jeho národnímu zájmu;
- posiluje odstraňování pravomoci vnitrostátních demokratických institucí (která jediná vyplývá přímo z demokratické vůle občanů), např. jde o přesun pravomocí z vnitrostátních parlamentů, které ztrácejí kompetence rozhodovat v zásadních oblastech a stávají se druhem poradního orgánu, jenž nemá právo vetovat rozhodnutí Společenství, která jsou proti národním zájmům.

Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Lisabonská smlouva, která je z 96 % totožná s návrhem Ústavní smlouvy, byla odmítnuta v irském referendu. Ještě předtím byl odmítnut návrh Ústavní smlouvy v referendech ve Francii a Nizozemsku.

Většina v tomto Parlamentu odmítá uznat své politické prohry. Je to pobuřující zločin proti demokratickým zásadám a rovněž tak pobuřující příklad arogance moci, která charakterizuje spolupráci v EU.

Stojí za povšimnutí, že v bodu 4 zprávy pana Dehaeneho stojí (cituji): „vítá skutečnost, že Lisabonská smlouva stanoví, že Evropská rada může jednomyslně a se souhlasem Evropského parlamentu, pokud se parlament některého z členských států nepostaví proti, rozšířit rozhodování kvalifikovanou většinou a řádný legislativní postup na oblasti, v nichž dosud nejsou uplatňovány“.

Přestože jsou voliči v mnoha členských státech vůči stále více nadnárodní Unii očividně skeptičtí, většina federalistů v Evropském parlamentu naznačuje možnost učinit Unii v rámci Lisabonské smlouvy dokonce ještě více nadnárodní a přesunout ještě více pravomocí na EU, aniž by se museli dohodnout na nové smlouvě.

Hlasoval jsem proti této zprávě.

– Zpráva: Elmar Brok (A6-0133/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström a Åsa Westlund (PSE), písemně. – (SV) Parlament dnes hlasoval o zprávě o vývoji vztahů mezi Evropským parlamentem a vnitrostátními parlamenty v rámci Lisabonské smlouvy. Tato zpráva vítá nové pravomoci, které budou Lisabonskou smlouvou přiděleny vnitrostátním parlamentům. Zkoumá také možnosti budoucího vývoje vztahů mezi Evropským parlamentem a vnitrostátními parlamenty.

Rozhodli jsme se hlasovat pro tuto zprávu, protože Evropský parlament potřebuje sám sebe připravit tak, aby byl schopen realizovat změny, k nimž v souvislosti s jeho prací dojde, pokud Lisabonská smlouva vstoupí v platnost. Naše hlasování by však v žádném případě nemělo být vnímáno jako předbílání procesu ratifikace jednotlivých členských států. Plně respektujeme právo každého členského státu se rozhodnout, zda Lisabonskou smlouvu ratifikuje.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu pana Broka. Tato zpráva vítá nové pravomoci, které budou Lisabonskou smlouvou přiděleny vnitrostátním parlamentům, a zkoumá možnosti budoucího vývoje vztahů mezi Evropským parlamentem a vnitrostátními parlamenty.

Přijetí Lisabonské smlouvy v České republice představuje významný krok směrem k jejímu rychlému vstupu v platnost. Tato zpráva ukazuje, jak důležitá je tato nová Smlouva pro Evropskou unii.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Hlasovali jsme proti této zprávě především proto, že nemá účel: Lisabonská smlouva neexistuje; byla odmítnuta ve třech referendech.

Zadruhé jsme proti ní hlasovali, protože doporučuje podřízení vnitrostátních parlamentů Evropskému parlamentu: Evropský parlament, jistý si svou silou plynoucí z této nadřazenosti a bezpochyby i z jeho nesnesitelné arogance, by poskytoval podporu vnitrostátním parlamentům – tvořených v jeho očích bezpochyby šosáky a hlupáky – při zkoumání evropských textů. Je to podpora, nebo nátlak? Sám by se zval na plenární zasedání vnitrostátních parlamentů; hrál by roli poradce; ovlivňoval by způsob, jakým parlamenty provádějí texty, aby povzbuzoval jednotnost; dral by se dopředu, aby zajistil, že se bude diskutovat o obranných rozpočtech... Diktoval by jim také, jakým způsobem by měly kontrolovat vlády a jejich aktivity v Radě?

A konečně jsme hlasovali proti této zprávě, protože je založena na dvojitém pokrytectví: vnitrostátní parlamenty nezískaly nic než právo sledovat dodržování zásady subsidiarity, které je velmi obtížné proveditelné, a tudíž neefektivní; tato zásada je iluze, neboť jsou rezervovány mnohé údajně výlučné pravomoci a definice subsidiarity stanovená ve Smlouvách ve skutečnosti prosazuje pravomoci Bruselu.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Toto usnesení tvoří část balíčku pěti usnesení, která dnes byla přijata většinou v Parlamentu, což ukazuje to nejryzejší pohrdání demokraticky a svrchovaně vyjádřenou vůlí francouzských, nizozemských a irských občanů, kteří v referendech odmítli Evropskou ústavu a její dvojče, takzvanou Lisabonskou smlouvu. Je to také jedna z mnoha iniciativ, které usilují o vnucení tohoto nepřijatelného návrhu Smlouvy.

Toto usnesení o „vývoji vztahů mezi Evropským parlamentem a vnitrostátními parlamenty v rámci Lisabonské smlouvy“ je nejlepším příkladem podvodu.

EP vítá „úkoly a pravomoci svěřené vnitrostátním parlamentům Lisabonskou smlouvou..., které posilují jejich úlohu v politických procesech Evropské unie“.

Bylo by to k smíchu, kdyby to nebylo tak vážné. EP skrývá skutečnost, že pokud jde o navrhované posílení úlohy vnitrostátních parlamentů v rozhodovacím procesu, tak ve skutečnosti dochází k tomu, že tyto parlamenty v souvislosti s Lisabonskou smlouvou ztrácejí mnohem více, než kolik získávají (nepravdivě), jestliže máme na paměti rozsáhlý přesun pravomocí na orgány Evropské unie. Ani (pseudo)dohled nad dodržováním zásady subsidiarity (nad tím, jak orgány Společenství vykonávají pravomoci, které byly mezitím na EU přeneseny vnitrostátními parlamenty) nedává žádnému vnitrostátnímu parlamentu právo veta.

Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Lisabonská smlouva, která je z 96 % totožná s návrhem Ústavní smlouvy, byla odmítnuta v irském referendu. Ještě předtím byl odmítnut návrh Ústavní smlouvy v referendech ve Francii a Nizozemsku.

Většina v tomto Parlamentu odmítá uznat své politické prohry. Je to pobuřující zločin proti demokratickým zásadám a rovněž tak pobuřující příklad arogance moci, která charakterizuje spolupráci v EU.

Zpráva pana Broka chválí Konvent, jenž vytvořil návrh Ústavní smlouvy. Tento Konvent byl značně kritizován jako naprosto nedemokratický a řízený shora svým předsedou Giscardem d'Estaingem.

Podle mého názoru měla zpráva pana Broka dojít k závěru, že dokud budou politické diskuse zastupitelské demokracie zaměřeny na volby do vnitrostátních parlamentů, měly by to být vnitrostátní parlamenty, které budou nejvyššími rozhodovacími orgány v rámci Unie – nikoli Evropský parlament.

Hlasoval jsem proti zprávě.

– Zpráva: Sylvia-Yvonne Kaufmann (A6-0043/2009)

Jan Andersson, Göran Färm, Inger Segelström a Åsa Westlund (PSE), písemně. – (SV) Parlament dnes hlasoval o zprávě, která požaduje, aby Komise předložila návrh nařízení o uplatňování občanské iniciativy, jakmile bude ratifikována Lisabonská smlouva.

Občanská iniciativa přinese možnost, aby se milion občanů pocházejících z podstatného počtu členských států mohl ujmout iniciativy a vyzvat Komisi k předložení legislativního návrhu. Občanům to poskytne stejné právo, jaké má Rada – žádat Komisi, aby iniciovala legislativní návrhy.

Rozhodli jsme se hlasovat pro tuto zprávu, protože Evropský parlament potřebuje sám sebe připravit tak, aby byl s to realizovat změny, k nimž v souvislosti s jeho prací dojde, pokud Lisabonská smlouva vstoupí v platnost. Naše hlasování by však v žádném případě nemělo být vnímáno jako předbíhání procesu ratifikace jednotlivých členských států. Plně respektujeme právo každého členského státu se sám za sebe rozhodnout, zda Lisabonskou smlouvu ratifikuje.

Richard Corbett (PSE), písemně. – Já a moji kolegové z labouristické delegace podporujeme zavedení občanské iniciativy v případě, že bude Lisabonská smlouva úspěšně ratifikována. Posílilo by to práva občanů na účast v evropském politickém procesu a doplňovalo by to cenné stávající petiční právo k Parlamentu.

Obávám se však, že návrhy paní Kaufmannové povedou k tomu, že proces občanské iniciativy uvázne na obtížných byrokratických požadavcích nebo bude v jejich důsledku ztížen (např. požadavek, že členské státy musí ověřit každý podpis, a na předschválení zákonnosti ze strany Komise). V zájmu podpoření větší účasti bychom se měli držet smyslu občanské iniciativy – totiž že by měla být tak dostupná a tak snadno použitelná, jak jen je možné. Proto nemáme jinou alternativu než se zdržet hlasování o této zprávě.

Edite Estrela (PSE), písemně. – (PT) Hlasovala jsem pro zprávu o zavedení občanské iniciativy. Lisabonská smlouva zavádí evropskou občanskou iniciativu, resp. jinými slovy právo občanů podílet se na evropském legislativním procesu. Je to zcela nový nástroj, který posiluje demokracii a občanská práva.

Je to bezpochyby způsob, jak evropské občany přiblížit evropským orgánům, zvýšit jejich povědomí o rozhodovacím procesu a posílit jejich účast na něm.

Bruno Gollnisch (NI), písemně. – (FR) Cílem zprávy paní Kaufmannové je vytyčit cestu našemu provádění „občanské iniciativy“, jak je definována v článku 11 nezdařilé Smlouvy o Evropské unii: „nejméně jeden milion občanů Unie pocházejících z podstatného počtu členských států se může ujmout iniciativy a vyzvat Komisi, aby v rámci svých pravomocí předložila vhodný návrh k otázkám, k nimž je podle mínění těchto občanů nezbytné přijetí právního aktu Unie pro účely provedení Smluv“.

Zpráva proto stanovuje přesné podmínky přípustnosti a konkrétní postupy, které činí proces provedení takové iniciativy mimořádně obtížným.

Rád bych zde občany varoval. Toto nové „právo“ je jen iluze. Poskytuje pouze jedinou věc: možnost požádat Komisi, aby vytvořila nové evropské právní předpisy, ale nikoli aby zrušila nebo změnila ty, které již existují; nikoli aby změnila politiky. A každopádně Komise nemá naprosto žádnou povinnost jim naslouchat.

Když jsou eurokraté tak horliví, že dávají evropským občanům práva, měli by začít respektováním jejich hlasu a konečně si uvědomit, že „ne“ znamená ve francouzštině, holandštině, angličtině, irštině a jakémkoli dalším jazyce „ne“.

Pedro Guerreiro (GUE/NGL), písemně. – (PT) Toto usnesení tvoří část balíčku pěti usnesení, která dnes byla přijata většinou v Parlamentu, což ukazuje to nejryzejší pohrdání demokraticky a svrchovaně vyjádřenou vůlí francouzských, nizozemských a irských občanů, kteří v referendech odmítli Evropskou ústavu a její dvojče, takzvanou Lisabonskou smlouvu. Je to také jedna z mnoha iniciativ, které usilují o vnucení tohoto nepřijatelného návrhu Smlouvy.

Toto usnesení je charakteristické absurditou a pokrytectvím.

Evropský parlament může dobře řečnit a vychvalovat „bezproblémový, transparentní a účinný výkon práva občanů Unie na demokratickou účast“ a takzvanou „občanskou iniciativu“ zavedenou v návrhu Smlouvy, která je nyní známa jako Lisabonská smlouva. Pravdou však je, že síly vedoucí a prosazující tuto evropskou integraci a tuto Lisabonskou smlouvu udělaly a dělají vše, aby lidem zabránily diskutovat o obsahu tohoto návrhu Smlouvy, porozumět mu a vyjádřit se k němu v referendu.

A co více, poté co Irsko odmítlo tento federalistický, neoliberalní a militaristický návrh Smlouvy, dělají všechno proto, aby si vynutily, že se v této zemi bude konat další referendum (tolikrát, dokud bude třeba, než irští občané řeknou „ano“).

Jinými slovy brání lidem, aby vyjádřili svoji demokratickou a svrchovanou vůli v referendu, a poté mlží medovými slovy o takzvané „občanské iniciativě“, která, jak se zdá, bude od samého počátku podléhat mnoha podmínkám.

Nils Lundgren (IND/DEM), písemně. – (SV) Lisabonská smlouva, která je z 96 % totožná s návrhem Ústavní smlouvy, byla odmítnuta v irském referendu. Ještě předtím byl odmítnut návrh Ústavní smlouvy v referendech ve Francii a Nizozemsku.

Většina v tomto Parlamentu odmítá uznat své politické prohry. Je to pobuřující zločin proti demokratickým zásadám a rovněž tak pobuřující příklad arogance moci, která charakterizuje spolupráci v EU.

Zpráva paní Kaufmannové křičí hop dříve, než se přeskočilo. Ukazuje mimořádnou aroganci vůči demokracii a především vůči irským občanům, kteří jsou znova nuceni k referendu, protože – z hlediska politického establishmentu – posledně odpověděli „špatně“. V takové situaci není důvod o této zprávě diskutovat v Evropském parlamentu. Navrhovaná „občanská iniciativa“ je sama o sobě výjimečně nejasným návrhem na vliv občanů na zvolené politiky. Tito politici se pak mohou rozhodnout těchto iniciativ vůbec nedbat, pokud se jim to bude hodit.

Hlasoval jsem proti této zprávě.

– Návrh usnesení B6-0258/2009 (chemické látky)

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), písemně. – (NL) Ačkoli je toto usnesení dobré, hlasovala jsem proti němu, protože Evropský parlament v něm schválil, aby Komise vyňala určitá zařízení pro elektrolýzu ze zákazu azbestových vláken. Domnívám se, že pokud stanovíte v Evropě absolutní zákaz azbestu, měli byste být důslední a nepovolovat výjimky. Stále existují lidé, kteří jsou vážně nemocní v důsledku vystavení azbestu, a pokládám za nepochopitelné, že to Komise nezohlednila. Proto jsem hlasovala proti usnesení, které není solidární s oběťmi azbestu.

11. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

(Hlasování bylo přerušeno ve 13:20 a znovu zahájeno v 15:00.)

PŘEDSEDÁJÍCÍ: PANÍ KRATSA-TSAGAROPOULOU

Místopředsedkyně

12. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

13. Rozpravy o případech porušování lidských práv, demokracie a právního státu

13.1. Írán: případ Roxany Saberiové

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava o šesti návrzích usnesení o Íránu: případu Roxany Saberiové⁽²⁾.

⁽²⁾ Viz zápis.

Tunne Kelam, autor. – Paní předsedající, Írán je nechvalně známý svým záznamem v oblasti lidských práv, jak bylo konstatováno zrovna včera při rozpravě o stavu lidských práv ve světě.

Dnes se zaměřujeme na případ Roxany Saberiové, novinářky, která měla právě před třemi týdny soudní řízení a byla odsouzena k osmi letům vězení za takzvanou špionáž. Skutečností je, že paní Saberiová neměla více než měsíc přístup ke svému advokátovi. Neexistovala naděje na spravedlivý transparentní proces, protože se řízení konalo neveřejně. Držela minimálně poslední dva týdny hladovku. Pravdou je, že ji ukončila, ale její zdraví je ve velmi povážlivém stavu.

Proto dnes musíme vyslat íránským orgánům vzkaz, že jednoznačně odsuzujeme rozsudek, který Íránský revoluční tribunál vynesl dne 18. dubna 2009, a žádáme, aby byla paní Saberiová okamžitě a bezpodmínečně propuštěna na základě toho, že soud probíhal neveřejně a nešlo o legální proces.

Rád bych dodal, že Írán je nechvalně známý hromadnými a systematickými veřejnými popravami ukamenováním nebo oběšením, a to i mladistvých delikventů. I toto je součástí našeho vzkazu.

Erik Meijer, autor. – (NL) Dvě a půl minuty, paní předsedající. V posledních pěti letech jsme vedli mnoho rozprav o Íránu. Moje skupina sympatizovala s revolucí koncem 70. let minulého století, nikoli z důvodu jakékoli spřízněnosti s náboženskými extremisty té doby, ale protože předchozí vláda vedená rodinou Páhlaví nezastupovala občany. Dokázala přežít jen díky svým úzkým vztahům se Spojenými státy a Evropou.

Protože předchozí vláda premiéra Mossadeka, která se těšila podpoře širší veřejnosti, byla odstraněna na základě zahraničního tlaku, obrovské masy obyvatelstva, které byly předtím vůči vládě v opozici, zaujaly extrémní protizápadní postoje. Nevnímaly západ jako spojence v boji za demokracii a pokrok, ale jako koloniálního spekulanta a tyrana.

Dnes již není pochyb, že moc padla do rukou skupin, které nejenže vyhledávají konflikt se Spojenými státy a Izraelem, ale jsou také extrémně konzervativní, netolerantní a nedemokratické. Utiskují vlastní obyvatelstvo, soudnictví a armádu nechaly ovládnout tvrdou rukou náboženských fanatiků a brání voličům hlasovat pro ty, kteří zastávají umírněnější názory. Práva žen a etnických a náboženských menšin byla odsunuta a často se vykonává na veřejnosti tím nejkrutějším způsobem trest smrti – jako prostředek k potlačení nekonformního chování.

Kromě toho mohou vést činnosti opozice v Íránu k zadržení. Členy opozice, kteří uprchli do zahraničí, pronásledují a diskreditují vlády, sdělovací prostředky a veřejné mínění zemí, v nichž nyní žijí. Lze to vnímat v souvislosti s jejich pokusy zařadit opozici v exilu na seznam teroristických organizací, stejně jako pokusy uzavřít uprchlický tábor Ašraf v Iráku. Tento Parlament se nedávno plným právem vyslovil proti těmto dvěma postupům.

(Předsedající řečníka přerušila)

Paulo Casaca, autor. – (PT) Paní předsedající, první květen, který je pro nás na západě dnem oslav, je bohužel v Íránu nadále dnem boje. Letos byl poznamenán nejen obvyklým krutým potlačením demonstrací íránských pracujících, ale také popravou mladé ženy, sedmnáctileté Delary Darabiové, která byla odsouzena za zločin, přestože všechno ukazovalo na skutečnost, že jej nespáchala.

Podle Amnesty International vyprávěla tato mladá žena den před svou popravou matce o svých plánech do budoucna, v očekávání, že ohromná kampaň za její propuštění bude úspěšná.

Delara Darabiová je dalším mučedníkem náboženského fanatismu, stejně jako mnoho jiných, jejichž popravu jsme v této sněmovně odsoudili.

Organizace pro lidská práva již tento týden také potvrdily informaci, kterou 1. května zveřejnila Národní rada íránského odporu, o tom, že ve věznici v Lakanu byl ukamenován muž obviněný z cizoložství. Ohlásily také hrozící ukamenování dalšího muže v provincii Gilan, což opět zklamává očekávání, že bude v Íránu tato barbarská praxe zastavena.

Podle zpráv hnutí bojujícího za zrušení trestu smrti, *Tire as Mãos de Caim*, je Írán zemí s nejvyšším počtem poprav na hlavu ve světě. Jenom dnes ráno byli popraveni čtyři lidé ve věznici v Evinu a dalších osm osob bylo popraveno 2. května ve věznici v Taibadu.

Uvěznění státních příslušníků třetích zemí, jako je Američanka Roxana Saberiová, je také běžným postupem, který má jiné země vydírat kvůli udělení diplomatických povolení.

V tomto ohledu je mimořádně příhodný komentář tajemníka hnutí *Tire as Mãos de Caim*, Sergia D'Elia. Zdůrazňuje nejdůležitější bod: za brutalitu režimu mulláhů není zodpovědný jen iránský fundamentalistický režim. Evropské vlády s ním souhlasí svým mlčením, tolerancí a neměnnou touhou po usmíření a ustupují iránským politikům a obchodnímu vydírání. Teheránský režim ohrožuje svým jednáním, které praktikuje po desetiletí, mír a bezpečnost celého světa a – což je ještě patrnější – svých vlastních občanů. Místo aby to Evropa vzala v potaz, vidí v Íránu řešení problémů Blízkého východu, zatímco ve skutečnosti je tím hlavním problémem Írán.

Při této poslední příležitosti hovořit před Evropským parlamentem vyzývám ty, kteří zde budou na příštím zasedání, aby neponechávali Íránce napospas jejich žalárníkům a lidi z Blízkého východu napospas peklu náboženského fanatismu.

Marios Matsakis, *autor*. – Paní předsedající, nebudu opakovat, co již bylo řečeno o nelítostném iránském teokratickém režimu. Souhlasím s těmi stanovisky, ale chci se na tuto záležitost podívat z úhlu pohledu podobného tomu, z jakého na ni pohlížel můj kolega pan Mayer, který právě odešel.

Írán, země s tisíciletou civilizací a kulturou, se dnes nachází v politováníhodné situaci, pokud jde o záležitosti jako demokracie, občanská práva a spravedlnost. Mají na tom vinu i některé naše západní země. Nezapomeňme na to, že vlády, například vláda USA a Velké Británie, celé roky podporovaly, vyzbrojovaly a udržovaly při moci dobře známou nestvůrnou diktaturu iránského šáha. Když byl šáh nakonec svržen lidovým povstáním, našli islámští extremisté zcela nevyhnutelně hojně příležitosti k tomu, aby se sami chopili moci a pěstovali pocity nenávisti vůči západu.

Poté přišlo přehnaně agresivní chování dalších administrativ USA a drastické sankce, což vedlo jen k dalšímu utrpení obyčejných Íránců a dále prohloubilo jejich nepřátelské citění vůči západu. Nový prezident USA Obama dal najevo, že dává přednost boji inteligencí před bojem pěstmi, jak bohužel tak nešťastně činil předchozí prezident Bush, a snad přinese novou naději na zlepšení života iránského lidu a vztahů se západem.

Tento přístup pomůže běžným iránským občanům pochopit, že západ si přeje být jejich přítelem, nikoli nepřítelem, a třeba Íránci sami svrhnou islámský fundamentalistický režim, který tak nedemokraticky řídí jejich životy a způsobuje jim tolik utrpení, jako v případě, na který se zde dnes soustředila naše rozprava.

Ewa Tomaszewska, *autorka*. – (PL) Paní předsedající, Roxana Saberiová je dvaatřicetiletá novinářka s dvojím občanstvím – americkým a iránským, která absolvovala několik univerzit ve Spojených státech, Spojeném království a Íránu. Pracovala jako novinářka v Íránu a v této práci pokračovala i po vypršení své akreditace. Byla zatčena a odsouzena k osmi letům vězení na základě krivého obvinění ze špionáže pro Spojené státy. Na protest proti krivým obviněním a nespravedlivému soudu zahájila protestní hladovku. Je velice vyhublá. Začala pod lékařským dohledem pít slazenou vodu a nyní hladovku ukončila a čeká, že její volání bude vyslyšeno. Její zdraví i život jsou stále v ohrožení.

Írán je dobře znám svými nespravedlivými tresty a také prováděním veřejných poprav, včetně poprav mladistvých. Žádáme propuštění paní Saberiové. Vyzýváme, aby jí byl poskytnut spravedlivý soud. Domnívám se, že mezinárodní společenství by mělo vyvíjet na Írán tlak, aby tyto kruté postupy ukončil.

Laima Liucija Andrikiienė, *jménem skupiny PPE-DE*. – (LT) Hovoříme o Roxaně Saberiové, americko-iránské novinářce, která pracovala pro rádio ABC, BBC a jihoafrickou televizi. Byla obviněna ze špionáže, odsouzena k osmi letům, uvězněna a začala držet protestní hladovku. 1. května byla velice oslabená převezena do vězeňské nemocnice. Víme, že jí byl pět týdnů odmítán přístup k právníkovi. Její soud nebyl spravedlivý ani transparentní.

Včera BBC oznámila, že příští týden, 12. května, bude mít Roxana Saberiová slyšení před odvolacím soudem, ale to se bude opět konat jako neveřejné zasedání. Odsuzujeme bezdůvodné rozhodnutí Íránského revolučního tribunálu o Roxaně Saberiové. Kromě toho se domnívám, že je velmi důležité znovu naléhat na iránské vládní instituce, aby dodržovaly ustanovení všech mezinárodních nástrojů pro lidská práva, které Írán ratifikoval, zejména Mezinárodního paktu o občanských a politických právech a Všeobecné deklarace lidských práv – oba zaručují právo na spravedlivý soud.

Justas Vincas Paleckis, *jménem skupiny PSE*. – (LT) V poslední den tohoto volebního období, v tak nádherný jarní den, by bylo příjemné doufat, že toto téma – porušování lidských práv – jednoho dne již nebude na pořadu jednání tohoto Parlamentu, že o něm již nebude třeba v této krásné sněmovně diskutovat. Bohužel je to však jen iluze a náš pořad jednání je jako vždy přeplněn, a to ani nezahrnuje všechny bolestné případy z různých zemí na celém světě.

Není to poprvé, co na tomto plenárním zasedání diskutujeme o Íránu. Tentokrát se soustředíme na nezákonné uvěznění Roxany Saberiové. Poprvé byla zatčena kvůli zjevně podružnému trestnému činu – nákupu vína –, což je v Íránu trestný čin. Poté však přišlo obvinění, že pracovala jako novinářka bez oficiální akreditace, které se později změnilo v obvinění, že byla americkou špiónkou. Íránská vláda uspořádala jednoduchý neveřejný soud beze svědků a bez konkrétního obvinění, jež by bylo zveřejněno.

Není to poprvé, co íránská vláda pošlapala lidská práva, uvěznila nezákonně občany a vydala rozsudky porušující mezinárodní normy. Poprava Delary Darabiové, zadržení novinářky Maryam Malekové a obránců práv pracujících – to vše je jen několik příkladů. Musíme si uvědomit, že íránští fundamentalisté pokračují v pořádání politických soudních procesů a pokoušejí se tak dále zastrašovat ty, kteří přemýšlejí svobodně. Je politováníhodné, že Írán pokračuje ve své politice, kterou se sám izoluje, a nevyužívá iniciativy mezinárodního společenství a nové americké administrativy k normalizaci vztahů.

Vždy jsem říkal, že dialog a vzájemné porozumění jsou lepší než konfrontace, ale tentokrát navrhuji, abychom na tento případ reagovali velmi přísně a tvrdě a abychom požadovali, aby soudní dvůr íránského režimu respektoval všechny mezinárodní normy.

Struan Stevenson (PPE-DE). – Paní předsedající, uvěznění novinářky Roxany Saberiové na základě vymyšleného obvinění ze špionáže je hanebné. Je to další ohavný zločin na dlouhém seznamu zločinného chování fašistického režimu v Teheránu.

Jak nám řekl Paulo Casaca, minulý pátek odvedli popravčí tohoto režimu třiatvacetiletou dívku z její cely na šibenici, aniž jí předtím dovolili setkat se s rodiči. Oběsili Delaru Darabiovou za zločin, který údajně spáchala, když jí bylo 17 let.

Toto se v Íránu považuje za spravedlnost. Středověké mučení a popravování žen – dokonce i těhotných – a dětí je běžné. Pošlapávání lidských práv je každodenní součástí života, a přesto jsou v tomto Parlamentu ještě lidé, kteří tento zkažený a nemravný režim podporují: stejně jako evropské společnosti, které nadále s Íránem obchodují a zavírají oči i uši před křikem utiskovaných. Hanba jim a hanba krutým mulláhům. Měli by si uvědomit, co učí historie: každý fašistický režim je odsouzen k zániku; svoboda a spravedlnost vždy zvítězí nad zlem.

Erik Meijer (GUE/NGL). – (NL) Paní předsedající, moje původní řečnická doba byla nespravedlivě zkrácena, protože se blížila dvouapůlminutovému limitu. Závěr mé argumentace je ten, že nemůžete vytvářet změnu prostřednictvím zahraničních intervencí či jiných forem vojenského násilí. Byl to právě tento druh přístupu, který v minulosti vedl ke zrození stávajícího režimu. Jestliže ohrozíte Írán zahraniční intervencí, mnoho Íránců, kteří nyní vládu nenávidí, jí ve skutečnosti přispěchají na pomoc, aby bránili svou vlast.

Nesmíme však jít ani do opačného extrému. Je špatné usilovat o spolupráci s tímto režimem ve víře, že stávající uskupení zůstane u moci trvale nebo že z podpory stability v této zemi bude mít prospěch zásobování Evropy energií. Jedinými cestami, jak podnítit zlepšení situace, je trvale hájit lidská práva a podporovat demokratickou opozici. Bude to také takové zlepšení, z něhož bude mít prospěch oběť, která byla tématem této rozpravy.

Christopher Beazley (PPE-DE). – Paní předsedající, chtěl bych vyjádřit podporu svému kolegovi Struanu Stevensonovi – přestože je Skot.

Persie, jak všichni víme, patřila k velkým civilizacím tohoto kontinentu a tohoto světa. Mnoho Íránců jsou slušní a dobří lidé. Struan hovořil upřímně a pravdivě. Nikdo nezabíjí ženy a děti a neníčí životy, aby se tím proslavil. Co budeme dělat? Jsme jen poslanci Evropského parlamentu. Můžeme jenom zlostně křičet na protest proti takové brutalitě a nelidskosti.

Můj jediný závěr je, že bychom měli podporovat demokratické a civilizované Íránce a pracovat s nimi na zajištění slušné, lidské a civilizované vlády pro řádné Íránce a na odsouzení vrahů.

Leonard Orban, člen Komise. – Paní předsedající, Komise bedlivě sleduje případ paní Roxany Saberiové, včetně příprav na odvolací řízení, které začne již příští týden. Komise je znepokojena zdravotním stavem paní Saberiové, jež je oslabena protestní hladovkou, kterou podle slov svého otce zahájila poté, co ji minulý měsíc Revoluční tribunál v Teheránu odsoudil k osmi letům vězení za údajnou špionáž.

Komise se domnívá, že soudní proces paní Saberiové, který proběhl za zavřenými dveřmi, nesplnil minimální normy, jaké vyžaduje spravedlivý a transparentní soud. Komise zcela podporuje prohlášení českého předsednictví Rady o případu paní Saberiové ze dne 22. dubna 2009. Doufáme, že íránské soudní úřady

neprodleně zajistí spravedlivé a transparentní odvolací řízení se všemi zárukami, které poskytují íránské právní předpisy.

Komise je hluboce znepokojena ustavičným zhoršováním stavu lidských práv a základních svobod v Íránu. Nedávná poprava Delary Darabiové, která byla oběšena 1. května za zločin, jež údajně spáchala jako nezletilá, je dalším potvrzením této skličující situace. Také k tomuto případu vydala EU prohlášení, které tuto popravu důrazně odsuzuje.

Komise opakovaně naléhala – a nadále bude naléhat – na íránské úřady, aby dodržovaly své mezinárodní závazky v oblasti lidských práv, včetně těch, jež souvisejí s Mezinárodním paktem o občanských a politických právech a Všeobecnou deklarací lidských práv. Zlepšení stavu lidských práv v Íránu považuje Komise za zásadní, aby bylo možno v blízké budoucnosti posílit politický dialog a spolupráci s Íránem.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat po skončení rozpravy.

Písemná prohlášení (článek 142)

Glyn Ford (PSE), písemně. – Roxana Saberiová byla dne 18. dubna 2009 odsouzena za „špionáž“, aniž měla přístup k právníkovi, a v soudním řízení, které nebylo spravedlivé ani transparentní.

Nejsem naivní. USA se zapojují do špionáže, ale pokud byla Roxana Saberiová špión, íránské úřady neučinily nic, čím by o tom kohokoli přesvědčily. Zaujatost a manipulace soudu a obžaloby byly parodií na jakýkoli smysl spravedlnosti.

Mohu jediné přivítat usnesení, které požaduje, aby byla Roxana Saberiová okamžitě propuštěna, protože soudní řízení se konalo neveřejně, bez řádného zákonného postupu a naprosto neodpovídalo mezinárodním normám.

13.2. Madagaskar

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava o šesti návrzích usnesení o Madagaskaru⁽³⁾.

Mikel Irujo Amezaga, autor. – (ES) Paní předsedající, jak lze vidět ze samotného usnesení, po dvou měsících násilných střetů inscenoval Andry Rajoelina, bývalý starosta hlavního města Madagaskaru, 17. března tohoto roku státní převrat; podporovala ho armáda a samozvaný Vysoký úřad pro přechodné období, jemuž Rajoelina předsedá. Rozpustil národní shromáždění i senát. Nátlak rebelů pak donutil demokraticky zvoleného prezidenta opustit Madagaskar.

Nicméně pan Rajoelina, který byl v prosinci 2007 zvolen starostou Antananariva, byl loni v únoru zase naopak násilně zbaven moci předchozí vládou. Měl bych dodat, že rozmrzelost obyvatelstva byla rozjitřena plánem bývalé vlády na pronajmutí milionu hektarů půdy na jihu země korejské firmě.

Samozřejmě i my odsuzujeme státní převrat a každý pokus chopit se moci nedemokratickými prostředky. Také se domníváme, že Rada bezpečnosti Spojených národů a mezinárodní organizace, jejichž je Madagaskar členem, neuznávají tento režim *de facto*, a chceme, aby byl obnoven ústavní pořádek. Žádáme rovněž, aby byly v zemi znovu nastoleny právní a ústavní systémy, a vyzýváme všechny madagaskarské strany, aby v zájmu překonání krize plně dodržovaly ustanovení madagaskarské ústavy.

Nicméně se také domníváme, že demokracie nespočívá pouze v konání voleb, a měli bychom podat zprávu o největších protiprávnostech, jichž se dopustila *a priori* legitimní vláda Madagaskaru.

Jsme přesvědčeni, že až bude obnoven ústavní pořádek, měl by spočívat na cílech a zásadách, které jsou uvedeny již v bodu odůvodnění K tohoto usnesení. Jsou to tyto: jasný harmonogram svobodných, spravedlivých a transparentních voleb; účast všech politických skupin a sociálních partnerů v zemi, včetně zákonného prezidenta Marca Ravalomanany a ostatních klíčových postav; zatřetí podpora konsenzu mezi madagaskarskými stranami; dodržování ústavy Madagaskaru; a konečně dodržování příslušných předpisů Africké unie a mezinárodních závazků Madagaskaru.

(3) Viz zápis.

Je zjevné, že opět stojíme tváří v tvář situaci, v níž jsou systematicky porušována lidská práva. Zatímco vedoucí třídy Madagaskaru se zapojují do bitvy o moc prostřednictvím převratu a bojují o důležité, lukrativní obchodní smlouvy, 70 % obyvatelstva žije z méně než jednoho dolaru na den. Toto, a pouze toto, musíme vyřešit. Doufejme tedy, že se Evropská unie v této věci ujme své správné role.

Paní předsedající, zcela změním téma a využiji skutečnosti, že je na tomto posledním zasedání v tomto volebním období přítomen pan komisař Orban. Rád bych mu osobně poděkoval za to, jak řídil své generální ředitelství.

Bernd Posselt, autor. – (DE) Paní předsedající, Bavorsko a jeho obce mají mnoho smluv na celém světě, např. Katolická univerzita Eichstätt. Proto bych rád přivítal delegaci starostů tohoto regionu.

Madagaskar je země, s níž spolupracujeme úzce a intenzivně. Máme s ní mnoho kulturních, hospodářských a vědeckých smluv a je zde silně přítomna církev, jež má podpůrnou roli. O to víc je politováníhodné, že v této zemi s krásnou krajinou a kulturním bohatstvím dochází k tak děsivým zlořádům. Hrozí reálné nebezpečí, že Madagaskar se svou strategicky významnou polohou jako stát ztroskotá, stejně jako ostatní státy, které v Africe známe, v první řadě Somálsko.

Proto je důležité, aby byly co nejdříve obnoveny řádné a demokratické vztahy. Z tohoto důvodu jsem potěšen, že jsme se před několika dny sešli s kontaktní skupinou a diskutovali o prvních konkrétních krocích. Musíme vytvořit vhodnou strukturu pro přípravu nových voleb pod vedením na počátku demokraticky zvoleného prezidenta, kterého nadále uznáváme jako jedinou legitimní hlavu státu.

Je nutné zahájit dialog, jehož se musí účastnit premiér, který je nyní ve vězení a musí být ihned propuštěn. V co největším rozsahu je nutno nadále poskytovat nejen humanitární pomoc, ale také zásadní rozvojovou pomoc, zejména lékařskou péči.

Ze všech těchto důvodů se od nás v Evropské unii žádá, abychom se zapojili do tamních vyjednávání, nejen jako humanitární faktor a nejen jako hospodářský faktor, ale zejména jako faktor politický, který do regionu přinese mír. V zájmu dosažení tohoto cíle počítáme se spoluprací Africké unie, jež má zase jednu příležitost se krůček po krůčku stát sama prvkem demokratické stabilizace – stabilizace může být ve skutečnosti i antidemokratická –, což budeme silně podporovat všemi prostředky, jež máme k dispozici.

(Potlesk)

Erik Meijer, autor. – (NL) Paní předsedající, na Madagaskaru byl úřadující prezident protestem obyvatelstva donucen odstoupit. Uzavřel dohody se zahraničními společnostmi, které přinesly jeho vládě krátkodobý zisk, ale byly nevýhodné pro obyvatelstvo. Tak se jeho postavení stalo neudržitelným.

Vůdce opozice, který byl dříve starostou hlavního města, poté s pomocí armády jmenoval prozatímního prezidenta, přestože byl podle zákona na jmenování do této funkce příliš mladý. Tento postup, zejména zásah armády, vyvolal kritiku. Africká unie to nazvala nezákonným převratem a novou vládu odmítla.

Domnívám se však, že bychom měli také srovnat tyto události s událostmi, k nimž nedávno došlo v jedné konkrétní evropské zemi, na Islandu. I v této zemi vláda odstoupila tváří v tvář protestu obyvatel. Pak se ujala moci menšinová vláda se zcela odlišným politickým přesvědčením, ale nikdo to nepovažoval za převrat. Poté se konaly nové volby a nová vláda si zajistila velkou většinu. Takový výsledek je možný také na Madagaskaru, pokud se v dohledné budoucnosti uskuteční volby.

Glyn Ford, autor. – Paní předsedající, hovořím jménem socialistické skupiny a jako stínový zpravodaj Evropské socialistické strany pro dohodu o hospodářském partnerství se skupinou jihoafrických zemí včetně Madagaskaru. V dubnu jsme převážnou většinou schválili v rámci dohody o hospodářském partnerství omezující opatření vůči Zimbabwe. Když zde hovoříme o dohodě o hospodářském partnerství dnes, měli bychom zavést omezující opatření vůči Madagaskaru.

Ještě před pouhými 15 lety se zdálo, že Madagaskar má potenciál být jiný. Vzpomínám si na návštěvu posléze nově zvoleného prezidenta Alberta Zafyho v roce 1993. V roce 1996 však byl obviněn z korupce a zneužívání moci. Od té doby Madagaskar sužovaly nestabilní vlády a jejich hrozby odtržení a obvinění vyznačující se surovými praktikami.

Nyní nastala situace – vojenský převrat –, kterou částečně vyvolal plán bývalé vlády pronajmout milion akrů půdy na jihu země korejské firmě, která tam chtěla provozovat intenzivní zemědělství, zatímco převážná

většina obyvatelstva žije z méně než jednoho eura na den. Tato protiústavní změna vlády je závažným nezdarem demokratizace.

Vítáme skutečnost, že Spojené národy vyzvaly k humanitární pomoci v hodnotě téměř 36 milionů USD, protože předvídají, že na Madagaskaru letos dojde v důsledku stávajících politických událostí k nedostatku potravin, ale důrazně odsuzujeme převrat a veškeré pokusy chopit se moci nedemokratickými prostředky. Vyzýváme k okamžitému znovunastolení právního a ústavního pořádku v zemi a žádáme všechny madagaskarské strany, aby beze zbytku dodržovaly ustanovení ústavy. Chceme, aby bylo zrušeno rozpuštění národního shromáždění a senátu, a naléhavě vyzýváme k respektování mandátů a imunit poslanců parlamentu.

K tomu však dojde, pouze pokud bude mezinárodní společenství spolupracovat na zvýšení úsilí a vyvíjet tlak na ukončení politického násilí a bezvýchodné situace v této zemi.

Thierry Cornillet, autor. – (FR) Paní předsedající, pokud jde o situaci na Madagaskaru, nemůžeme mlčet, a nebudeme jediní, kdo ji odsoudí. Africká unie, Jihoafrické rozvojové společenství, Mezinárodní organizace frankofonních zemí, Meziparlamentní unie, Evropská unie hovořící prostřednictvím Komise, Spojené státy a mnoho zemí, včetně mé vlastní a Norska – abych hovořil o zemích z evropského kontinentu – odsoudily tento státní převrat na Madagaskaru – protože je tím, čím je.

Nemůžeme mlčet a vyzýváme k návratu ústavního pořádku. Žádáme jednoduše „návrat k původnímu stavu“ s případnou arbitráží madagaskarských obyvatel prostřednictvím jejich konzultace v podobě prezidentských voleb či referenda. Shromáždění a politikové na Madagaskaru mají odpovědnost se rozhodnout o nejučinnějším způsobu konzultace.

Tímto společným návrhem usnesení chceme připojit svůj hlas k hlasu mezinárodního společenství, abychom dali najevo těm, kdo se chopili moci totalitním a nedemokratickým způsobem v podobě státního převratu – jakkoli skrytého –, že na Madagaskaru musí být obnoven ústavní pořádek, který patří k zárukám budoucího rozvoje tohoto velkého ostrova v Indickém oceánu.

Ewa Tomaszewska, autorka. – (PL) Paní předsedající, politická krize na Madagaskaru vedla k neústavní změně vlády, která byla provázena nepokoji, při nichž přišlo o život přes 130 osob.

Madagaskar byl do roku 1960 pod francouzskou nadvládou. Země se nachází ve složité situaci. Potřebuje humanitární pomoc, zejména potravinovou, a dostává ji. Orgány a volby, které posléze uspořádaly, byly podporovány armádou. Prezident Ravalomanana přišel o podporu a 17. března 2009 odstoupil. Moci se chopil Rajoelina, jehož jmenovala armáda.

Evropská unie novou vládu neuznává, protože změna byla provedena nedemokratickým způsobem. Africká unie vyloučila Madagaskar ze svého společenství a kritizuje násilné odstranění Ravalomanany. Pohrozila uvalením sankcí, pokud nebude do šesti měsíců obnoven ústavní pořádek. Vyzýváme k obnovení ústavního pořádku na Madagaskaru. Vyzýváme mezinárodní společenství, aby podpořilo úsilí o obnovení právního základu fungování tohoto státu. Domnívám se, že volební proces by měl být pečlivě sledován a pozorován zástupci mezinárodních organizací, konkrétně včetně poslanců našeho Parlamentu.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, jménem skupiny PSE. – (PL) Paní předsedající, v prvních březnových týdnech jsme byli svědky dramatického státního převratu na Madagaskaru. Soupeření, které po několik let probíhalo mezi sesazeným prezidentem a vůdcem opozice, přivedlo ostrov na pokraj občanské války. 17. března 2009, den po ovládnutí prezidentského paláce armádou, se Andry Rajoelina sám prohlásil za hlavu státu. Madagaskarský Nejvyšší soud konstatoval, že bývalý starosta Antananariva zastává svůj úřad v souladu s ústavou. Pochybnosti o tom byly vzneseny pouze proto, že v ustavujícím zákoně je podmínka, podle níž musí mít prezident minimálně 40 let, zatímco nový prezident má pouze 34 let.

Převzetí moci a rozhodnutí Nejvyššího soudu vyvolaly všeobecnou kontroverzi. Většina zahraničních diplomatů bojkotovala slavnostní přísahu a Africká unie pozastavila členství Madagaskaru. Politická krize vyústila ve všeobecný chaos a destabilizaci země, kde většina lidí již roky žije v hrozné chudobě z jednoho dolaru na den a má omezený přístup k potravinám a k vodě, základní lékařské péči a vzdělání. Žila jsem na Madagaskaru šest let a důkladně jsem se s těmito problémy obeznámila. Proto důrazně podporuji výzvu OSN poskytnout okamžitě obyvatelstvu Madagaskaru humanitární pomoc.

Evropský parlament by měl důrazně odsoudit státní převrat a veškeré pokusy převzít moc porušením demokratických zásad. Evropská unie by měla požadovat obnovení práce obou komor parlamentu, které byly novým režimem rozpuštěny. Měli bychom také podpořit úsilí zvláštního vyslance Africké unie a zástupce OSN při jejich rozhovorech se zástupci místních politických stran a všemi zúčastněnými skupinami za

účelem okamžitého obnovení ústavního pořádku v zemi a mezinárodní společnosti by mělo rozhodně zvýšit úsilí, pokud jde o poskytování humanitární pomoci lidem na ostrově, kteří žijí na pokraji bída.

Marios Matsakis, jménem skupiny ALDE. – Paní předsedající, zdá se, že Madagaskar, který je bývalou francouzskou kolonií, vykročil ve svém politickém životě smutnou – nikoli však neobvyklou – cestou postkoloniálních nepokojů, které přinášejí utrpení občanům.

Mnoho dalších kolonií evropských zemí trpělo – nebo stále ještě trpí – z téhož důvodu. Existuje mnoho příkladů. Jedním z nich je moje vlastní země, Kypr. Kypr získal v roce 1960 částečnou nezávislost na svém koloniálním pánovi, Británii. Dravé britské zahraniční diplomacii se v roce 1963 podařilo zmanipulovat boj uvnitř Společenství, který nakonec roku 1974 vyústil v rozdělení ostrova.

Toto rozdělení přetrvává dodnes a Británii tento stav věcí vyhovuje. Rozdělený Kypr se nemůže s úspěchem pokusit vypořádat se dvěma zbývajících britskými koloniálními oblastmi – Akrotiri a Dhekelia –, které Británie využívá pro své vojenské záměry a které britská vláda vlastně ostudně drží mimo EU, takže se na tisíce kyperských civilistů, kteří tam žijí a jsou nyní občany EU, nemůže uplatnit *acquis*.

Leonard Orban, člen Komise. – Paní předsedající, nejprve bych rád zdůraznil, že Komise je současnou nestabilní situací na Madagaskaru velice znepokojena. Chtěl bych zdůraznit také to, že Komise nadále cítí závazek vůči madagaskarským občanům.

Situace v této zemi po násilném odstranění prezidenta Ravalomanany dne 17. března si zasluhuje a vyžaduje naši plnou pozornost a Komise události sleduje stejně jako Evropský parlament velmi bedlivě.

Komise plně schválila prohlášení, které vydalo české předsednictví 20. března jménem Evropské unie a které odsuzuje přesun moci a vyzývá madagaskarské strany, aby beze zbytku dodržovaly ustanovení ústavy Madagaskaru.

Komise se domnívá, že došlo k očividnému porušení základních prvků dohody z Cotonou a že se jedná o „případ zvláštní naléhavosti“ ve smyslu článku 96 dohody. Proto zahájila postup, jímž Radě navrhne začít hovořit s orgány, které jsou u moci, a prozkoumat možná řešení krize, jejichž cílem by bylo znovunastolení ústavního pořádku.

Komise bude nadále využívat veškerých prostředků dialogu, které má k dispozici, aby našla celkové řešení stávající krize. Za tímto účelem posiluje na základě článku 8 dohody z Cotonou politický dialog se všemi příslušnými zúčastněnými stranami na Madagaskaru.

Podílí se také na hlavních mezinárodních snahách, zejména v rámci mezinárodní kontaktní skupiny, kterou nedávno zřídila Africká unie. V této fázi převládá názor, že příslušní madagaskarští politici účastníci souhlasí s plánem návratu ústavního pořádku a s konáním voleb.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat po skončení rozpravy.

13.3. Venezuela: případ Manuela Rosalese

Předsedající. – Dalším bodem je rozprava o třech návrzích usnesení o Venezuele⁽⁴⁾.

Pilar Ayuso, autorka. – (ES) Paní předsedající, pane komisaři, podepsala jsem toto usnesení a požádala o možnost promluvit na tomto plenárním zasedání, protože jsem byla svědkem takzvaného „vyhnání“ našeho kolegy Luise Herrera, který byl ve skutečnosti unesen. A co více, měla jsem příležitost vidět, jak jsou politické pronásledování, zneužívání moci Chávezovým režimem, zastrašování opozice, hrozby, nerespektování lidské důstojnosti a špatné nakládání se spravedlností běžnou součástí života ve Venezuele.

Případ Manuela Rosalese byl poslední kapkou a katalyzátorem tohoto usnesení, ale dějí se tisíce případů stejně krvavých jako tento; některé z nich jsou v tomto usnesení citovány, jiné ne, například případ Eligia Cedeña, který se narodil na chudém předměstí Caracas Petare, v pověstně nebezpečné oblasti, o níž je dobře známo, že si zvolila starostu, který nepatří k Chávezovu režimu. Eligio se vzdělal s pomocí druhých, konkrétně s pomocí společnosti Citibank; podařilo se mu založit vlastní podnik, Bank of Caracas, a poté žil

⁽⁴⁾ Viz zápis.

normálním životem a také pomáhal těm nejpotřebnějším. Dnes je však nezákonně uvězněn ve věznici v Caracasu, poté co byl dva roky zadržován, aniž proti němu byly vzneseny jakékoli soudržné argumenty. Jeho jediným zločinem bylo, že patřil k hospodářské oligarchii.

Dalším případem je případ Nixona Morena, studentského vůdce na Andské univerzitě, který byl několikrát zvolen do univerzitní rady a byl prezidentem Federace univerzitních center. Roku 2003 zvítězil ve volbách do federace nad stávajícím ministrem vnitra a spravedlnosti, a to je jeho zločin. Dnes je obviněn z pokusu o vraždu a sexuálních násilných činů, přestože byl v těchto věcech zproštěn viny.

Případy jako tyto patří ke každodennímu životu ve Venezuele, kde se pronásledování opozice s cílem vyloučit ji z politického života a útlak disidentů staly součástí každodenního života. Musíme však vyslat signál naděje pro venezuelskou demokracii: jsem si jistá, že demokracie bude navzdory obtížím zavedena a prezident Chávez propadne ve volbách.

Marios Matsakis, autor. – Paní předsedající, případ Manuela Rosalese je dalším příkladem arogance a paranoidního chování, jaké někdy předvádí čím dál více autoritářská vláda Venezuely. Politické pronásledování pana Rosalese a mnoha dalších je politováníhodné a mělo by být co nejpřísněji odsouzeno. Budeme vážně vyzývat vládu této země, aby se začala chovat rozumně a demokraticky a přestala porušovat lidská práva svých občanů.

Paní předsedající, toto je naposledy, co budu mít projev na plenárním zasedání. Dovolte mi proto využít této příležitosti, abych poděkoval vám a všem našim kolegům, kteří se o čtvrtčních odpoledních věrně účastnili rozprav o lidských právech a přispěli k tomu, abychom učinili náš svět lepším místem k životu.

Dovolte mi také využít příležitosti, jak jsem to často udělal v minulosti, abych svým kolegům připomněl nepříjemnou situaci své vlastní země, Kypru, která 35 let trpí vojenskou okupací své severní části Tureckem. Občané – občané EU – oblastí, jako jsou Kyrénie, Famagusta, Karpasia a Morfou, žijí od zničující turecké invaze v roce 1974 v exilu. Očekáváme, že EU splní jejich skromné přání vrátit se do svých domovů a žít v nich v míru a bezpečí. Doufám, že je EU nezklame.

Ewa Tomaszewska, autorka. – (PL) Paní předsedající, jestliže politické změny ukazují na omezování práva opozice se svobodně veřejně vyjadřovat, měli bychom být ve střehu. Je to silný signál, že demokracie je ohrožena. Věznění opozice je ještě silnějším signálem.

A to se děje dnes ve Venezuele. Manuel Rosales, starosta Maracaiba a soupeř prezidenta Cháveze ve volbách v roce 2006, musel uprchnout ze země. Krátce poté, co prezident Chávez zvítězil v referendu, které mu umožnilo zastávat úřad v dalších volebních obdobích, byl na pana Rosalese vydán zatykač. Podařilo se mu uniknout do Peru, kde se nyní skrývá.

Tato záležitost by měla být tématem příštího zasedání EuroLat. Venezuela má povinnost respektovat úmluvy, jež podepsala a jež zaručují dodržování lidských práv.

Bernd Posselt, jménem skupiny PPE-DE. – (DE) Paní předsedající, před 20 lety se na panevropském pikniku na rakousko-maďarských hranicích zhroutil socialismus. Měl jsem tu čest podílet se na příslušných přípravách a nikdy nezapomenu, jak krátce nato „kancléř jednoty“ Helmut Kohl a papež Jan Pavel II., dva vůdčí představitelé tohoto vývoje, kráčeli Braniborskou bránou a říkali, že socialismus by neměl být nahrazen kořistnickým kapitalismem, ale svobodou a sociálně tržním hospodářstvím.

Dnes jsme svědky nebezpečné regrese Latinské Ameriky do socialistické diktatury a útla. Zárodek, z něhož to pochází, je, bohužel musím říct, Venezuela. Prezident Chávez se pokouší potlačit svobodu v Latinské Americe pomocí zisků z ropy. Proto je tak důležitý případ Manuela Rosalese. Pan Rosales je nejen vynikajícím demokratem, kterého musíme bránit; symbolizuje také demokracii v Latinské Americe. Budeme ho podporovat a nadále hájit svobodu občanů Latinské Ameriky.

Pedro Guerreiro, jménem skupiny GUE/NGL. – (PT) Opět stojíme tváří v tvář nečestnému pokusu Evropské unie zasahovat do záležitostí Venezuely dalším groteskním zkreslováním skutečnosti. V podstatě je tento pokus součástí manévru těch, kteří konspirují proti demokratickému a svrchovanému procesu emancipace a sociálního pokroku, který před deseti lety započali venezuelští občané a který stvrdili ve 14 volebních procesech.

Opakuji, autorům této iniciativy ve skutečnosti vadí to, že Venezuelané navzdory všem problémům, hrozbám, nebezpečím a zasahování předvedli, že stojí za to bojovat a že je možné budovat spravedlivější, demokratičtější a mírumilovnější zemi a svět.

To se ukázalo například – mimo mnoha jiného – rozvojem účasti široké veřejnosti, snížením úrovně chudoby, sociální nerovnosti a nezaměstnanosti, bojem proti negramotnosti a rozšířením vzdělanosti na všechny úrovně, přístupem milionů Venezuelanů ke zdravotnictví, vnitrostátní síti trhů s potravinami za dotované ceny, *de facto* znárodněním ropného průmyslu a strategických hospodářských odvětví, využíváním úrodné půdy zemědělci a solidaritou s ostatními lidmi.

Musíme si položit otázku: jaké právo má nakonec Parlament udílet lekce z demokracie a dodržování lidských práv, jestliže chce prosadit návrh Smlouvy, kterou odmítli francouzští, nizozemští a irští občané, jestliže přijímá nehumánní směrnici o navracení uprchlíků, jež porušuje lidská práva migrantů, z nichž mnoho pochází z Latinské Ameriky, a jestliže nemá jediného slova odsouzení pro barbarskou agresi Izraele vůči palestinskému lidu v pásmu Gazy?

Po nespočetkrát říkáme: přestaňte předstírat, že můžete poučovat svět.

Erik Meijer (GUE/NGL). – (NL) Paní předsedající, svého času jsem ve Venezuele žil a dobře znám minulost této země, zejména pak diktaturu Marcose Péreze Jiméneze v padesátých letech minulého století. Tehdy byla znamením života chudoba a nespravedlnost a já považuji vládu Huga Cháveze za velmi důležité a velice potřebné zlepšení.

Nicméně zastávám názor, že chápavá vláda by se měla chovat vůči svým oponentům slušně a vyhnout se praktikám, které jim výjimečně ztěžují život.

Budu hlasovat pro společné usnesení právě z tohoto důvodu, protože je důležité pro ochranu demokracie obecně a protože nebylo formulováno s cílem zvrátit to, co je podle mého názoru přínosem režimu Huga Cháveze.

José Ribeiro e Castro (PPE-DE). – (PT) Paní předsedající, pane komisaři, dámy a pánové, chci opravit pana Guerreira, který je špatně informován. Podle údajů Rozvojového programu Spojených národů Venezuela v posledních 10 letech nesnížila chudobu ani o kousek.

Prezident Chávez přinesl demagogii a diktaturu, bohužel s podporou volebních uren, ale také s velkým přispěním zastrasování obyvatel, jak se znova ukázalo na případu Manuela Rosalese.

S Manuelem Rosalesem jsem se setkal. Měl jsem tu čest se s ním sejít při své návštěvě Venezuely. Osud, který jej stihl, je velkou hanbou, protože chce být svobodným člověkem ve své vlastní zemi, ale nemůže jím být. To je problém Venezuely.

Setkal jsem se s ním, když byl zvolen guvernérem státu Zulia. Zvolili jej jeho lidé, jako starostu Maracaíba, ale nemůže žít ve své vlastní zemi, protože ve Venezuele jsou lidé pronásledováni a ostouzeni. Jsou ostouzeni tak, jak se to bohužel děje Manuelu Rosalesovi. Je to nejhorší trest, jaký lze uvalit na politika, a my, kteří jsme politiky v této sněmovně, si toho musíme být vědomi.

Můžeme bojovat za naše ideje, ale nemáme právo nikoho urážet, pronásledovat ani uvrhnout do vězení. A právě to se ve Venezuele děje.

Dámy a pánové, nastal čas, kdy jsme určili strategii pro Latinskou Ameriku. Musí to být strategie aktivní diplomacie. Musí samozřejmě stát na straně sociálního pokroku a musí být v souladu s mnoha miliony, které každým rokem investujeme do rozvoje a spolupráce, ale musí stát také stoprocentně na straně demokracie, stoprocentně na straně plurality a stoprocentně na straně základních svobod. Ať žije svobodná Venezuela!

Zita Plešinská (PPE-DE). – (SK) Chudoba je vždy živnou půdou pro totalitní vůdce, kteří se rozhodli být spasiteli a zachránit svůj lid. Ve skutečnosti to však dělají jen pro vlastní prospěch. Hugo Chávez nejprve nehovořil o socialismu, jen o právu na lepší svět. Postupem času však začal o socialismu hovořit. Jeho oponenti nebyli přizváni ke spolupráci a stali se jeho úhlavními nepřáteli a později politickými vězni. Poté došlo k zásahu do svobody médií a ta, která se nehodila do hry, byla zrušena. Jednostranné informace, vůdce-zachránce, porušování lidských práv, nesvoboda, zkrátka totalita. Případ Manuela Rosalese moje slova jen potvrzuje.

V těchto vodách neloví jen Hugo Chávez, ale i Castrovi pohrobci, Lukašenko a jim podobní. Děkuji všem kolegům, že jsme mohli z Evropského parlamentu i prostřednictvím těchto čtvrtčních odpolední během plenárních zasedání Evropského parlamentu vyslat jasný signál do celého světa, že porušování lidských práv ve světě Evropský parlament nikdy nebude tolerovat.

Vážená paní předsedající, milá Rodi, děkuji za tvé vedení našich schůzí v Evropském parlamentu, za spolupráci i osobní přátelství.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Paní předsedající, stávající volební období Evropského parlamentu se chýlí ke konci, a tak nastal čas pro určité rekapitulování. Můžeme objektivně říci, že jsme udělali obrovský kus práce a že mezi výsledky naší práce jasně vidíme závazek chránit lidská práva a jeho vliv. Je to zvláště zjevné ve třetích zemích. Jsme schopni provést velmi důkladnou analýzu, jak to činíme dnes, situace v Íránu, na Madagaskaru a ve Venezuele. Dokážeme přijmout vhodná usnesení a dokonce jimi ovlivnit veřejnost. Tato usnesení vždy nepřinášejí kýžené výsledky, ale pracujeme z velké vzdálenosti od zemi a společnosti, které mají tyto problémy, a naše komunikace a možnost zavádět a tlumočit své ideje nejsou vždy nejlepší.

Horší to je, dámy a pánové, s demokracií a ochranou lidských práv v rámci Evropské unie. To je nepříjemná a trapná záležitost. Miliony lidí dnes pracují nelegálně. Co se tedy stalo s lidskými právy? Obchodování s dětmi a ženami prosperuje. Tak kde jsou lidská práva v EU? Jak je chráníme? Proč nejsme aktivní?

Také musím říci, že došlo k nepříjemnému incidentu, když jsme v této sněmovně demonstrovali za referendum a pan Pöttering přizval bezpečnostní službu, což bylo porušení lidských práv a našeho práva demonstrovat a vyjádřit své názory. Nicméně všeobecný výsledek je pozitivní a já si myslím, že bychom měli v příštím volebním období s tímto druhem rozprav a činnosti rozhodně pokračovat.

Christopher Beazley (PPE-DE). – Paní předsedající, chci učinit osobní prohlášení podle jednacího řádu. Toto je můj projev na rozloučenou s Evropským parlamentem, neboť jsem byl poprvé zvolen před čtvrt stoletím a můj otec před třiceti lety – Peter Beazley, poslanec Evropského parlamentu za Bedfordshire a North Hertfordshire.

Chci poděkovat všem svým kolegům z této sněmovny, zejména předsedovi Hansi-Gerdu Pötteringovi, s nímž jsem měl tu čest, když jsem zajišťoval členství britských konzervativců ve skupině Evropské lidové strany.

Chtěl bych připomenout práci lorda Plumba – Henryho Plumba – ve funkci předsedy tohoto Parlamentu, britských komisařů ze všech stran – Roye Jenkinse (předsedy), Arthura Cockfielda, Chrise Pattona, premiéra Teda Heathe a Winstona Churchilla – všech ryzích Evropanů.

Předseda mé strany David Cameron udělal vážnou chybu. Je na omylu: myslí si, že když se stane v dolní sněmovně antievropanem, zajistí mu to post premiéra mé země. Já si coby britský konzervativce vyhrazuji právo vznést námitku – jsou to moje poslední slova. Existují britští toryové, socialisté, liberálové. My jsme Evropané. Budeme stát při našich partnerech a spojencích, a pokud chce předseda mé strany zničit 30 let práce britských toryů – proevropanů, dělá chybu!

(Sněmovna vyjádřila řečníkovi souhlas potleskem vstaje.)

Leonard Orban, člen Komise. – Komise bedlivě a s obavami sleduje situaci ve Venezuele. Ví o případu Manuela Rosalese. Dostal politický azyl v Peru poté, co jej ve Venezuele obvinili z korupce. Komise zaznamenala vysvětlení předsedy Rosalesovy strany, podle něž se skrývá v zájmu své vlastní ochrany.

Komise se domnívá, že žádost Manuela Rosalese o azyl a její přijetí peruánskou vládou je dvoustranná záležitost a že není na Komisi, aby se k její podstatě sama vyjadřovala.

Jsme si vědomi, že soudní instituce nedávno zahájily několik soudních procesů proti vůdcům opozice ve Venezuele. Víme, že některé části venezuelské společnosti kritizovaly šíření opatření, o nichž se domnívají, že nežádoucím způsobem působí na právo na svobodu projevu a svobodu výkonu politických práv. Tatáž část společnosti se domnívá, že vláda má netolerantní postoj ke kritice. Jsme si těchto skutečností vědomi a politickou situaci ve Venezuele bedlivě sledujeme.

Rád bych zdůraznil význam, jaký Evropská unie přisuzuje svobodě projevu a názoru – je to základní lidské právo a základní stavební kámen demokracie a právního státu. Doufáme, že demokratické instituce Venezuely budou respektovat právní stát a chránit demokracii v zemi a přitom dodržovat povinnosti vyplývající z mezinárodních dohod, které Venezuela podepsala a ratifikovala, včetně Americké úmluvy o lidských právech, zejména ustanovení o politických právech v článku 23.

Rád bych Parlament ujistil, že Komise bude vývoj ve Venezuele nadále bedlivě sledovat. Závazek Komise podporovat a posilovat demokracii a chránit a prosazovat lidská práva a základní svobody se bude nadále odrážet v našich politikách spolupráce a vztazích s Venezuelou.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Hlasování se bude konat ihned.

14. Hlasování

Předsedající. – Dalším bodem je hlasování.

(Podrobnosti o výsledku hlasování: viz zápis.)

14.1. Írán: případ Roxany Saberiové

– Před hlasováním

Laima Liucija Andrikiienė (PPE-DE). – Paní předsedající, navrhuji, aby slova „íránské orgány“ na začátku bodu 3 byla nahrazena slovy „odvolací soud na svém slyšení dne 12. května“. Bod 3 by tedy měl znít: „naléhá na odvolací soud, aby na svém slyšení dne 12. května propustil Roxanu Saberiovou...“

(Parlament souhlasil s přijetím ústního pozměňovacího návrhu.)

– Před hlasováním

Marios Matsakis, autor. – Paní předsedající, poté co byl schválen a předložen tento společný návrh usnesení, přišly zprávy o dalším hanebném a krutém případě ukamenování íránského občana k smrti.

Proto jsme se domnívali, že by bylo vhodné přidat do bodu 7 následující slova: „v této souvislosti trvá na tom, aby orgány Islámské republiky Írán okamžitě ukončily praktiky kamenování; důrazně odsuzuje nedávnou popravu Valiho Azada ukamenováním a vyjadřuje velké obavy nad očekávanou popravou Mohammada Aliho Navida Khamamiho a Ašrafa Kalhoriho;“. Věřím, že se to setká se souhlasem zástupců ostatních skupin.

Parlament souhlasil s přijetím ústního pozměňovacího návrhu.)

14.2. Madagaskar

– Před hlasováním

Glyn Ford, autor. – Paní předsedající, pokud jde o nadcházející hlasování o „Venezuele: případu Manuela Rosalese“, skupina socialistů samozřejmě stáhla svůj podpis z kompromisního usnesení. Neúčastnili jsme se rozpravy a nebudeme se účastnit hlasování.

14.3. Venezuela: případ Manuela Rosalese

– Po hlasování

Předsedající. – Děkuji vám mnohokrát. Bylo to zasedání plné emocí, nejen protože se týkalo otázek lidských práv, ale protože to bylo také naše poslední zasedání. Děkuji vám, že jste se ho zúčastnili.

Zdzisław Zbigniew Podkański (UEN). – (PL) Rád bych vám, paní předsedající, jménem všech poslanců Evropského parlamentu a také našich služeb Parlamentu a asistentů vyjádřil upřímné díky – vám osobně, předsednictvu a celé správě – za to, že jste tak dobře předsedali rozpravám, za dobrou spolupráci a vzájemné porozumění. Přejeme vám další úspěchy, znovuzvolení do Parlamentu, hodně spokojenosti ve vaší veřejné činnosti a štěstí v osobním životě.

Předsedající. – Děkuji vám mnohokrát. Také bych ráda využila této příležitosti a poděkovala všem ve službách Parlamentu za jejich cennou práci.

15. Opravy hlasování a sdělení o úmyslu hlasovat: viz zápis

16. Žádost o zbavení parlamentní imunity: viz zápis

17. Podepisování aktů přijatých postupem spolurozhodování: viz zápis

18. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis

19. Prohlášení o finančních zájmech: viz zápis

20. Předání textů přijatých během schůze: viz zápis

21. Písemná prohlášení uložená v rejstříku (článek 116 jednacího řádu): viz zápis

22. Termíny příštích zasedání: viz zápis

23. Přerušování zasedání

Předsedající. – Prohlašuji toto zasedání Evropského parlamentu za přerušené.

(Zasedání bylo ukončeno v 16:15.)

PŘÍLOHA (Písemné odpovědi)

OTÁZKY RADĚ (Zodpovědnost za tyto odpovědi nese výhradně úřadující předsednictví Rady Evropské unie)

Otázka č. 8, kterou pokládá Mairead McGuinness(H-0221/09)

Předmět: Odvětví mléka a mléčných výrobků

Je si Rada vědoma vážných hospodářských problémů, kterým v EU čelí odvětví mléka a mléčných výrobků, a pokud ano, proč nebyly podniknuty další kroky, aby se tyto problémy co nejrychleji vyřešily?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na květnovém zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2009.

Rada sdílí obavy vyjádřené paní poslankyní ohledně obtížné situace na trhu s mlékem. Po nebývalém období rekordních cen mléka a mléčných výrobků v roce 2007 a na počátku roku 2008 se evropští producenti nyní musí vyrovnat se situací, kdy trhy jsou slabé a nejisté a vyznačují se prudkým poklesem světových cen mléčných výrobků.

Rada uspořádala dne 23. března rozsáhlou výměnu názorů ohledně obtížné situace, v níž se trh s mlékem nachází, a vzala na vědomí předložené memorandum, které podpořila řada delegací.

Právní rámec upravující fungování trhu s mlékem a mléčnými výrobky se během posledních dvou let značně změnil, v září roku 2007 přijala Rada tzv. „minibalíček pro odvětví mléka“, dále se od 1. dubna 2008 zvýšily vnitrostátní kvóty pro mléko o 2 % a v lednu roku 2009 byl přijat balíček s týkajícím se „kontroly stavu“.

Tento nový legislativní rámec byl vytvořen s ohledem na dlouhodobou konkurenceschopnost evropských producentů. Krátkodobé dopady na trh musí být kompenzovány stávajícími nástroji v rámci opatření na podporu trhu.

Paní poslankyně si je jistě vědoma řady opatření na podporu trhu přijatých Komisí. Tato opatření zahrnují obnovení vývozních náhrad pro všechny mléčné výrobky, zavedení podpory soukromého skladování másla a intervence pro máslo a sušené odstředěné mléko. Komise Radu o aktuální situaci na trhu s mlékem pravidelně informuje.

Další návrhy v této záležitosti musí Radě předložit Komise. Komise vyjádřila svou připravenost posoudit možnost rozšíření škály mléčných výrobků, na které lze poskytovat podporu v rámci režimu distribuce mléka do škol. Uvedla však, že není připravena znovu zahájit diskusi o balíčku týkajícím se kontroly stavu.

*
* *

Otázka č. 9, kterou pokládá Rodi Kratsa-Tsagaropoulou(H-0223/09)

Předmět: Mrtvý bod v jednáních o uzavření dohody o volném obchodu mezi EU a státy Rady pro spolupráci zemí Zálivu

Po 20 letech vyjednávání EU a Rada pro spolupráci zemí Zálivu stále ještě neuzavřely dohodu o volném obchodu a v prosinci minulého roku státy Rady pro spolupráci zemí Zálivu jednostranně od jednání odstoupily.

Jakým způsobem chce Rada oživit zájem zemí Zálivu o jednání za účelem co nejrychlejšího uzavření dohody? Které konkrétní otázky stále ještě nejsou vyřešeny a brání dosažení dohody? Jakým způsobem chce Rada aktivněji zapojit státy Zálivu do jednání o reformě mezinárodních finančních institucí, zejména Mezinárodního měnového fondu a Světové banky, vzhledem ke skutečnosti, že Saúdská Arábie se účastní summitu G-20 a vyslovila svůj zájem na reformě těchto institucí? O kterých tématech se bude jednat zejména na nadcházející 19. smíšené radě a ministerském zasedání mezi EU a státy Zálivu?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na květnovém zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2009.

Dokončení jednání o dohodě o volném obchodu s Radou pro spolupráci zemí Zálivu (GCC) zůstává na předních místech programu Rady a bylo prioritou jak pro předchozí francouzské předsednictví, tak pro stávající české předsednictví Rady. Obě předsednictví a Komise, která o dohodě jménem EU jedná, jsou v úzkém kontaktu se svými protějšky na straně Rady pro spolupráci zemí Zálivu s cílem pokročit v jednáních. Na 19. zasedání Smíšené rady EU-GCC a zasedání ministrů, které se konaly dne 29. dubna 2009 v Maskatu, obě strany zhodnotily nedávné konzultace ohledně dohody o volném obchodu a souhlasily s pokračováním těchto vzájemných konzultací o všech nevyřešených otázkách s cílem obnovit jednání.

Na ministerském zasedání se jednalo mimo jiné i o otázkách společného zájmu, jako je mírový proces na Blízkém východě, Írán a Irák, jakož i řada celosvětových otázek, například boj proti terorismu a problematika nešíření zbraní. S ohledem na význam celosvětové finanční krize EU a Rada pro spolupráci zemí Zálivu rovněž vyjádřily své silné obavy z dopadu krize na světovou ekonomiku. Uvítaly rovněž šest klíčových sdělení a doporučení ze summitu skupiny G-20 a vyzvaly k okamžitým a rozhodným opatřením, jimiž mají být tato rozhodnutí a doporučení provedena, aby se obnovila důvěra ve světové trhy a stabilita finančních trhů.

*
* *

Otázka č. 14, kterou pokládá Ryszard Czarnecki(H-0235/09)**Předmět: Setkání USA-EU**

Jak Rada hodnotí výsledky setkání mezi USA a EU, pokud jde o boj proti hospodářskému protekcionismu?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na květnovém zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2009.

V rámci neformálního setkání hlav států a předsedů vlád EU s prezidentem Obamou, které se konalo dne 5. dubna 2009 v Praze, byla projednána tři témata, a to hospodářská a finanční situace, změna klimatu a energetická bezpečnost a vnější vztahy (mír na Blízkém východě, Afghánistán, Pákistán a Írán). Pokud jde o hospodářskou a finanční situaci, hlavy států a předsedové vlád vyjádřili uspokojení nad výsledky dosaženými na londýnském zasedání G-20 konaném dne 2. dubna letošního roku a zdůraznili význam co nejrychlejšího provádění opatření dohodnutých na tomto zasedání. Hlavy států a předsedové vlád se shodli na potřebě boje proti všem formám protekcionismu a vyjádřili svou podporu rychlému uzavření kola obchodních jednání z Dohá. V souvislosti se snahou udržet otevřenost obchodních a investičních toků byla rovněž vyzdvížena úloha spolupráce v rámci Transatlantické hospodářské rady.

Rada vyjadřuje uspokojení, že neformální jednání s prezidentem Obamou byla plně v souladu s tím, co bylo dohodnuto v rámci zasedání Evropské rady, které se konalo ve dnech 19. a 20. března, pokud jde o vedoucí úlohu při provádění hlavních mezinárodních opatření nutných k podpoře rychlého návratu k udržitelnému hospodářskému růstu.

Pokud jde konkrétně o nutnost boje proti hospodářskému protekcionismu, Evropská rada souhlasila s tím, aby se trhy udržovaly otevřené a nedopustily se žádné formy protekcionistických opatření (žádné nové překážky pro investice nebo obchod a žádná nová omezení vývozu) a aby se vyvíjelo úsilí s cílem rychlého dosažení dohody o podmínkách v rámci rozvojového programu z Dohá s ambiciózním a vyváženým výsledkem.

*
* *

Otázka č. 15, kterou pokládá Kathy Sinnott(H-0237/09)**Předmět: Mimořádné události**

Zatímco podle článku 103 Smlouvy o Evropské unii by ani Společenství ani členské státy neměly nést odpovědnost nebo přebírat závazky ústředních vlád, aniž jsou dotčeny vzájemné finanční záruky pro společné uskutečňování určitého záměru, stanoví článek 100, že je-li členský stát z důvodu mimořádných událostí, které nemůže ovlivnit, vážně ohrožen závažnými obtížemi, může Rada kvalifikovanou většinou poskytnout dotyčnému členskému státu za určitých podmínek finanční pomoc Společenství.

Zvážila Rada, co lze za takové mimořádné události považovat, a má pro ně nějakou definici? Předpokládá Rada, že za současné hospodářské situace dojde v některém ze členských států k takovým událostem?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na květnovém zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2009.

Druhý odstavec článku 100 Smlouvy o založení Evropského společenství, na který paní poslankyně ve své otázce pravděpodobně odkazuje, nebyl nikdy právním základem pro žádný návrh, jenž Rada posuzovala. Stejně tak Rada nikdy neprojednávala návrh založený na druhém odstavci článku 103a Smlouvy o ES ve znění Maastrichtské smlouvy, jenž byl odpovídajícím ustanovením uvedeného odstavce.

Neexistuje definice „mimořádných událostí, které členský stát nemůže ovlivnit“ a Rada se jí nikdy nezabývala. Podobně Rada nikdy neprojednávala možnost uplatnění „mimořádných událostí“ v kontextu současné hospodářské situace.

Rada je připravena posoudit jakýkoli návrh Komise založený na čl. 100 odst. 2 Smlouvy o ES, pokud Komise takový návrh předloží. Podle čl. 114 odst. 2 Smlouvy o ES by do přípravy posuzování jakéhokoli návrhu Komise založeného na čl. 100 odst. 2 Radou byl zahrnut Hospodářský a finanční výbor.

Rada připomíná podmínky Prohlášení k článku 100 Smlouvy o založení Evropského společenství, které je připojeno ke Smlouvě z Nice. Podle tohoto prohlášení „rozhodnutí o finanční pomoci uvedená v článku 100, která dodržují zákaz („no bail-out“) v článku 103, musí být v souladu“ s ustanoveními interinstitucionální dohody o rozpočtové kázní a finančních výhledech.

*

* *

Otázka č. 16, kterou pokládá Nikolaos Vakalis(H-0239/09)**Předmět: Politika EU v souvislosti se zemětřesením: kroky učiněné Radou po nedávném katastrofálním zemětřesení v Itálii**

V listopadu 2007 přijal Parlament usnesení (P6_TA(2007)0507), které se týkalo jednotného přístupu EU k otázce zemětřesení (prevence, reakce a náprava škod). V tomto usnesení vyzval k přijetí konkrétních opatření v rámci politiky pro ochranu, zabezpečení budov proti otřesům (se zvláštním přihlédnutím k budovám historického a kulturního významu), financování, výzkum, informování veřejnosti atd.

Jakým způsobem se Rada k tomuto usnesení postavila? Jaké kroky v této záležitosti dosud učinila a jaká opatření hodlá k uskutečnění návrhů Parlamentu přijmout? Reagovala Rada pohotově na zemětřesení, které si nedávno v Itálii vyžádalo mnoho lidských obětí, a pokud ano, jak? Byl již uveden do praxe systém, kterým má EU reagovat na přírodní katastrofy? Učinila již EU politická a ekonomická opatření na zajištění náhrady?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na květnovém zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2009.

Usnesení Evropského parlamentu o jednotném přístupu EU k zemětřesení je Radě známo. Rada již 5. března 2007 přijala rozhodnutí o zřízení finančního nástroje pro civilní ochranu, jehož cílem je poskytnout finanční pomoc ke zlepšení účinnosti odezvy na závažné mimořádné události a posílit opatření prevence a připravenosti na všechny druhy mimořádných událostí. V návaznosti na řečené usnesení Rada dne 8. listopadu

2007 přijala rovněž nové rozhodnutí o vytvoření mechanismu civilní ochrany Společenství, jehož cílem je poskytnout podporu v případě závažných mimořádných událostí a usnadnit lepší koordinaci asistenčních zásahů ze strany členských států a Společenství. V listopadu roku 2008 Rada dále přijala závěry, v nichž vyzvala k posílení vzájemné pomoci členských států v oblasti civilní ochrany a ke zřízení mechanismu evropské odborné přípravy v oblasti zvládání katastrof. Předsednictví je přesvědčeno o tom, že těmito akty a iniciativami budou významně posíleny technické i finanční zdroje dostupné pro účely lepšího posouzení potřeb, společných zásahů týmů civilní ochrany členských států, jakož i související dopravy a koordinace.

Po zemětřesení, k němuž došlo dne 6. dubna 2009 v italském regionu Abruzzo, vyjadřuje předsednictví upřímnou soustrast příbuzným obětí a vyslovuje úctu všem, kdo na místě reagovali jako první, jakož i všem dalším profesionálům i dobrovolníkům, kteří během celé záchranné akce nepřetržitě pracovali a riskovali vlastní životy pro záchranu životů druhých a pro snížení škod na majetku a životním prostředí.

Dne 10. dubna 2009 požádal italský úřad civilní ochrany (Il Dipartimento della Protezione Civile) prostřednictvím monitorovacího a informačního střediska zřízeného v souladu s mechanismem civilní ochrany Společenství, aby Itálii byli nápomocni odborníci pro hodnocení stability budov. V návaznosti na tuto žádost započalo dne 18. dubna 6 odborníků s hodnocením situace. Protože monitorovací a informační středisko je zřízeno a spravováno Komisí, rádi bychom panu poslanci doporučili, aby další otázky směřoval na Komisi.

Závěrem bych Vás rád upozornil na skutečnost, že Komise rovněž rozhoduje o možnosti poskytnutí pomoci prostřednictvím Fondu solidarity Evropské unie, jenž může být využit v případě přírodních katastrof, jako jsou zemětřesení.

*
* *

Otázka č. 17, kterou pokládá Athanasios Pafilis(H-0243/09)

Předmět: Bránění protiimperialistickým a mírovým demonstracím ve Štrasburku

Ve dnech 3. a 4. dubna během jednání summitu NATO ve Štrasburku použily francouzské úřady veškeré prostředky, které měly k dispozici, aby bránily demonstracím, které byly naplánovány mírovými organizacemi z celé Evropy, a terorizovaly obyvatele města tím, že jim bránily se těchto demonstrací účastnit. Zároveň ve spolupráci s německými úřady bránily tisícům mírových demonstrantů vstoupit do města. Přeměnily centrum Štrasburku na uzavřenou zónu tím, že vybudovaly velké množství policejních kontrolních stanovišť. Je pozoruhodné, že na kontrolním stanovišti nacházejícím se daleko od demonstrací zastavila policie poslance EP, autora této otázky, jako podezřelého a zadržovala ho přes půl hodiny navzdory skutečnosti, že prokázal svou totožnost a předložil svůj průkaz Evropského parlamentu i svůj diplomatický pas!

Jaký má Rada názor na chování francouzských a německých úřadů, jež tímto zjevně porušily právo mírového hnutí na vyjádření nesouhlasu s agresivními strategiemi NATO namířenými proti národům světa? Účastnila se Rada přípravy a provádění těchto represivních opatření? Pokud ano, jakou úlohu v nich hrála?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na květnovém zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2009.

Rada může potvrdit, že francouzské a německé orgány svým partnerům v EU a Komisi předem oznámily, že v souladu s ustanoveními hlavy III kapitoly II Schengenského hraničního kodexu⁽⁵⁾ budou na jejich společné pozemní hranici po několik dní z bezpečnostních důvodů znovuzavedeny kontroly v souvislosti s pořádáním summitu NATO.

Jinak však Rada o otázkách, které vážený pan poslanec vznesl, nejednala.

*
* *

(5) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 562/2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob, Úř. věst. L 105, 13.4.2006, s. 1.

Otázka č. 18, kterou pokládá Georgios Toussas(H-0246/09)**Předmět: Nepřijatelné protikomunistické právní předpisy v Litvě**

V litevské obci Svirplyay byl nedávno nalezen portrét historického vůdce Říjnové revoluce Vladimíra Iljiče Lenina. Policie okamžitě zahájila vyšetřování s cílem pronásledovat „pachatele“, proti němuž bylo vydáno obvinění z „veřejného vystavování komunistických symbolů“. Toto opatření bylo vydáno v rámci neslavně známých protikomunistických právních předpisů, na jejichž základě byla komunistická strana postavena v roce 1991 mimo zákon a v roce 2008 zakázáno používání sovětských a komunistických symbolů.

Tyto kroky jsou součástí protikomunistické hysterie, která je tímto ještě přiživována. Instituce EU zde hrají ústřední roli tím, že se snaží z historického hlediska neoprávněně srovnávat komunismus s fašismem, kriminalizovat komunistickou ideologii a zakazovat používání komunistických symbolů, jakož i činnost a akce komunistických stran. Historie ukázala, že protikomunistické tendence a pronásledování komunistů jsou vždy příznakem počínajících útoků na pracující lid, demokratická práva a svobodu lidu.

Mohla by se Rada vyjádřit k tomu, zda odsuzuje skutečnost, že se v Litvě, jakož i v jiných členských státech EU rozvíjí protikomunistická kampaň a že zde reálně existují nepřijatelné antikomunistické právní předpisy, jejichž cílem je znemožnit volný pohyb myšlenek a svobodné politické dění?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na květnovém zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2009.

Rada se tímto tématem nezabývala, neboť se jedná o vnitřní záležitost dotčného členského státu.

*
* *

Otázka č. 19, kterou pokládá Marusya Ivanova Lyubcheva(H-0249/09)**Předmět: Námořní pirátství**

Během několika posledních měsíců jsme byli svědky zvýšené činnosti námořních pirátů a několika únosů lodí. V současnosti je šestnáct bulharských občanů drženo jako rukojmí, přičemž místo jejich pobytu není známo.

Jaká opatření hodlá Rada přijmout s cílem zlepšit spolupráci v oblasti bezpečnosti námořní dopravy a zajistit propuštění unesených evropských občanů vzhledem k usnesení Evropského parlamentu ze dne 23. října 2008 o pirátství na moři (P6_TA(2008)0519 - B6-0537/2008) a k nedávné diskusi týkající se třetího balíčku o námořní bezpečnosti? Vezme-li se v úvahu, že 22 členských států EU patří mezi pobřežní země, počítá Rada s konsolidací společných opatření pro boj s touto formou námořního terorismu?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na květnovém zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2009.

Pirátství při pobřeží Somálska a v Adenském zálivu je zdrojem silného znepokojení a bylo již předmětem mnohých jednání Rady, nejnověji dne 30. března, kdy bylo dosaženo dohody o potřebě posílit všechna možná opatření, díky nimž bude uvedený námořní balíček bezpečný pro všechny obchodní flotily i pro lodě přepravující humanitární pomoc.

Boj proti pirátství je rovněž tématem rozsáhlých jednání v rámci výboru Mezinárodní námořní organizace (IMO) pro námořní bezpečnost.

V návaznosti na přijetí rezoluce Rady bezpečnosti OSN 1816 (2008) Rada dne 8. prosince 2008 rozhodla o zahájení námořní operace Evropské unie (Atalanta), jejímž cílem je přispívat k odvracení, prevenci a potlačování pirátských činů a ozbrojených loupeží při pobřeží Somálska. Tato operace má přispět k zabezpečení námořní dopravy v dotyčné oblasti.

Představuje součást úsilí v širším měřítku, jež vyvíjí mezinárodní společenství a do něhož jsou kromě námořního společenství zapojeny mnohé země, které jsou pirátstvím zasaženy. Vedení řečené operace již

vytvořilo struktury a postupy nezbytné pro zajištění maximální koordinace s dalšími aktéry v příslušném regionu a se zástupci námořního průmyslu.

*
* *

Otázka č. 20, kterou pokládá Laima Liucija Andrikiienė(H-0250/09)

Předmět: Spolupráce v oblasti havarijního nebo záměrného znečišťování moře

Jak Komise hodnotí a využívá stávající mezinárodní dokumenty a ujednání, jako je Londýnská úmluva z roku 1972 a její protokol z roku 1996, kterým se zakazuje shazování chemických a biologických činidel, Úmluva o chemických zbraních, Úmluva o ochraně mořského prostředí severovýchodního Atlantiku (úmluva OSPAR), činnost Helsinské komise a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady (čl. 2 písm. b) rozhodnutí 2850/2000/ES⁽⁶⁾), při stanovování rámce Společenství pro spolupráci v oblasti havarijního nebo záměrného znečišťování moře, přípravě a provádění akcí Evropské unie zaměřených na problém likvidace chemických zbraní v moři?

Jak by mohla Rada podpořit spolupráci s vládami a příslušnými mezinárodními organizacemi a zúčastněnými stranami s cílem zlepšit jejich schopnost reagovat na případy likvidace chemických zbraní v moři v různých částech světa, a to jak na vnitrostátní, tak na mezinárodní úrovni?

Jakým způsobem podpoří Rada spolupráci mezi pobaltskými státy při výměně a šíření jejich zkušeností s řešením problému likvidace chemických zbraní v Baltském moři?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na květnovém zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2009.

Společenství a členské státy jsou aktivními stranami většiny významných úmluv a dohod, které se vztahují na regionální moře obklopující Evropu, jako je Helsinská úmluva z roku 1992 o ochraně Baltského moře, Bonnská dohoda z roku 1983 o ochraně Severního moře, Barcelonská úmluva z roku 1976 o ochraně Středozemního moře a Úmluva o ochraně mořského prostředí severovýchodního Atlantiku (OSPAR) z roku 1992.

Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady stanovilo na období let 2000–2006 rámec Společenství pro spolupráci v oblasti havarijního nebo záměrného znečišťování moře, jenž poskytl podporu členským státům v jejich úsilí o ochranu mořského prostředí. Tento rámec se týkal zejména úniku škodlivých látek do moří, včetně látek spojených s přítomností likvidovaných materiálů, jako je munice.

V souvislosti s tímto rámcem byl vytvořen informační systém Společenství spravovaný Komisí, jehož cílem je výměna informací mezi členskými státy o možnostech zásahu a opatřeních pro případ znečištění mořského prostředí.

V říjnu roku 2001 zřídila Rada mechanismus civilní ochrany Společenství s cílem zlepšit koordinaci pomoci poskytované členskými státy a Společenstvím a zmobilizovat jejich pomoc mimo jiné v případech, kdy dojde ke znečištění mořského prostředí. Tento mechanismus byl přepracován rozhodnutím Rady dne 8. listopadu 2007.

V této konkrétní oblasti je třeba zejména poukázat na úlohu Evropské agentury pro námořní bezpečnost (EMSA), zřízené nařízením Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1406/2002 ze dne 27. června 2002. V zájmu snížení rizika veškerých druhů znečištění mořského prostředí z lodí, včetně v důsledku likvidace chemických zbraní v moři, poskytuje tato agentura technickou pomoc Komisi a členským státům EU při provádění, sledování, rozvoji a vypracování příslušných právních předpisů EU i mezinárodní legislativy.

Předsednictví by rovněž chtělo připomenout, že Rada ve svých závěrech z prosince roku 2008 o integrované námořní politice uvítala pokrok v jednání o návrhu směrnice Evropského parlamentu a Rady⁽⁷⁾ o znečištění z lodí a o zavedení sankcí za protiprávní jednání, kterým se Rada v současné době zabývá.

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 332, 28.12.2000, s. 1.

⁽⁷⁾ COD/2008/055.

Rada dále vyzvala členské státy, aby zahájily práci nezbytnou k provádění rámcové směrnice o strategii pro mořské prostředí přijaté v roce 2008, která stanoví rámec nezbytných opatření, jež musí členské státy přijmout za účelem dosažení nebo udržení dobrého ekologického stavu mořského prostředí nejpozději do roku 2020.

Pokud jde o konkrétní otázku paní poslankyně ohledně podpory spolupráce pobaltských států, Evropská rada vyzvala v prosinci roku 2007 Komisi, aby nejpozději do června roku 2009 předložila strategii EU pro oblast Baltského moře. Tato strategie by mimo jiné měla pomoci řešit naléhavé ekologické výzvy související s Baltským mořem. Ve svých závěrech ze dne 8. prosince 2008 Rada znovu připomněla, že budoucí strategie pro Baltské moře je důležitá pro integrovanou námořní politiku Evropské unie.

*

* *

Otázka č. 21, kterou pokládá Rumiana Jeleva(H-0253/09)

Předmět: Rada přidružení EU-Egypt: vysíláním stanice Al-Manar do Evropy porušuje Egypt akční plán EU-Egypt

Vysíláním protizákonné teroristické stanice Al-Manar TV do Evropy egyptským družicovým vysílačem Nilesat Egypt i nadále přímo porušuje akční plán EU-Egypt a toto vysílání je hrozbou pro evropskou bezpečnost.

Učinila Rada vhodné kroky pro to, aby se Rada přidružení EU-Egypt na svém zasedání konaném dne 27. dubna 2009 zabývala vysíláním stanice Al-Manar TV do Evropy prostřednictvím družice Nilesat? A pokud nikoli, kdy hodlá Rada projednat toto porušení akčního plánu EU-Egypt s Egyptem?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na květnovém zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2009.

Rada chápe obavy vážené paní poslankyně, že některé programy vysílané televizní stanicí Al-Manar by mohly vést k podněcování nenávisti.

Rada se těmito obavami zabývala ve svém prohlášení pro poslední zasedání Rady přidružení EU-Egypt konaného dne 27. dubna 2009. V prohlášení se uvádí, že „EU vyzývá Egypt, aby i nadále vyvíjel úsilí zaměřené na boj proti diskriminaci z jakýchkoli důvodů a na podporu tolerance v otázkách souvisejících s kulturou, náboženstvím a vírou a menšinami. EU je v této souvislosti znepokojena diskriminačním obsahem některých programů televizního kanálu Al-Manar šířených prostřednictvím egyptského satelitu Nilesat. EU odsuzuje jakékoli obhajování národnostní, rasové či náboženské nesnášenlivosti, které je podnětem k diskriminaci, nepřátelství nebo násilí“.

EU dále vyslovila své obavy na zasedání odborníků EU-Egypt, které se uskutečnilo dne 31. března v Bruselu a bylo věnováno boji proti terorismu. Egyptská strana vzala tuto otázku na vědomí.

Rada věří, že dialog s Egyptem prostřednictvím institucionální struktury podvýborů a politického dialogu představuje nejúčinnější způsob jak podpořit egyptskou vládu při dosahování pokroku v oblasti lidských práv. Podvýbor pro politické otázky s Egyptem, jehož druhé zasedání je plánováno na 7. července, by mohl rovněž umožnit, aby byly vzneseny otázky spojené s bojem proti rasismu, xenofobii a nesnášenlivosti. To zahrnuje závazek obsažený ve společném akčním plánu EU-Egypt „posilovat úlohu sdělovacích prostředků v boji proti xenofobii a diskriminaci z důvodů náboženského přesvědčení nebo kultury“ a vyzývat sdělovací prostředky, „aby v tomto ohledu převzaly odpovědnost“.

Rada bude tuto otázku i nadále pozorně sledovat a může ji vznést při dalších příležitostech v rámci pravidelného politického dialogu mezi EU a Egyptem.

*

* *

Otázka č. 22, kterou pokládá Alexander Alvaro(H-0255/09)**Předmět: Svoboda slova a český zákon omezující svobodu tisku**

V České republice byl nedávno zaveden zákon omezující svobodu slova a tisku, který nemá obdoby. Podle tohoto zákona ze dne 5. února 2009, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), je možné za zveřejnění jakéhokoli záznamu policejních telefonních odposlechlů uložit až 5 let vězení a vysokou pokutu až do výše 180 000 EUR.

Má Rada informace o tom, zda zákon, který by se podobal nedávno schválenému českému zákonu, existuje i v jiném členském státě EU?

Je si Rada vědoma toho, že nově schválený český zákon ze dne 5. února 2009 je ve zjevném rozporu s rozhodnutím Evropského soudu pro lidská práva ze dne 19. března 2007 ve věci *Radio Twist a.s. vs. Slovenská republika*, v němž se uvádí, že zveřejnění policejních záznamů telefonních odposlechlů ve veřejném zájmu má vyšší platnost než právo na ochranu soukromí?

Domnívá se Rada, že je tento český zákon v souladu se základními zásadami svobody, jak je uvedeno v Listině základních práv a v článku 6 Smlouvy o Evropské unii, na nichž se Evropská unie zakládá?

Odpověď

(EN) Tato odpověď, kterou připravilo předsednictví a která není pro Radu nebo členské státy závazná, nebyla poskytnuta ústně během doby vyhrazené pro otázky Radě na květnovém zasedání Evropského parlamentu ve Štrasburku v roce 2009.

Rada považuje svobodu projevu za základní právo uznané čl. 6 odst. 2 Smlouvy o Evropské unii a zohledněné v Listině základních práv Evropské unie. Členské státy odpovídají za omezení uvalená na výkon této svobody Evropskému soudu pro lidská práva ve Štrasburku.

Rada nemůže zaujmout stanovisko k otázce, kterou vážený pan poslanec položil, protože tato otázka se týká vnitřní záležitosti dotčeného členského státu.

Předsednictví může pouze sdělit, že v této záležitosti byla v dubnu 2009 podána stížnost českému Ústavnímu soudu.

*
* *

OTÁZKY KOMISI**Otázka č. 35, kterou pokládá Justas Vincas Paleckis(H-0220/09)****Předmět: Partnerství mezi EU a Ruskem v oblasti dopravy**

V současné době je připravována strategie pro region Baltského moře. Důležitou úlohu v této strategii by měla plnit politika Severní dimenze, která je regionálním vyjádřením spolupráce Evropské unie s Ruskem, Norskem a Islandem. V rámci Severní dimenze představuje Ruská federace velmi důležitého partnera v oblasti logistiky dopravy. V současnosti však Rusko zastává k možnosti spolupráce s EU v oblasti dopravy rezervovaný postoj: od března tohoto roku například vybírá silniční poplatky od přepravců z EU. Toto opatření má závažné důsledky zejména pro přepravní společnosti z těch zemí EU, které s Ruskem sousedí.

Jaké je stanovisko Komise v této věci? Jakým způsobem zamýšlí Komise podpořit v rámci Severní dimenze spolupráci s Ruskem ve všech dopravních odvětvích včetně logistiky dopravy? Jakým způsobem se Komise snaží povzbudit Rusko, aby v odvětví dopravy odmítlo protekcionistickou politiku?

Odpověď

(EN) V návaznosti na žádost Evropské rady připravuje v současné době Komise strategii EU pro region Baltského moře. Některé části této strategie a obzvláště pak jejího akčního plánu vyzvou ke spolupráci naše vnější partnery, jako je Ruská federace. Politika Severní dimenze a její vnitřní struktury, zejména pak stávající a budoucí partnerství, poskytnou vhodný rámec pro rozvíjení této spolupráce.

Severní dimenze je společná politika Evropské unie a Ruska, Norska a Islandu. Je také považována za regionální odraz čtyř společných prostor schválených EU a Ruskem. Je zřejmé, že otázky dopravy a logistiky představují důležitou součást této spolupráce.

Na setkání ministrů členských států EU a partnerských zemí Severní dimenze, které se konalo v říjnu 2008 v Petrohradu, bylo rozhodnuto o vytvoření partnerství Severní dimenze v oblasti dopravy a logistiky. Jednání o nedořešených otázkách stále pokračují, s cílem učinit partnerství plně funkční počínaje dnem 1. ledna 2010. Partnerství bude mít klíčový význam pro řešení mnohých problémů spojených s dopravou či logistikou, jakož i pro podporu klíčových projektů infrastruktury, na nichž se shodli všichni partneři.

Komise má nadále na zřeteli závažnost nového schématu silničních poplatků zavedeného Ruskem s platností ode dne 1. února 2009. Komise Rusko naléhavě požádala, aby odstranilo tyto diskriminační poplatky, které ruským dopravcům poskytují nespravedlivou výhodu na trhu, jenž by měl být založen na rovnováze a spravedlivému přístupu. V tomto kontextu představují souhlas s obnovením dialogu o dopravě mezi EU a Ruskem a diskuse, kterou v únoru tohoto roku na toto téma vedli komisař EU pro dopravu a ruský ministr dopravy Levitin, dva kroky správným směrem. Komise je v současnosti v kontaktu s ruskou stranou a jejím cílem je oživit vzájemný dialog na téma dopravy a svolat setkání pracovní skupiny, na nichž by se jednalo o všech oblastech společného zájmu. Komise bude vyvíjet další úsilí, aby bylo zamezeno zavádění výše zmíněného schématu, a nebyly tak vztyčovány nové překážky ve vzájemných obchodních a dopravních vztazích.

Také v oblasti dopravy a logistiky je Komise odhodlána usilovat o konstruktivní spolupráci s Ruskem. Dvoustranný dialog ohledně dopravy, jakož i partnerství Severní dimenze bude v tomto ohledu důležitým nástrojem.

*
* *

Otázka č. 36, kterou pokládá Eoin Ryan(H-0230/09)

Předmět: Práva cestujících v letecké dopravě

V Irsku nedávno zveřejněná zpráva zdůraznila skutečnost, že pouze 5 % obyvatel Irska si je vědomo svých práv při užívání letecké dopravy.

Jakými kroky se Komise snaží zajistit, aby evropští cestující v letecké dopravě byli maximálně chráněni a aby si byli vědomi svých práv?

Odpověď

(FR) Komise během let přistoupila k velkému množství kroků a opatření, jejichž cílem je seznámit cestující s právy, která jim zaručuje právní řád Společenství, a prosazovat tato práva v praxi.

V roce 2007 přistoupila nejprve Komise k rozsáhlé distribuci plakátů a letáků, jež byly k dostání ve všech oficiálních jazycích Evropské unie. Plakát Komise, který poskytuje přehled různých typů práv náležejících cestujícím, nyní Mezinárodní rada letišť umístila na velkou většinu letišť. Tyto plakáty a letáky jsou poskytovány zdarma a lze si je též vyžádat prostřednictvím internetu na stránkách Komise.

Prostřednictvím kontaktního střediska „Europe Direct“ mohou cestující obdržet potřebné informace také telefonem, e-mailem či prostřednictvím interaktivní webové asistenční služby. Toto informační středisko, financované Komisí, poskytuje informace ve všech úředních jazycích Evropské unie.

V listopadu 2008 založil komisař EU pro dopravu nové kontaktní místo, které je přístupné prostřednictvím jeho webových stránek či stránek GR TREN⁽⁸⁾. Sem mohou cestující směřovat své dotazy ohledně jakéhokoli nařízení Společenství, které se vztahuje k jejich právům. Na tyto dotazy dostanete pohotovou odpověď prostřednictvím služby „Europe Direct“.

Komise si dále ověřila, že naprostá většina vnitrostátních subjektů odpovědných za prosazování nařízení (NEB) založila webové stránky, jež v jednotlivých národních jazycích poskytují nutné informace související s nařízením č. 261/2004 o právech cestujících v případě odepření nástupu na palubu, zrušení nebo významného zpoždění letů a s nařízením č. 1107/2006 o právech osob se zdravotním postižením a osob s omezenou schopností pohybu a orientace v letecké dopravě.

(8) Generální ředitelství pro energetiku a dopravu.

Subjekty NEB také provádí inspekce k ověření skutečnosti, že letečtí dopravci plní povinnost, kterou jim ukládá nařízení č. 261/2004, totiž poskytnout cestujícím písemné informace přímo u registrace k přepravě a v případě incidentu.

V roce 2008 Komise zahájila videokampaň, a to ve stejné době, kdy vešlo v platnost nařízení č. 1107/2006 o zvláštních právech osob s omezenou schopností pohybu a orientace v letecké dopravě. Toto video bylo jako komunikační nástroj distribuováno též všem letišťům spadajícím pod Mezinárodní radu letišť. Informace týkající se nařízení č. 1107/2006 a jeho provedení jsou pravidelně na pořadu jednání na setkáních skupiny na vysoké úrovni, kterých se účastní i zástupci evropské občanské společnosti, jež jsou touto legislativou nejpříměji zasaženi.

*
* *

Otázka č. 37, kterou pokládá Georgios Toussas(H-0247/09)

Předmět: Skandální dotace pro plavební společnosti

Mezi lety 2000 a 2008 obdržely řecké plavební společnosti 226 822 254,98 EUR na dotacích určených na provozování nevýdělečných tras v rámci trajektové přepravy na ostrovy. Výše dotací prudce stoupla, když vláda Panhelénského socialistického hnutí (PASOK) přijala zákon č. 2932/2001, kterým se provádí nařízení (EHS) č. 3577/92⁽⁹⁾. V roce 2003, kdy zákon vstoupil v platnost, vyskočily dotace z 12 000 000 EUR za rok 2002 na 25 180 000 EUR. Skandální situaci, kdy plavební společnosti dostávají dotace, jež jsou financovány řeckým lidem, nezlepšila ani současná vláda Nové demokracie, která sama v letech 2008–2009 zajistila pro plavební společnosti více než 100 000 000 EUR, což znamená zisk 267 315,41 EUR na jednu trasu. Během stejné doby se přitom jízdné zvýšilo o 376 %.

Jaké je stanovisko Komise vzhledem k opodstatněným tvrzením, že plavební společnosti využívají dotací jako zlatého dolu při provozování nevýdělečných trajektových tras, na jejichž označení jakožto „nevýdělečných“ získaly tyto společnosti „patent“? Proč Komise nezveřejňuje zprávu o trajektové přepravě v členských státech Evropské unie?

Odpověď

(FR) Podle nařízení Rady (EHS) č. 3577/92 (o námořní kabotáži) mohou být smlouvy o veřejných službách uzavírány všude tam, kde trh neposkytuje odpovídající námořní dopravní služby ostrovům. Členské státy mají přitom velmi široké pole působnosti pro posouzení „odpovídající“ povahy těchto služeb.

Za poskytované služby vyplácejí členské státy finanční náhradu plavební společnosti, která veřejnou službu poskytuje. Náhrada by neměla přesáhnout částku nutnou k pokrytí nákladů služby po započítání výnosu provozovatele a rozumně stanoveného zisku.

Není povinností členských států informovat Komisi o uzavřených smlouvách o veřejných službách ani o náhradách za tyto služby. Komise proto nemá přístup k detailním informacím o částkách vyplácených plavebním společnostem členskými státy. Komise by nicméně ráda poukázala na skutečnost, že náhrady tohoto druhu jsou vypláceny všemi členskými státy, které mají ostrovy a používají tento typ smlouvy o veřejných službách.

Pan poslanec naznačuje, že některé výdělečné trasy jsou evidovány jako nevýdělečné, aby bylo ospravedlněno vyplacení náhrad. Pokud je tomu skutečně tak, Komise se domnívá, že by dotyčné trasy měly být podřízeny čistě komerčnímu systému. Komise by ráda získala od pana poslance detailní informace o dotyčných trasách.

Pokud jde o zprávu o využívání trajektové přepravy, v současnosti probíhají konzultace s vnitrostátními námořními orgány a dalšími zainteresovanými stranami, s cílem získat informace, na jejichž základě by bylo možno vyhodnotit provozování trajektové přepravy a důsledky liberalizace těchto služeb. Zpráva, na kterou pan poslanec odkazuje, by měla být zveřejněna do konce tohoto roku.

*
* *

⁽⁹⁾ Úř. věst. L 364, 12.12.1992, s. 7.

Otázka č. 38, kterou pokládá Gay Mitchell(H-0208/09)**Předmět: Pracovní místa spojená s ekologií**

V souvislosti jak s hospodářskou obnovou, tak i se změnou klimatu se mnohokrát diskutovalo o pracovních místech spojených s ekologií a tato myšlenka byla podporována jako součást řešení obou problémů.

Jakým způsobem koordinuje komisař EU pro energetiku svou práci s komisařem EU pro zaměstnanost, aby se tyto mohly uskutečnit a nezůstalo u pouhé rétoriky?

Odpověď

(EN) Komise uznává důležitost přechodu k nízkouhlíkovému hospodářství, které účinně využívá zdroje⁽¹⁰⁾. Vývoj směrem k takovéto strukturální změně bude záviset zejména na rozvoji koordinovaných politických strategií pro různé oblasti, které odpovídají současné době, na rychlosti provádění stávajících politických strategií včetně strategií zacílených na snížení množství oxidu uhličitého v členských státech, dále na rychlosti, jíž budou trhy a technologie postupovat k větší vyspělosti, a na stupni citlivosti, s níž se budou pracovní trhy přizpůsobovat všem těmto změnám.

Zmírnění účinku změny klimatu a adaptace na ni, jakož i řešení dalších problémů životního prostředí si ze strany zúčastněných politických činitelů vyžadují ucelený strategický přístup a koordinované kroky nejen v rámci energetiky a zaměstnanosti, ale i v několika dalších oblastech (jako jsou například životní prostředí, průmysl, výzkum a vývoj, doprava a vzdělávání). Pokud jde o adaptaci na změnu klimatu, jednotlivé složky podílející se na spolupráci napříč různými odvětvími a úrovněmi správy Komise v nedávné době vyložila v bílé knize s názvem „Přizpůsobení se změně klimatu: směřování k evropskému akčnímu rámci“⁽¹¹⁾. Balíček opatření EU v oblasti klimatu a energetiky, jenž byl přijat v prosinci minulého roku, pak představuje zásadní krok správným směrem s ohledem na zmírnění účinku změny klimatu. Jeho prováděním budou vytvořeny pracovní příležitosti v energetickém sektoru. Očekává se například, že v roce 2020 bude v sektoru obnovitelné energie mezi 2,3 a 2,7 milionu pracovních míst, a to za významného přispění malých a středně velkých podniků⁽¹²⁾.

Další snahy o usnadnění přechodu k nízkouhlíkovému hospodářství mohou být podpořeny Lisabonskou strategií, v jejímž rámci je možno pomoci nastartovat proces restrukturalizace a zajistit, aby probíhal hladce. Plány hospodářské obnovy většiny, jestliže ne všech, členských států se zaměřují na investice do zelených technologií a kladou si za cíl vytvoření pracovních pozic spojených s ekologií. Politika EU v této oblasti usiluje o vytvoření většího počtu pracovních míst a o jejich větší kvalitu a dále o efektivní a udržitelnou zaměstnanost. Omezením uhlíkové stopy na pracovišti se všechna pracovní místa v hospodářství EU stanou ekologičtější.

Informace týkající se kvalifikačních profilů uplatnitelných v „zeleném“ hospodářství jsou omezené, a to částečně proto, že si nejsme dostatečně vědomi možných důsledků strukturální proměny. Můžeme předpokládat, že důraz na ekologické dovednosti bude v první řadě zahrnovat uplatnění tradičních kvalifikací a dovedností v rámci výroby či využívání nových, „zelenějších“ postupů, materiálů a výrobků, a v druhé řadě specifické dovednosti související s ekologií, jako jsou dovednosti potřebné k omezení uhlíkové stopy. Komise si je tudíž vědoma důležitosti dvou opatření, jmenovitě jde o vyvinutí schopnosti rozpoznat dovednosti, které jsou vhodné pro ekologické hospodářství, a vyhovět požadavkům trhu práce, a za druhé jde o organizaci programů odborné přípravy, v jejichž rámci by bylo možno dovednosti potřebné pro obsazení nových pracovních míst vyvinout.

⁽¹⁰⁾ Plán evropské hospodářské obnovy přijatý Komisí v listopadu 2008 (Plán evropské hospodářské obnovy, KOM(2008)0800 v konečném znění) ustavuje opatření, která jsou přátelská k životnímu prostředí, omezují výdaje za elektřinu, zvyšují energetickou bezpečnost, vytvářejí pracovní místa, podporují domácnosti s nízkým příjmem a mohou stimulovat vývoz a inovace.

⁽¹¹⁾ KOM(2009)0147 v konečném znění.

⁽¹²⁾ Viz studii „The impact of renewable energy policy on economic growth on employment in the European Union“. Tato studie, věnovaná dopadu politiky obnovitelné energie na hospodářský růst a zaměstnanost v EU, byla připravena pro Evropskou komisi, Generální ředitelství pro energetiku a dopravu v roce 2009 a od první poloviny května 2009 bude k dispozici na adrese http://ec.europa.eu/energy/renewables/studies/index_en.htm.

Komise ve svém sdělení pro jarní zasedání Evropské rady⁽¹³⁾ zdůraznila, že je důležité vylepšit sledování a přípravu potřebných dovedností a také proces zvyšování kvalifikací za současného zohlednění budoucích potřeb trhu, jako jsou potřeby spojené s pracovními místy, jež si vyžaduje ekologické hospodářství. Komise proto bude podporovat členské státy a sociální partnery, aby se připravily na nadcházející změny spojené s vytvořením ekologičtějšího hospodářství a se souvisejícími výzvami pro trh práce. Sdělení Komise s názvem „Nové dovednosti pro nová pracovní místa“⁽¹⁴⁾ vypočítává množství činností směřujících ke zlepšení znalosti potřeb současného i budoucího trhu práce a dále mobilizuje různé nástroje Společenství na podporu zvyšování kvalifikace. V souladu s tímto sdělením prohloubí Komise v roce 2009 spolupráci s organizacemi MOP⁽¹⁵⁾ a Cedefop⁽¹⁶⁾ ohledně rozvoje nástrojů a metod pro přípravu na požadované dovednosti, a to zejména z perspektivy „ekologických dovedností“.

Fórum o restrukturalizaci, které bude Komise pořádát v červnu tohoto roku, zváží otázky související se snížením nepříznivých dopadů, jež na pracovníky a zaměstnavatele bude mít zmírnění účinku změny klimatu a adaptace na ni. Bude se též zabývat problémem dovedností a otázkou, jakým způsobem poskytovat rekvalifikace těm, kterých se to týká či kteří mohou využít příležitostí spojených s nízkouhlíkovými technologiemi.

Zjednodušení pravidel Evropského sociálního fondu v souladu s Plánem evropské hospodářské obnovy přispěje též ke zjednodušení financování takových opatření, jako jsou odborná příprava a zvyšování kvalifikace, aktivizační opatření pro nezaměstnané a propuštěné pracovníky a podpora samostatné výdělečné činnosti. Také přístup flexikurity⁽¹⁷⁾ může pomoci v procesu přizpůsobení se strukturálním problémům spojeným se změnou klimatu.

K udržitelnému růstu, vytváření pracovních míst v Evropě a k plnění plánů EU v oblasti boje proti změně klimatu významně přispívá vedle ambiciózního financování ekologického hospodářství a ekologických projektů (105 mld. EUR za období mezi roky 2007–2013) také politika soudržnosti. Konkrétně přispívá politika soudržnosti 3 mld. EUR na podporu ekologických výrobků a výrobních procesů v MSP⁽¹⁸⁾ a na pracovní místa spojená s ekologií. Jedním z jasných cílů financování výzkumu a inovací je podpořit všestranné investice do zelených technologií.

*
* *

Otázka č. 39, kterou pokládá Mairead McGuinness(H-0222/09)

Předmět: Maloobchodníci a podniky v příhraničních oblastech

Je si Komise vědoma krajních obtíží, kterým čelí maloobchodníci a podniky v příhraničních oblastech Irské republiky kvůli dramatickému poklesu hodnoty britské libry, jehož důsledkem je nespravedlivá konkurenční výhoda na straně maloobchodníků v Severním Irsku?

Jaké kroky či opatření, jestliže Komise nějaké plánuje, mohou být podniknuty na pomoc těmto podnikům, které se ocitly v nesnázích?

Má Komise informace o existenci obdobné situace v členských státech uvnitř eurozóny, které sousedí s členskými státy, jež součástí eurozóny nejsou?

Odpověď

(EN) Směnné kurzy podléhají významnému kolísání, které obvykle, ačkoli ne vždycky, souvisí s proměnami základů hospodářství. Nedávný propad britské libry může být dán do souvislosti s řadou hospodářských faktorů. Ty zahrnují znepokojení účastníků finančního trhu způsobené dvojítm schodkem Spojeného

(13) „Urychlit oživení evropské ekonomiky“, KOM(2009)0114 v konečném znění.

(14) „Nové dovednosti pro nová pracovní místa – Předvídání a zohledňování potřeb trhu práce a potřebných kvalifikací“, KOM(2008)0868.

(15) Mezinárodní organizace práce.

(16) Evropské středisko pro rozvoj odborného vzdělávání.

(17) Flexikurita zahrnuje: (i) ucelené strategie celoživotního učení; (ii) účinné aktivní politiky v oblasti trhu práce; (iii) flexibilní a spolehlivá smluvní ujednání; (iv) moderní systémy sociálního zabezpečení.

(18) Malé a středně velké podniky.

království (velký schodek obchodní bilance zdvojený rostoucím rozpočtovým schodkem, jenž zahrnuje velké podmíněné závazky), dále obavy, že recese bude hlubší ve Spojeném království než v ostatních rozvinutých ekonomikách, a prudké snižování úrokových sazeb ze strany Bank of England. Euro navíc, ačkoli v menší míře než americký dolar, od vypuknutí krize finančního trhu těžilo z nákupu vládních dluhopisů. Propad britské libry v letech 2007 a 2008 mimoto započal na úrovni, na níž byla libra jasně nad svým dlouhodobým historickým průměrem.

Komise nemá informace o existenci obdobné situace v dalších příhraničních oblastech, ačkoli ji nemůže vyloučit.

*
* *

Otázka č. 40, kterou pokládá Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0224/09)

Předmět: Jednání vedoucí k uzavření dohody o volném obchodu mezi EU a státy Rady pro spolupráci arabských států v Zálivu (GCC) na mrtvém bodě

EU a GCC po dvaceti letech jednání, stále ještě neuzavřely dohodu o volném obchodu a státy GCC se v prosinci loňského roku z jednání jednostranně stáhly.

Jak hodlá Komise znovu oživit zájem států Zálivu o jednání, aby bylo dosaženo uzavření dohody v co nejbližší době? Které konkrétní otázky jsou stále nevyřešené a brání dosažení dohody? Jak hodlá Komise aktivněji zapojit státy Zálivu do debat o reformě mezinárodních finančních institucí, jmenovitě Mezinárodního měnového fondu a Světové banky, s ohledem na skutečnost, že Saúdská Arábie se účastní summitu G-20 a vyjádřila svůj zájem na reformě těchto institucí? Jaká témata konkrétně se budou projednávat na nadcházejícím 19. společném zasedání Rady a ministrů mezi EU a státy Zálivu?

Odpověď

(EN) Komise vyjádřila lítost nad rozhodnutím minulého summitu Rady pro spolupráci arabských států v Zálivu (GCC) 29. prosince 2008 přerušit jednání vedoucí k dohodě o volném obchodu (FTA) s EU.

Navzdory pozastavení jednání se Komise jako zprostředkovatel dohody domnívá, že dohoda je při dostatečné flexibilitě ve zbývajících otázkách (tj. politické doložky a zákaz vývozních cel) dosažitelná. Je tedy i nadále odhodlaná v diskusi pokračovat.

Signály, které se objevily na setkání ministrů EU-GCC dne 29. dubna 2009 v Ománu, jsou pozitivní: GCC a EU přezkoumaly své nedávné rozhovory ohledně FTA a dohodly se, že v nich budou pokračovat, a to ve všech nedořešených otázkách, aby bylo možno ona dlouhotrvající jednání obnovit - a v ideálním případě uzavřít.

Komise je pevně rozhodnuta pokračovat v úsilí o nalezení vzájemně přijatelných řešení.

Výsledky londýnského summitu G-20 jsou velmi významné a přinášejí jasné sdělení o globální jednotě v otázkách diagnózy řešení současné krize. Role Saúdské Arábie byla velmi konstruktivní, zejména co se týče reformy regulace a reformy mezinárodních finančních institucí. Komise obzvláště vítá, že Saúdská Arábie podporuje navýšení prostředků Mezinárodního měnového fondu.

V souvislosti se současnou mezinárodní politickou situací diskutovali ministři EU a zemí GCC na ministerské schůzce, která se konala minulý týden (29. dubna 2009) v Ománu, o globální ekonomické a finanční krizi a o způsobu, jak se s ní vypořádat. Podrobná diskuse na téma nynější globální nerovnováhy bude předmětem příštího ekonomického dialogu mezi Komisí a zeměmi GCC dne 15. června 2009 v Bruselu.

Pořad jednání společného zasedání Rady a ministrů mezi EU a GCC (Omán, 29. duben) zahrnoval, podobně jako v minulých letech, otázky spolupráce a záležitosti politické, které zajímají jak EU, tak i země GCC:

provádění dohody o spolupráci z roku 1989: aktuální situace a perspektivy spolupráce v oblastech společných zájmů, jako např. energie, životní prostředí/změna klimatu, výzkum, vysokoškolské vzdělání;

regionální otázky, jako např. mírový proces na Středním východě, Irán a Irák;

řadu globálních témat, jako např. boj proti terorismu a jeho šíření, změna klimatu, lidská práva a globální ekonomická a finanční krize.

O všech těchto otázkách i o FTA debatovaly v Ománu EU a GCC. Obě strany schválily společné komuniké. Hlavním výsledkem schůze bylo rozhodnutí revitalizovat bilaterální vztah mezi oběma stranami na základě stávající Dohody o spolupráci a rozhodnutí pokračovat v rozhovorech o FTA za účelem obnovení jednání.

*
* *

Otázka č. 41, kterou pokládá Bogusław Sonik (H-0225/09)

Předmět: Centrum pro studium východního křesťanství na Papežské teologické akademii v Krakově

Byl podán návrh na založení centra pro studium východního křesťanství na Papežské teologické akademii v Krakově. Plánované centrum má vyjít vstříc potřebám vědeckého zkoumání muslimského světa a křesťanských komunit na jeho území. Zaměří se zejména na mezikulturní dialog a respekt k právům menšin na Středním východě. Tato oblast je v souvislosti s vývojem a integrací Evropy středem zvláštního zájmu. Jakmile bude toto centrum založeno, může se ujmout výzkumu v uvedené oblasti. Centrum bude částečně financováno akademií, což umožní provádět zde vědecký výzkum a udělovat akademické hodnosti. Sdělí nám Komise, zda je možné získat pro toto centrum nějaký finanční příspěvek?

Odpověď

(EN) S ohledem na strukturální fondy a v souladu s principem subsidiarity se Komise nezabývá výběrem projektů, s výjimkou tzv. velkých projektů (nad 25 milionů EUR na životní prostředí a 50 milionů EUR na všechny ostatní sektory), které Komise vyhodnocuje podle článku 41 nařízení Rady (ES) č. 1083/2006. Odpovědnost za výběr projektů nesou státní či regionální orgány v Polsku. Vzhledem k tomu, že hodnota uvedeného projektu nepřesahuje hranici pro velké projekty, rozhoduje o tom, zda projekt získá podporu ze strukturálních fondů, členský stát. Za výběr projektů prováděných v rámci regionálních operačních programů odpovídá maršálský úřad ve své roli řídicího orgánu operačního programu.

Komise tedy navrhuje kontaktovat Maršálský úřad Malopolského vojvodství⁽¹⁹⁾.

Podle nařízení Rady (ES) č. 1083/2006 z 11. července 2006 o obecných ustanoveních o Evropském fondu pro regionální rozvoj, Evropském sociálním fondu a Fondu soudržnosti, by měla politika soudržnosti přispívat ke zvyšování rozvoje, konkurenceschopnosti a zaměstnanosti tím, že uplatní priority Společenství pro udržitelný rozvoj definované na zasedání Evropské rady v Lisabonu ve dnech 23. a 24. března 2000 a na zasedání Evropské rady v Göteborgu ve dnech 15. a 16. června 2001.

Obecněji lze říci, že pokud jde o kulturu a její financování na vnitrostátní úrovni, je třeba mít na paměti, že za toto financování odpovídají členské státy. Opatření na úrovni EU plně respektují princip subsidiarity, přičemž úkolem EU je podporovat a doplňovat aktivity členských států, a ne je nahrazovat.

Nicméně program EU Culture 2007–2013 propaguje mezinárodní mobilitu kulturních profesionálů, uměleckých děl i kulturních a uměleckých produktů a povzbuzuje mezikulturní dialog. Více informací o tomto programu poskytuje Kulturní kontaktní centrum v Polsku.⁽²⁰⁾

⁽¹⁹⁾ Urząd Marszałkowski Województwa Małopolskiego

Departament Polityki Regionalnej

Ul. Raclawicka 56

30-017 Kraków

Tel.: (012) 299-0700 Fax: (012) 299-0726 http://www.wrotamalopolski.pl/root_FEM/

⁽²⁰⁾ Cultural Contact Point Poland

Adam Mickiewicz Institute

Alexandra Zajac

Katarzyna Grzybowska

Iwona Morawicz

*
* *

Otázka č. 42, kterou pokládá Colm Burke (H-0226/09)**Předmět: Evropská databáze vyloučených zdravotníků**

Může se Komise vyjádřit k pravidlům pro vytvoření registru EU vyloučených zdravotníků vzhledem ke skutečnosti, že Evropský parlament se snažil začlenit ustanovení pro taková opatření do svého čtení návrhu přeshraniční zdravotní péče?

Odpověď

(EN) Členské státy vytvořily své vlastní rejstříky, ve kterých jsou evidováni zdravotníci s regulovaným povoláním a které případně obsahují i údaj o jejich disciplinárním řízení nebo trestním postihu.

Kromě toho se směrnicí 2005/36/ES⁽²¹⁾ o vzájemném uznávání odborných kvalifikací posílila administrativní spolupráce mezi příslušnými orgány, neboť výměna informací mezi domovským a hostitelským členským státem se stala povinností. Přesněji řečeno, týká se to výměny informací se zřetelem na uplatněná disciplinární řízení nebo trestní postihy či na jiné závažné specifické okolnosti, které mohou mít důsledky pro výkon příslušných činností. Týká se to i jakýchkoli informací relevantních pro usazení poskytovatele služeb v souladu s právními předpisy a informací o jeho bezúhonnosti.

Byl vyvinut elektronický nástroj IMI (systém pro výměnu informací o vnitřním trhu), který usnadňuje výměnu informací mezi příslušnými kompetentními orgány na základě standardních formulářů přeložených do všech jazyků, jež obsahují otázky důležité pro účinné uplatňování směrnice 2005/36/ES. Systém IMI je plně použitelný pro zdravotníky, jako např. lékaře, zubaře, sestry, porodní asistentky, lékárníky a fyzioterapeuty.

Tato výměna informací mezi členskými státy musí respektovat právní předpisy o ochraně osobních dat stanovené ve směrnici 95/46/ES⁽²²⁾ o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a ve směrnici 2002/58/ES⁽²³⁾ o soukromí a elektronických komunikacích.

V roce 2012 Komise předloží zprávu o uplatňování směrnice 2005/36/ES, ve které budou vyhodnocena její ustanovení. Pokud pak vyjde najevo, že různé povinnosti a prostředky výměny informací jsou nadále neadekvátní pro řešení aktuálních problémů, je možné, že tyto povinnosti (a jejich pravidla) vztahující se k výměně informací budou muset být znovu posouzeny.

Mokotowska 25 Str.

00-560 Warsaw

Poland

Tel.: +48 22 44 76 170 / 172 / 171 Fax: +48 22 44 76 152

E-mail: azajac@iam.pl

kgrzybowska@mk.gov.pl

imorawicz@iam.pl

pkk.kultura@mk.gov.pl

<http://www.mkidn.gov.pl/pkk>

(21) Směrnice 2005/36/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 7. září 2005 o vzájemném uznávání odborných kvalifikací (Text s významem pro EHP), Úř. věst. L 255, 30.9.2005.

(22) Směrnice 95/46/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 24. října 1995 o fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů, Úř. věst. L 281, 23.11.1995.

(23) Směrnice 2002/58/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 12. července 2002 týkající se zpracovávání osobních údajů a ochrany soukromí v elektronickém komunikačním sektoru (směrnice o soukromí a elektronických komunikacích), Úř. věst. L 201, 31.7.2002.

Návrh směrnice Komise o právech pacientů v přeshraniční zdravotní péči se zaměřuje na práva a mobilitu pacientů. Tento návrh stanoví povinnost zdravotníků poskytovat pacientům veškeré náležité informace tak, aby byli schopni informované volby. Sem lze zahrnout i potvrzení stavu registrace.

*
* *

Otázka č. 43, kterou pokládá Liam Aylward (H-0228/09)

Předmět: Dětská práce

V prosinci loňského roku přijalo Smíšené parlamentní shromáždění AKT-EU zprávu o práci dětí, jejímž jsem spoluautorem, požadující po Evropské komisi, aby přiměla všechny velké společnosti působící v EU převzít odpovědnost za pracovněprávní postupy na všech úrovních dodavatelského řetězce, a zdůrazňující, že na podporu tohoto opatření by dodržování předpisů v dodavatelském řetězci mělo být zajištěno pravidelnými důkladnými inspekcemi a nezávislými audity na všech úrovních.

Jaké kroky v tomto ohledu Komise podniká, aby splnila svou povinnost?

Odpověď

(EN) Tato otázka se týká oznámení o následných opatřeních dodaného Komisí ke zprávě Smíšeného parlamentního shromáždění o práci dětí⁽²⁴⁾. Jak je uvedeno v tomto oznámení, definice společenské odpovědnosti firem, kterou používá Komise i členské státy EU, zahrnuje opatření, která provádějí firmy dobrovolně samy, ne jako reakci na povinné nařízení. A proto se povinná opatření, jako např. monitorování dodavatelského řetězce státními orgány nebo jiné nezávislé audity, nepředpokládají.

Komise se zabývala soukromým sektorem prostřednictvím Evropské aliance pro sociální odpovědnost podniků a podpořila řadu seminářů či „laboratoří“ věnovaných sociálním tématům a tématům životního prostředí. Tyto semináře vyústily v řadu doporučení a nástrojů pro podporu podnikového sektoru, včetně nového webového portálu, který poskytuje firmám vodítko v sociálních otázkách a otázkách životního prostředí v dodavatelském řetězci.

Komise pořádá mnohostranné fórum o společenské odpovědnosti společností, kterého se účastní zaměstnavatelé, nevládní organizace, odborové organizace, představitelé akademické sféry a investoři. Podílí se také na iniciativě OECD⁽²⁵⁾, jejímž cílem je vytvořit a prosazovat mezinárodní směrnice a podpořit připojení evropského průmyslu ke globální dohodě OSN. V současnosti Komise s členskými státy přezkoumávají systém, který vytvořil ve své zprávě OSN z roku 2008 nazvané Chránit, respektovat a napravovat (Protect, Respect, and Remedy) John Ruggie, zvláštní zmocněnec OSN pro lidská práva a obchod. Konkrétně hodlá Komise ve spolupráci se zvláštním zmocněncem OSN zahájit studii o právním rámci ve věci lidských práv a otázek životního prostředí pro podniky EU, působí-li v zemích třetího světa.

Jak bylo uvedeno již během prezentace oznámení o následných opatřeních na schůzi sociálního výboru Smíšeného parlamentního shromáždění v únoru 2009, Komise by se ráda zúčastnila schůze sociálního výboru Smíšeného parlamentního shromáždění v září 2009, aby prodiskutovala nejnovější vývoj a výsledek dalších následných opatření. Jedním z takových následných opatření bude další schůze Evropského fóra o právech dítěte⁽²⁶⁾ (stále poradní fórum o právech dětí ve své vnitřní a vnější činnosti), která se bude konat dne 18. června 2009 a zaměří se na práci dětí. Jedním z bodů jednání bude i společenská odpovědnost podniků a její přínos v boji proti dětské práci. Komise věří, že tento vývoj poskytuje dostatečný základ pro pokračující diskuzi o právech dětí a společenské odpovědnosti podniků.

*
* *

(24) http://www.europarl.europa.eu/intcoop/acp/60_17/pdf/suivi_en.pdf

(25) Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj

(26) http://ec.europa.eu/justice_home/fsj/children/forum/fsj_children_forum_en.htm

Otázka č. 45, kterou pokládá Kathy Sinnott (H-0238/09)**Předmět: Spojitost mezi rakovinou a noční prací**

Práce na noční směny je dávana do spojitosti se zvýšeným rizikem výskytu rakoviny. Výzkum odhalil, že u mužů, kteří pracují na noční směny, se objevuje vyšší výskyt rakoviny prostaty, a u žen vyšší výskyt rakoviny prsu.

Světová zdravotnická organizace prohlásila noční práci za pravděpodobný karcinogen. S tímto označením souhlasí rovněž Americká asociace pro výzkum rakoviny.

Je si Komise vědoma této spojitosti mezi rakovinou a prací v noci? Podpoří Komise větší měrou výzkum vztahu mezi prací v noci a výskytem rakoviny v EU? Prošetří ty nejlepší postupy a prozkoumá otázku, jak lze práci v noci učinit bezpečnější a jaká je maximální bezpečná doba práce v noci? Pokud jde o zaměstnanost, zveřejní Komise směrnice ohledně skutečnosti, že noční práce je rizikovým faktorem pro onemocnění rakovinou aby si tak zaměstnavatelé i zaměstnanci byli rizika vědomi?

Odpověď

(EN) Komise si je vědoma náznaků spojitosti mezi rakovinou a prací v noci, kterou Mezinárodní agentura pro výzkum rakoviny při Světové zdravotnické organizaci (WHO) považuje za „pravděpodobnou“.

Komise uznává, že tato „pravděpodobná“ spojitost je známa vědecké společnosti, jejíž výzkum se zakládá na předběžném předpokladu, že práce na noční směny může narušit normální biorytmické cykly. To má dopad na produkci melatoninu, který pak způsobuje abnormálně zvýšenou produkci hormonů, a tedy riziko vzniku určitých typů rakoviny.

Komise se aktivně zapojuje do snahy snížit negativní dopad pracovních podmínek v souvislosti s rakovinou. Evropská agentura pro bezpečnost a zdraví při práci a Evropská nadace pro zlepšení životních a pracovních podmínek se rovněž aktivně angažují při průzkumu toho, jaké účinky má narušený spánkový režim na zdraví.

Hlavní oblast prevence rakoviny je však i nadále v provádění preventivních opatření na základě hlavních zdravotních determinantů stanovených v Evropském kodexu proti rakovině. Odhaduje se, že by mohlo být možné předejít asi jedné třetině všech druhů rakoviny úpravou nebo vyvarováním se klíčových rizikových faktorů, jako např. kouření tabáku nebo konzumace alkoholu.

Na obecnější úrovni plánuje Komise v září 2009 zahájit program Evropského partnerství pro boj proti rakovině na podporu členských států v jejich úsilí vypořádat se s rakovinou efektivněji. Partnerství poskytne rámec pro identifikaci a sdílení informací, provozních kapacit a odborných znalostí v oblasti prevence a kontroly rakoviny propojením příslušných zúčastněných subjektů napříč Evropou ve společném úsilí vypořádat se s rakovinou.

O opatřeních týkajících se ochrany pracujících před riziky způsobenými jakýmkoli pracovními podmínkami pojednává směrnice Rady ze dne 12. června 1989 o zavádění opatření pro zlepšení bezpečnosti a ochrany zdraví zaměstnanců při práci (směrnice 89/391/EHS).

Kromě toho směrnice o pracovní době (směrnice 2003/88/ES)⁽²⁷⁾ obsahuje řadu specifických ochranných opatření pro pracující v noci. Členské státy musí učinit veškerá opatření nezbytná k zajištění toho, aby pracovníci v noci měli podle směrnice právo na bezplatné zdravotní posudky před přidělením noční práce a dále potom v pravidelných intervalech. Musí také zajistit, aby pracovníci, kteří trpí zdravotními problémy souvisejícími s prací v noci, mohli přejít, kdykoli to bude možné, na denní práci, která je pro ně vhodná. Zaměstnavatelé, kteří pravidelně využívají noční práci, musí informovat příslušné orgány, pokud to tyto orgány vyžadují. A členské státy musí rovněž zajistit, aby zaměstnavatelé, kteří stanovují rozvržení pracovní doby, brali v úvahu obecnou zásadu přizpůsobení práce zaměstnanci i požadavky na bezpečnost a zdraví.

Komise bude tuto důležitou problematiku možné spojitosti mezi rakovinou a prací v noci i nadále sledovat.

*

* *

(27) Směrnice 2003/88/ES Evropského parlamentu a Rady ze dne 4. listopadu 2003 o některých aspektech úpravy pracovní doby, Úř. věst. L 299 ze dne 18.11.2003, str. 9.

Otázka č. 46, kterou pokládá Alojz Peterle (H-0241/09)**Předmět: Kmenové buňky**

Směrnice 2004/23/ES⁽²⁸⁾ ze dne 31. března 2004 o stanovení jakostních a bezpečnostních norem pro darování, odběr, vyšetřování, zpracování, konzervaci, skladování a distribuci lidských tkání a buněk. Tato směrnice se považuje za základní rámec pro odběr buněk a tkání v Evropské unii. Provádění této směrnice do vnitrostátní legislativy se v některých členských státech značně opozdil. V důsledku toho jsou určité činnosti související s buňkami a tkáněmi v některých členských státech méně rozvinuty. Navíc pacienti a lékaři často nejsou informováni o nejnovějším vývoji v oblasti kmenových buněk a o jejich přednostech.

Obdržela Komise do 7. dubna 2009 od všech členských států aktualizovanou zprávu o provádění různých ustanovení této směrnice, jak stanoví její článek 26?

Vzhledem k Evropskému dni práv pacientů, kterým je 18. duben, zvažuje Komise také zvýšení svého úsilí o informovanost pacientů a lékařů o přednostech kmenových buněk?

Odpověď

(EN) Komise každoročně posílá členským státům dotazník pro posouzení procesu provádění a uplatňování směrnice 2004/23/ES o jakosti a bezpečnosti lidských buněk a tkání. Výsledky dotazníku jsou s členskými státy prodiskutovány na setkání kompetentních úřadů. Tabulky s přehledem výsledků jsou publikovány na webových stránkách generálního ředitelství pro zdraví a ochranu spotřebitele.

Výsledky dotazníku z roku 2009 budou také základem pro zprávu o provádění požadavků směrnice 2004/23/ES, jak je stanoveno v jejím čl. 26 odst. 3. Komise v současnosti dostává odpovědi, které budou zpracovány do příští schůze, která se koná 27.–28. května 2009.

Cílem směrnice 2004/23/ES a jejích prováděcích směrnic je stanovit minimální normy jakosti a bezpečnosti pro darování, odběr, vyšetřování, zpracování, konzervaci, skladování a distribuci lidských tkání a buněk. Směrnice se netýká výzkumu lidských tkání a buněk, ani nezasahuje do rozhodnutí učiněných členskými státy ohledně užití či neužití specifických typů lidských buněk, jako např. kmenových buněk.

*
* *

Otázka č. 47, kterou pokládá Athanasios Pafilis (H-0242/09)**Předmět: Znečištění zálivu Maliakos jedovatou řasou druhu Chatonella**

Jedovatá řasa druhu Chatonella, která byla nalezena v zálivu Maliakos v pevninském Řecku, už nejméně dva měsíce hubí ryby v nebývale velkém množství. Tato ekologická katastrofa uvrhla místní rybáře do zoufalství, a ti proti této situaci oprávněně protestují. Podle vědců je růst této jedovaté řasy důsledkem zvýšení různorodého znečištění řeky Sperchios, která se vlévá do zálivu i s průmyslovým a jiným odpadem. Jak říkají místní obyvatelé, ze zálivu se stala „jedovatá stoka“.

Jaký má Komise názor na to, jak se s tímto závažným ekologickým problémem vypořádat, na nutnost podpořit rybáře, kteří se ocitli ve finančních problémech, a obecněji na obnovení ekologické rovnováhy v oblasti, která je vlivem znečištění z rovnováhy vyvedena?

Odpověď

(EN) Pan poslanec hovoří o znečištění řeky Sperchios a zálivu Maliakos a o souvisejícím dopadu na rybí populaci a rybáře v této oblasti.

Právní předpisy EU v oblasti životního prostředí poskytují zřetelné mechanismy ochrany našich vod tím, že:

řeší znečištění přímo u zdroje uplatněním směrnic, jako např. směrnice o čištění městských odpadních vod⁽²⁹⁾ a směrnice o integrované prevenci a omezování znečištění⁽³⁰⁾.

⁽²⁸⁾ Úř. věst. L 102, 7.4.2004, s. 48.

⁽²⁹⁾ Úř. věst. L 135 ze dne 30.5.1991

⁽³⁰⁾ Úř. věst. L 24 ze dne 29.1.2008

stanovuje cíle týkající se životního prostředí všech vod (řek, jezer, podzemních vod a pobřežních vod) prostřednictvím rámcové směrnice o vodě⁽³¹⁾

Směrnice o čištění městských odpadních vod nařizuje členským státům, aby sváděly a upravovaly odpadní vodu ze všech oblastí obydlených více než 2 000 obyvateli (nebo ekvivalent ve znečištění odpadní vody) do roku 1998, 2000 nebo 2005 (v závislosti na velikosti obydlené oblasti a charakteristice zasažené vody). Směrnice o integrované prevenci a omezování znečištění požaduje, aby průmyslová zařízení, na něž se vztahuje, podléhala integrovanému povolení včetně podmínek o nejlépe dostupných technologiích. Pro stávající zařízení platil požadavek, aby se na ně vztahovala povolení v souladu se směrnicí ze dne 30. října 2007.

Komise prozkoumala provádění obou směrnic v Řecku a došla k závěru, že závazky z nich plynoucí nebyly provedeny odpovídajícím způsobem. Komise tedy zahájila řízení proti Řecku pro porušení zákonné povinnosti v souvislosti s oběma směrnicemi.

Rámcovou směrnicí o vodě se stanovuje nutnost dosažení/udržení dobré kvality („dobrého stavu“) všech vod do roku 2015. Členské státy byly vyzvány, aby do prosince 2004 provedly analýzu vlivů a dopadů na prostředí, a do 22. prosince 2009 mají vytvořit plány a programy pro dosažení „dobrého stavu“.

Analýza vlivů a dopadů na prostředí řeky Sperchios se konkrétně zabývá problémy kvality vody v této řece. Jak uvedl pan poslanec o zálivu Maliakos, narušení ekosystému znečištěním může vést také k masovému nárůstu určitých druhů řas i toxickému vlivu na ryby. „Dobrý stav“ je u řek a ústí řek („brakických vod“) definován řadou kritérií včetně složení a množství rybí fauny. Plány a programy, které mají být vyhotoveny do prosince 2009, se budou muset zaměřit na stávající problémy a stanovit opatření pro dosažení cílové kvality prostředí jak pro řeku Sperchios, tak pro záliv Maliakos.

Pokud jde o možnou podporu rybářského sektoru v této oblasti, je podle nařízení o Evropském rybářském fondu⁽³²⁾ v případě přírodní katastrofy nebo jiné výjimečné události členským státům dovoleno podniknout náležitá opatření, kterými by přispěly k financování podpůrných opatření při dočasném zastavení rybolovných činností. Obecná pravidla a principy jsou definovány v uvedeném nařízení, ale rozhodnutí, zda má být dotyčná rybolovná činnost ukončena i zda je možná podpora, připadá členskému státu.

*
* *

Otázka č. 48, kterou pokládá Karin Riis-Jørgensen (H-0244/09)

Předmět: Právo na sportovní sázení

8. března informovala francouzská vláda Komisi a členské státy EU (na základě směrnice 98/34/ES⁽³³⁾) o svém návrhu zákona o internetových hazardních hrách a sázení. Poprvé v EU návrh upravuje zavedení „práva na sportovní sázení“, údajně pro zachování integrity francouzských sportovních soutěží. Toto právo by přinutilo operátory sázek uzavřít povinně finanční dohodu s francouzskými sportovními federacemi.

Mohla by Komise objasnit, zda jsou takováto omezení na francouzském trhu internetového sázení přijatelná a slučitelná s právními přepisy EU?

Jaký důkaz (statistický či jiný) poskytly francouzské orgány, aby doložily nutnost tohoto opatření? Jakým způsobem ochrání takové právo „sportovní integritu“?

Odpověď

(EN) Komise právě analyzuje zmíněný návrh zákona a dosud nedospěla k žádnému stanovisku, ale učiní tak před vypršením odkladné lhůty dne 8. června 2009.

*
* *

⁽³¹⁾ Úř. věst. L 327 ze dne 22.12.2000

⁽³²⁾ Úř. věst. L 223 ze dne 15.8.2006

⁽³³⁾ Úř. věst. L 204, 21.7.1998, s. 37.

Otázka č. 49, kterou pokládá Konstantinos Droutsas (H-0248/09)**Předmět: Likvidace malých a středních rybářských podniků a rybářů samostatně výdělečně činných**

Společná rybářská politika, která je zaměřena proti zájmům lidí, se stává ještě více zpátečnickou návrhem nařízení Rady, kterým by se vytvořil kontrolní režim Společenství, jenž by zajišťoval dodržování předpisů společné rybářské politiky (KOM(2008)0721). Společná rybářská politika narazila na silnou opozici ze strany organizací zástupců rybářů, protože má tendenci podporovat velké podniky: ohlašuje další „tah“ pro monopolistické obchodní zájmy v tomto sektoru a omezuje práva malých a středních rybářských podniků. Toto povede ke zvýšení cen produktů rybolovu pro pracující a ke zničení malých a středních rybářských podniků a rybářů samostatně výdělečně činných. Tato politika přitom neobsahuje vůbec žádná opatření pro průzkum znečišťování moře odpadem z rybích farem, odpadem průmyslovým, městským, zemědělským, lodním a vojenským.

Jaký má Komise názor na tuto problematiku a na oprávněnou reakci rybářů?

Odpověď

(EN) Záměrem návrhu nového ustanovení pro kontrolu rybolovu (KOM C(2008)0721) je zajistit respektování předpisů společné rybářské politiky, jejímž účelem je zachovat zdraví rybích populací pro užitek všech rybářů. Komise nesdílí názor, že návrh podporuje zájmy velkých podniků v neprospěch podniků malých a středních. Očekává se, že nové kontrolní ustanovení přinese lepší dodržování předpisů. Za nějakou dobu to povede k lepším rybolovným příležitostem pro všechny druhy rybářského loďstva, včetně malých a středních podniků, čímž se zajistí lepší zásobování trhu.

Protože se návrh týká kontroly rybolovných činností, není náležitým nástrojem pro řešení znečištění moře rybími farmami nebo průmyslovým, městským, zemědělským, lodním a vojenským odpadem. Těmito otázkami se zabývají příslušné právní předpisy, které se k nim vztahují.

*
* *

Otázka č. 50, kterou pokládá Laima Liucija Andrikiienė (H-0251/09)**Předmět: Spolupráce v oblasti havarijního nebo záměrného znečišťování moře**

Evropský parlament a Rada přijaly rozhodnutí 2850/2000/ES⁽³⁴⁾ o stanovení rámce Společenství pro spolupráci v oblasti havarijního nebo záměrného znečišťování moře a mechanismus Společenství pro asistenční zásahy v oblasti civilní ochrany.

Co dosud udělala Evropská komise pro zlepšení „schopnosti členských států reagovat v případě havárií, při nichž dojde k vytvoření ropných skvrn nebo jejich vytvoření bezprostředně hrozí, anebo dojde k úniku jiných škodlivých látek do moře, a také přispívat k prevenci rizik“? Co hodlá Evropská komise v této oblasti udělat z krátkodobého a dlouhodobého hlediska?

Odpověď

(EN) Komise přijala 22. prosince 2006 sdělení⁽³⁵⁾, v němž předložila stav činností Společenství v oblasti připravenosti a reakce na znečišťování moře a uvedla, jak bude zajištěno jejich sledování a rozvoj od 1. ledna 2007 (kdy vyprší lhůta rámce Společenství pro spolupráci⁽³⁶⁾).

V případě havárie, kdy rozsah katastrofy je příliš velký na to, aby reakce na vnitrostátní úrovni byla dostačující, může postižený stát požádat o pomoc mechanismus civilní ochrany a monitorovací a informační středisko vytvořené rozhodnutím Rady 2007/779/ES, Euratom⁽³⁷⁾. Mechanismus civilní ochrany byl zřízen v roce 2001 s cílem poskytnout podporu v naléhavém případě a přispívat ke zlepšování koordinace asistenčních zásahů vedených členskými státy a Společenstvím.

(34) Úř. věst. L 332, 28.12.2000, s. 1.

(35) KOM(2006)0863

(36) Úř. věst. L 332, 28.12.2000

(37) Úř. věst. L 314, 1.12.2007

Evropská agentura pro námořní bezpečnost (EMSA) byla ustavena nařízením (ES) č. 1406/2002 Evropského parlamentu a Rady⁽³⁸⁾. Tato agentura má poskytnout členským státům a Komisi technickou a vědeckou pomoc v oblasti havarijního nebo záměrného znečištění z lodí a na žádost podporovat mechanismy zásahu proti znečištění zavedené členskými státy. Od března roku 2006 mohou postižené členské státy agenturu požádat o pronájem lodí na odstranění znečištění, aby mohly s pomocí dodatečných prostředků podpořit své úsilí v boji proti znečištění.

V prosinci 2006 poskytla EU agentuře finanční částku ve výši 154 milionů EUR na provádění zásahů při znečištění z lodí na období 2007 až 2013⁽³⁹⁾. V souladu se svým plánem aktivit v oblasti připravenosti a reakce na znečišťování vytvořila agentura síť lodí na odstranění znečištění, která pokrývá všechna regionální moře EU. Dosud členské státy požádaly o mobilizaci těchto lodí ve třech případech.

Na závěr je nutno uvést, že EU vyvinula i jiná legislativní opatření, která přispívají k prevenci znečištění z lodí, jejichž nejnovějším příkladem je nedávno přijatý třetí balíček legislativních opatření pro námořní bezpečnost⁽⁴⁰⁾.

*
* *

Otázka č. 51, kterou pokládá Holger Krahmer (H-0252/09)

Předmět: Konečný termín pro použití olova stanovený v příloze II (rozhodnutí 2008/689/ES) směrnice 2000/53/ES o vozidlech s ukončenou životností

Konečné termíny nedávno stanovené v revidovaném znění přílohy II (rozhodnutí 2008/689/ES⁽⁴¹⁾) směrnice 2000/53/ES o vozidlech s ukončenou životností⁽⁴²⁾ (konec roku 2010 pro nové typy vozidel) pro používání olova v několika zbývajících aplikacích ohroží zavedení ekologických a bezpečnostních součástí ve vozidlech, kde technická alternativa za olovo není dostupná. Konečné termíny je proto nutné odsunout.

Jak Komise zaručí, že současné revidované znění přinese okamžité pozitivní rozhodnutí a s ním i právní jistotu i jistotu plánování automobilovému průmyslu, a to k nejbližšímu možnému datu?

Jak v této situaci hodlá Komise zohlednit doporučení, která učinila Rada, Evropský parlament a sama Komise na základě obtížné ekonomické situace automobilového průmyslu, zejména za účelem zamezení nadbytečné administrativní zátěži, za účelem zamezení vzniku nových ekonomických břemen, aby bylo možno posoudit náklady a přínos a zvážit hlavní principy iniciativy CARS 21 posouzením kumulativních nákladů na regulaci při zajištění předvídatelnosti a právní jistoty?

Odpověď

(EN) Komise pravidelně reviduje seznam položek vyňatých ze „zákazu těžkých kovů“ uvedených v příloze II směrnice o vozidlech s ukončenou životností 2000/53/ES⁽⁴³⁾. V současné době Komise provádí studii, která připravuje podklady pro 5. přizpůsobení této přílohy technickému a vědeckému pokroku. Tato studie se konkrétně zaměřuje na dva výňatky, které pan poslanec zmínil. První veřejná konzultace na toto téma probíhala od 26. ledna do 9. března 2009 (viz: <http://rohs-elv.exemptions.oeko.info>). Jakmile budou všechny předložené technické a vědecké údaje ověřeny poradcem Komise, bude připraven návrh rozhodnutí Komise, kterým se změní příloha II. Tento návrh bude konzultován se všemi útvary Komise a s členskými státy, které o něm budou hlasovat. V případě odhlasování bude návrh podroben tříměsíční parlamentní kontrole. Po jejím skončení, bude-li výsledek pozitivní, bude opatření přijato. Záměrem Komise je přijetí tohoto rozhodnutí do konce roku 2009.

Proces revize přílohy II nevytváří nová ekonomická břemena, protože se uplatňuje již od přijetí směrnice, a automobilový průmysl si vždycky byl vědom, že procesem revize může projít kterýkoli z výňatků. Útvary

⁽³⁸⁾ Úř. věst. L 208, 5.8.2002

⁽³⁹⁾ Úř. věst. L 394, 30.12.2006

⁽⁴⁰⁾ Dosud nezveřejněno v Úř. věst.

⁽⁴¹⁾ Úř. věst. L 225, 23.8.2008, s. 10.

⁽⁴²⁾ Úř. věst. L 269, 21.10.2000, s. 34.

⁽⁴³⁾ Úř. věst. L 269, 21.10.2000, s. 34.

Komise vyvíjejí veškeré možné úsilí o zajištění předvídatelnosti a právní jistoty v tomto průmyslu v souvislosti s pravidly a postupy, které je nutno uplatnit při jakémkoli procesu revize právních předpisů Společenství. Komise je s automobilovým průmyslem v souvislosti s touto problematikou v pravidelném kontaktu a snaží se poskytovat přesné informace o stavu revize přílohy II v každé její fázi.

*
* *

Otázka č. 52, kterou pokládá Rumiana Jeleva (H-0254/09)

Předmět: Rada přidružení EU-Egypt: Nedodržení akčního plánu EU-Egypt ze strany Egypta vysíláním televizní stanice al-Manar do Evropy

Vysílání protizákonného teroristického média al-Manar do Evropy egyptským provozovatelem satelitní televize Nilesat je i nadále v přímém rozporu s akčním plánem EU-Egypt a představuje hrozbu pro evropskou bezpečnost.

Podnikla Komise nějaká opatření proto, aby na zasedání Rady přidružení EU-Egypt dne 27. dubna 2009 upozornila na vysílání televizní stanice al-Manar do Evropy prostřednictvím provozovatele Nilesat? Pokud ne, jak Komise odůvodní opakovaný odklad upozornění na toto porušení akčního plánu EU-Egypt ze strany Egypta?

Odpověď

(EN) Na zasedání Rady přidružení EU-Egypt v Lucemburku dne 27. dubna vyzvala EU ve svém prohlášení Egypt, aby i nadále vyvíjel úsilí zaměřené na boj s diskriminací z jakýchkoli důvodů a na podporu tolerance v otázkách souvisejících s kulturou, náboženstvím, přesvědčením a menšinami. EU v této situaci vyjádřila obavu nad diskriminačním charakterem některých pořadů televizního kanálu al-Manar, který provozuje družice Nilesat. Odsuzuje jakékoli prosazování národnostní, rasové či náboženské nenávisti, která podněcuje k diskriminaci, nepřátelství a násilí.

*
* *

Otázka č. 53, kterou pokládá Alexander Alvaro (H-0256/09)

Předmět: Svoboda projevu a zákon České republiky omezující svobodu tisku

V České republice byl nedávno zaveden zákon omezující svobodu slova a tisku, který nemá obdoby. Podle tohoto zákona ze dne 5. února 2009, kterým se mění zákon č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), je možné za zveřejnění jakéhokoli záznamu policejních telefonních odposlechů uložit až 5 let vězení a vysokou pokutu až do výše 180 000 EUR.

Má Komise informace o tom, zda zákon, který by se podobal nedávno schválenému českému zákonu, existuje i v jiném členském státě EU?

Souhlasila by Komise s tím, že s odvoláním na článek 6 Smlouvy o Evropské unii a s uznáním právní síly Listiny základních práv a svobod, vzbuzuje tento bezprecedentní zákon České republiky vážné obavy, pokud jde o dopad na svobodu projevu (která je zaručena článkem 11 výše zmíněné listiny), vyplývající zejména z hrozby přísného trestu až pěti let vězení a pokuty až do výše 180 000 EUR?

Domnívá se Komise, že zmíněný zákon může zakládat vážné porušení Smlouvy o Evropské unii ze strany České republiky, jak naznačuje článek 7 této smlouvy?

Odpověď

(EN) Na základě informací ve sdělovacích prostředcích se Komise domnívá, že proti zákonu, který pan poslanec zmiňuje, byla v dubnu 2009 podána ústavní stížnost u Ústavního soudu České republiky.

Komise znovu opakuje, že svoboda projevu je jedním z principů, na kterém je Evropské unie založena, a je součástí ústavních tradic společných členským státům. Tato svoboda může podléhat omezením jen tehdy, pokud tato omezení „předepisuje zákon“ zavedený za účelem dosažení některého z legitimních cílů uvedených v Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a pokud jsou tato omezení „v demokratické společnosti nezbytná“ proto, aby těchto cílů mohlo být dosaženo.

Komise rovněž připomíná, že podle Smlouvy o založení Evropského společenství a podle Smlouvy o Evropské unii není Komise oprávněna prošetřovat domnělá porušení základních práv, která nemají žádnou souvislost s právem Společenství.

*
* *

Otázka č. 54, kterou pokládá Saïd El Khadraoui (H-0258/09)

Předmět: Šrotovné za odprodej starých vozidel a nákup nových

V posledních několika měsících zavedl velký počet členských států dočasný program příspěvků za účelem rychlejšího odstranění starých aut z oběhu a jejich nahrazení novými ekologičtějšími vozidly.

Může Komise poskytnout přehled o tom, jaký je dopad šrotovného v zemích, ve kterých bylo zavedeno? Jaký má účinek na prodej nových aut? Jaké typy aut za tento příspěvkem nejčastěji kupují? Jaké jsou environmentální charakteristiky aut zakoupených s tímto příspěvkem?

Může Komise učinit odhad toho, kolik starých aut bylo v důsledku šrotovného odprodáno? Jak stará jsou auta, která se odprodávají? Jaké jsou environmentální charakteristiky odprodáných aut?

Zamýšlí Komise podniknout legislativní opatření pro vytvoření rámce pro šrotovné? Jaké další iniciativy ohledně šrotovného už Komise vyvinula?

Jaký dopad má šrotovné na životní prostředí? Urychlí pouze nákup nových aut, anebo zlepší kvalitu, výkonnost a vliv na životní prostředí u vozidel silničního provozu?

Odpověď

(EN) Komise se domnívá, že opatření na základě poptávky, jako např. systémy šrotovného, mohou hrát důležitou roli při podpoře obnovy vozového parku a nahrazení starších, více znečišťujících vozů novými, technologicky dokonalejšími vozy. Proto Komise uvítala příslušné iniciativy členských států a ujišťuje, že tyto projekty jsou v souladu s právními předpisy Společenství.

Opatření ze strany poptávky, jejichž cílem je zvýšit zájem o nová auta a usnadnit vyřazení starších, předjímá už plán evropské hospodářské obnovy⁽⁴⁴⁾ přijatý v listopadu 2008. Tento plán obnovy vytyčuje hlavní prvky veřejné podpory automobilového průmyslu.

Dne 16. února 2009 pozvala Komise odborníky z členských států za účelem výměny osvědčených postupů týkajících se programů šrotovného. V návaznosti na to přijala Komise dne 25. února 2009 „Zásady šrotovacích režimů pro vozidla“ jako součást sdělení „Reakce na krizi v evropském automobilovém průmyslu“⁽⁴⁵⁾. V tomto dokumentu Komise vyjádřila svou ochotu posílit koordinaci vnitrostátních opatření s úmyslem zajistit plnou účinnost těchto opatření a předejít deformaci vnitřního trhu. Tyto zásady poskytují členským státům praktické pokyny, jak navrhnout program šrotovného pro vozidla, a objasňuje příslušné právní předpisy Společenství. Členské státy byly navíc vyzvány, aby v zájmu transparentnosti svůj program šrotovného vždy nahlásily Komisi. Komise se zavázala posoudit programy rychle a ověřit jejich soulad se směrnicí 98/34/ES⁽⁴⁶⁾, což vyžaduje oznámení návrhů technických předpisů. Komise tedy v tomto okamžiku nevidí nutnost legislativního opatření pro stanovení rámce programů šrotovného.

V současné době existuje již v 10 členských státech program šrotovného a dva další státy oznámily jeho brzké zavedení. Stojí za zmínku, že charakteristiky již existujících programů se liší, zejména co se týče podmínek pro minimální stáří vozidla určeného k likvidaci (od 9 do 15 let) a požadavků na vozidlo nově získané (tj. EURO normy pro emise, emise CO₂, maximální počet najetých kilometrů).

Na posouzení celkové účinnosti těchto programů je příliš brzy. Avšak na základě dostupných informací se v některých členských státech tyto programy ukázaly jako úspěšné, což mělo pozitivní vliv na další členské státy. Programům šrotovného se připisuje snížení poklesu registrací osobních vozů v Evropě zaznamenané v březnu 2009. V některých členských státech tyto podněty významně oživily odbyt ve srovnání se stejným měsícem loňského roku (Německo o 40 %, Slovensko o 18 %, Francie o 8 %). Také se uvádí, že tyto programy

⁽⁴⁴⁾ KOM(2008)0800 v konečném znění

⁽⁴⁵⁾ KOM(2009)0104 v konečném znění

⁽⁴⁶⁾ Úř. věst. L 204, 21.7.1998

zvyšují poptávku po vozidlech, která jsou kompaktnější, šetrnější k životnímu prostředí a mají nízkou spotřebu. Není však k dispozici žádný systematický posudek o dopadech na průměrné emise CO₂ či emise látek znečišťujících ovzduší.